

ס/פ, ה'תש"ס

מדינת ישראל

(A)

משרדי הממשלה

משרד ראש-הממשלה -

לשכת המנכ"ל אליהו בן-אליהו

משרד

רמ"א

ביקור סאקאל גיטיאל

נאום סאקאל בגולדה וינגרט רמת השרון, סמני שמוע פנימי - ואוס.

חילוני לפניה בזמן - קאנטר, חלמי לפניה רמת השרון
ויליאם ממנייה לאופוסקו. לשם המעגל אמצעי-ים רמת השרון

12.1977

11.1977

שם: המנכ"ל אליהו בן-אליהו - ביקור

א - 5 / 4155

מזהה פיזי: 43.5/6 - 5
מזהה לוגי: מס פריט: 276515
כתובת: 03-312-01-06-02
14/07/2011

מס' תיק מקורי

מחלקה לשם משרד אליהו בן-אליהו

ה. ביקור סאדאת - נובמבר 1977

	-	<u>פגישות דיין - תוהמי</u>	-
16.9.77	-		
2 - 3.12.77	-		
3.11.77	-	שיחת רה"מ - לוואיס (נושא רומניה)	-
9.11.77	-	נאום סאדאת	-
10.11.77	-	תגובת רה"מ	-
11.11.77	-	פניית רה"מ לעם המצרי	-
12.11.77	-	דברי סאדאת בפני משלחת הקונגרס האמריקני	-
12.11.77	-	דברי רה"מ בפני משלחת ועדת השירותים המזויינים של קונגרס ארה"ב	-
12.11.77	-	דברי רה"מ בפני משלחת "קרן אור לצה"ל" מצרפת	-
15.11.77	-	ראיונות קרונקייט עם סאדאת ובגין	-
15.11.77	-	שדר רה"מ לקרט, המכיל הזמנה רשמית לסאדאת לבקר בירושלים	-
15.11.77	-	שיחת דיניץ עם ואנס	-
17.11.77	-	שדר רה"מ לקרט	-
17.11.77	-	שדר רה"מ לצ'אוצ'סקו	-
18.11.77	-	פרטי ביקור סאדאת שנמסרו לפרסום	-
18.11.77	-	קטעים מפרוטוקול שיחת סאדאת-אסאד	-
18.11.77	-	שיחת דיניץ - בז'ז'ינסקי	-
18.11.77	-	שיחת דיניץ - קרט	-

- 19.11.77 - תשובת סאדאת להזמנת בגין (הגיעה באיחור) -
- 20.11.77 - ראיון ברברה וולטרס עם סאדאת ובגין -
- 20.11.77 - באומי סאדאת, בגין ופרס בכנסת -
- 20.11.77 - תגובת קרטז על הנאומים בכנסת - מפל אייזנשטדט -
- 21.11.77 - השתקפות המצב בארה"ב - דיווח דיניץ -
- 21.11.77 - מסיבת-עתונאים משותפת סאדאת - בגין -
- 22.11.77 - דברי שה"ח בפני מנהלי מחלקות במשה"ב -
- 22.11.77 - מכתב סאדאת לנשיא המדינה -
- 23.11.77 - שדר רה"מ לקרטז ושיחת רה"מ עם לואיס לסיכום הביקור -
- 25.11.77 - שדר תשובה של קרטז -
- 25.11.77 - שדר רה"מ לקלאהאן -
- 26.11.77 - נאום סאדאת במועצת-העם המצרית -
- 8.12.77 - נוסח הצהרת טריפולי -

מס 340

נשלח 082000

התקבל 090506 דצמ 77

אל: המשרד

מאת: ניו יורק

קצין מילואים

המשרד דע ווש (העבר)

להלן נוסח הצהרת טריפולי שחופץ לבקשת לוב A/32/411

A/32/411

THE TRIPOLI DECLARATION
MADE AT THE CONCLUSION OF THE SUMMIT CONFERENCE HELD AT
TRIPOLI, THE SOCIALIST PEOPLE'S LIBYAN ARAB JAMAHIRIYA FROM 22
TO 25 THUL HIJA 1397, A.H. (2 TO 5 DECEMBER 1977 A.D.)

UPON THE INVITATION OF COL. MUAMMAR AL QATHAFI, A SUMMIT
CONFERENCE WAS HELD IN TRIPOLI, CAPITAL OF THE SOCIALIST PEOPLE'S
LIBYAN ARAB JAMAHIRIYA, BETWEEN 22 AND 25 THUL HIJA 1397, A.H.
CORRESPONDING TO 2 TO 5 DECEMBER 1977 A.D. AND WAS ATTENDED
BY THEIR EXCELLENCIES PRESIDENT HOUARI BOUMEDIENE, PRESIDENT OF
THE PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC OF ALGERIA, PRESIDENT HAFEZ
EL ASSAD, PRESIDENT OF THE SYRIAN ARAB REPUBLIC, COLONEL MUAMMAR
AL QATHAFI, SECRETARY GENERAL OF THE GENERAL PEOPLE'S CONGRESS
OF THE SOCIALIST PEOPLE'S LIBYAN ARAB JAMAHIRIYA, BROTHER ABDUL
FATAH ISMAIL, SECRETARY GENERAL OF THE UNIFIED POLITICAL ORGANIZATION
THE NATIONAL FRONT, REPRESENTING THE PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC
OF YEMEN, BROTHER TAHA YASSIN RAMADAN, REPRESENTING THE PRESIDENT
OF THE REPUBLIC OF IRAQ, BROTHER YASSER ARAFI, CHAIRMAN OF THE
EXECUTIVE COMMITTEE OF THE PALESTINE LIBERATION ORGANIZATION AND
GENERAL COMMANDER OF THE PALESTINIAN REVOLUTION FORCES.

WITH A COMPLETE SENSE OF PAN-ARAB RESPONSIBILITY, THE CONFERENCE
EXAMINED THE DIMENSIONS OF THE PRESENT STAGE OF THE ARAB CAUSE
IN GENERAL AND THE CAUSE OF PALESTINE IN PARTICULAR, AND
THE AMERICAN ZIONIST DESIGNS AIMED AT IMPOSING SURRENDER SETTLE-
MENTS UPON THE ARAB NATION, AND INFRINGING ON THE NATIONAL
AND FIRMLY ESTABLISHED RIGHTS OF THE PALESTINIAN PEOPLE, THE
LIQUIDATION OF NATIONAL ARAB ACHIEVEMENTS AND STRIKING AGAINST
THE MOVEMENT OF ARAB LIBERATION AS A PRELUDE TO SUBJUGATE
THE ARAB REGION, TO CONTROL ITS DESTINY AND TO CHAIN IT TO
INTERNATIONAL IMPERIALISM.

THE CONFERENCE ALSO STUDIED THE VISIT UNDERTAKEN BY PRESIDENT
SADAT TO THE ZIONIST ENTITY IN THE FRAMEWORK OF THE IMPLEMENTATION
OF HOSTILE DESIGNS AND REVIEWED THE CONSEQUENCES EMERGING FROM
THE VISIT, WHICH CONSTITUTES A FLAGRANT ENEMY AND A BETRAYAL OF
THE RIGHTS OF THE PALESTINIAN ARAB PEOPLE, DEVIATION FROM THE
UNITY OF ARAB RANKS, A SERIOUS VIOLATION OF THE CHARTER OF THE
ARAB LEAGUE AND THE RESOLUTIONS OF THE ARAB SUMMIT CONFERENCES
AND AN EXCLUSION OF EGYPT FROM THE FRONT OF STRUGGLE AGAINST THE
ZIONIST ENEMY, ALL OF WHICH IS CONSIDERED BY THE CONFEREES AS
A GREAT SERVICE RENDERED BY PRESIDENT SADAT TO ZIONISM AND AMERICAN
IMPERIALISM AND THEIR DESIGNS, AND AN ENDORSEMENT OF THE ZIONIST
ENTITY, THEIR BASE AND TOOL IN THE ARAB AREA.

...../2

-2-

THE CONFEREES STUDIED THE PRESENT SITUATION IN ALL ITS DIMENSIONS AND CONCLUDED THAT THE OBJECTIVES OF THE CONSPIRACY ARE AS FOLLOWS:

1. ELIMINATING THE POSSIBILITY OF ESTABLISHING A JUST AND HONOURABLE PEACE THAT WILL SAFEGUARD THE NATIONAL RIGHTS OF THE ARAB NATION AND ENSURE THE LIBERATION OF ITS OCCUPIED LANDS, FOREMOST OF WHICH IS JERUSALEM, AND GUARANTEE FOR THE PALESTINIAN PEOPLE THEIR FIRMLY ESTABLISHED NATIONAL RIGHTS.
2. ISOLATION OF THE ARAB NATION FROM ITS ALLIES AND FRIENDS IN THE AFRICAN CONTINENT, WHICH TOOK AN HISTORIC STAND IN SUPPORT OF THE ARAB CAUSE AND EXPOSED ORGANIC LINKS BETWEEN THE ZIONIST ENTITY AND THE RACIST REGIMES IN THE SOUTH OF THE AFRICAN CONTINENT.
3. ISOLATION OF THE ARAB NATION FROM THE GROUP OF NON-ALIGNED AND ISLAMIC COUNTRIES, WHICH ADOPTED THE ARAB CAUSE IN ALL ITS STAGES AND COMMITTED ITSELF TO STAND IN SOLIDARITY WITH THE JUST STRUGGLE OF THE PALESTINIAN PEOPLE.
4. TO DAMAGE THE RELATIONS OF FRIENDSHIP AND CO OPERATION BETWEEN THE ARAB STATES, ON THE ONE HAND, AND THE SOVIET UNION AND STATE OF THE SOCIALIST BLOC ON THE OTHER, WHICH HAVE PROVIDED ASSISTANCE AND SUPPORT TO THE ARAB NATION FOR ITS HISTORIC STRUGGLE AGAINST THE ZIONIST IMPERIALIST ENEMY.
5. TO ENABLE FORCES HOSTILE TO THE ARAB NATION, HEADED BY THE UNITED STATES OF AMERICA, TO SCORE GAINS THAT WILL TILT THE INTERNATIONAL BALANCE IN FAVOUR OF THE ZIONIST AND IMPERIALIST FORCES AND INFRINGE ON THE NATIONAL INDEPENDENCE OF THE COUNTRIES OF AFRICA, ASIA AND LATIN AMERICA.
6. ESTABLISHMENT OF AN ALLIANCE BETWEEN THE ZIONIST ENEMY AND THE EXISTING EGYPTIAN REGIME WITH THE AIM OF LIQUIDATING THE ARAB CAUSE AND THE CAUSE OF PALESTINE, AND TO DISMEMBER THE ARAB NATION AND FORFEIT ITS NATIONAL INTERESTS.

THE CONFERENCE, AWARE OF THE NATURE OF THE ZIONIST IMPERIALIST CHALLENGES BENT UPON WEAKENING THE ARAB WILL OF LIBERATION AND INFRINGING ON THE FIRMLY ESTABLISHED NATIONAL RIGHTS OF THE PALESTINIAN PEOPLE WHICH HAVE BEEN GIVEN INTERNATIONAL LEGITIMACY, FOREMOST OF WHICH IS THE RIGHT OF THE PALESTINIAN PEOPLE TO RETURN TO THEIR HOMELAND AND TO SELF DETERMINATION AND THE ESTABLISHMENT OF ITS INDEPENDENT STATE ON ITS NATIONAL SOIL UNDER THE LEADERSHIP OF THE PALESTINE LIBERATION ORGANIZATION, THE SOLE LEGITIMATE REPRESENTATIVE OF THE PALESTINIAN PEOPLE, AND IN CONSIDERATION OF ITS PAN ARAB AND HISTORIC RESPONSIBILITIES, THE SUMMIT CONFERENCE DECIDES THE FOLLOWING:

1. THE CONDEMNATION OF PRESIDENT SADATS VISIT TO THE ZIONIST ENTITY AS IT CONSTITUTES HIGH TREASON AGAINST THE SACRIFICES AND STRUGGLE OF OUR ARAB PEOPLE IN EGYPT AND THEIR ARMED FORCES, AND AGAINST THE STRUGGLE, SACRIFICES AND PRINCIPLES OF THE ARAB NATION.
- THE CONFERENCE, WHILE APPRECIATING THE ROLE OF THE EGYPTIAN PEOPLE IN THE NATIONALIST STRUGGLE OF THE ARAB NATION, AFFIRMS THAT EGYPT IS NEITHER THE BEGINNING NOR THE END AND, IF THE ARAB NATION IS GREAT WITH EGYPT, EGYPT CANNOT

3/101

-3-

IF THE ARAB NATION IS GREAT WITH EGYPT, EGYPT CANNOT BE GREAT BUT WITH THE ARAB NATION, WITHOUT WHICH EGYPT BECOMES SMALLER.

2. TO WORK FOR THE ELIMINATION OF THE RESULTS OF PRESIDENT SADATS VISIT TO THE ZIONIST ENTITY AND HIS NEGOTIATIONS WITH THE LEADERS OF THE ZIONIST ENEMY AND THE SUBSEQUENT PROCEEDINGS, INCLUDING THE PROPOSED MEETING IN EGYPT. THE CONFERENCE WARNS ALL THOSE WHO ATTEMPT TO FOLLOW SUIT OR DEAL WITH THESE RESULTS AND THEY WILL BE RESPONSIBLE, NATIONALLY AND ON THE PAN ARAB LEVEL.

3. THE FREEZING OF POLITICAL AND DIPLOMATIC RELATIONS WITH THE EGYPTIAN GOVERNMENT AND SUSPENDING DEALINGS WITH IT ON THE ARAB AND INTERNATIONAL LEVELS, AND THE IMPLEMENTATION OF THE LAWS, REGULATIONS AND THE RESOLUTIONS OF THE ARAB BOYCOTT OF THE ZIONIST ENEMY AGAINST EGYPTIAN INDIVIDUALS, COMPANIES AND INSTITUTIONS DEALING WITH THE ZIONIST ENEMY.

4. ABSTENTION FROM PARTICIPATION IN MEETINGS OF THE ARAB LEAGUE AND ITS ORGANIZATIONS HELD IN EGYPT. IT ALSO DECIDES TO HOLD CONTACTS WITH THE MEMBER STATES OF THE ARAB LEAGUE TO STUDY THE QUESTION OF ITS SEAT AND ITS AFFILIATED ORGANIZATIONS, AS WELL AS THE QUESTION OF EGYPTS MEMBERSHIP IN THE LEAGUE.

5. TO SALUTE THE STEADFAST PALESTINIAN ARAB PEOPLE IN THE OCCUPIED HOMELAND AND ALL THEIR NATIONAL AND POPULAR ORGANIZATIONS WHICH STRUGGLE AGAINST OCUPATION AND WHICH REJECTED PRESIDENT //RPT PRESIDENT SADATS VISIT TO OCCUPIED PALESTINE. IT ALSO WARNS AGAINST ANY ATTEMPT TO QUESTION THE LEGITIMACY OF THE REPRESENTATION OF THE PALESTINIAN PEOPLE BY THE PLO.

6. IT RECORDS WITH SATISFACTION THE PRELIMINARY STANCES OF THE ARAB STATES WHICH CONDEMNED THE VISIT AND REJECTED ITS RESULTS AND, FROM A POSITION OF RESPONSIBILITY AND IN ACCORDANCE WITH ITS COLLECTIVE COMMITMENTS AND RESOLUTIONS, THE CONFERENCE CALLS UPON THOSE STATES TO ADOPT PRACTICAL MEASURES, TO CONFRONT THE SERIOUSNESS OF THIS CAPITULATIONIST POLICY, INCLUDING THE SUSPENSION OF POLITICAL AND MATERIAL SUPPORT. THE CONFERENCE ALSO CONDEMNS THE DISGRACEFUL STANCES OF ALL THOSE WHO ACCLAIM THIS VISIT OR SUPPORT IT AND WARNS THEM OF THE CONSEQUENCES OF THEIR LANGUID AND DEFEATIST POLICY.

7. TO APPEAL TO THE ARAB NATION ON THE OFFICIAL AND POPULAR LEVELS TO PROVIDE ECONOMIC, FINANCIAL, POLITICAL AND MILITARY ASSISTANCE AND SUPPORT TO THE SYRIAN ARAB REPUBLIC, WHICH HAS BECOME THE MAIN CONFRONTATION STATE AND THE MAIN BASE OF RESISTANCE CONFRONTING THE ENEMY, AS WELL AS TO THE PALESTINIAN PEOPLE REPRESENTED BY THE PALESTINE LIBERATION ORGANIZATION.

8. SALUTES OUR ARAB PEOPLE IN SISTERLY EGYPT, SPECIALLY ITS NATIONALIST AND PROGRESSIVE FORCES, WHICH REJECT THE POLICY OF SURRENDER EXECUTED BY THE EGYPTIAN REGIME CONSTITUTING A BETRAYAL OF THE SACRIFICES AND MARTYRS OF THE PEOPLE AND AN INSULT TO THEIR ARMED FORCES.

-4-

9. STRESSING THE IMPORTANCE OF THE COMBATANT AND NATIONALIST SYRIAN PALESTINIAN RELATIONS, THE SYRIAN ARAB REPUBLIC AND THE PALESTINE LIBERATION ORGANIZATION HAVE DECLARED THE FORMATION OF A UNIFIED FRONT BETWEEN THEM TO FACE THE ZIONIST ENEMY AND TO DEFEAT EVERY ATTEMPT FOR SURRENDER. THE PEOPLES DEMOCRATIC REPUBLIC OF ALGERIA, THE SOCIALIST PEOPLES LIBYAN ARAB JAMAHIRIYA AND THE DEMOCRATIC PEOPLES REPUBLIC OF YEMEN HAVE DECIDED TO JOIN THIS FRONT, BEING THE NUCLEUS OF A PAN ARAB FRONT FOR RESISTANCE AND CONFRONTATION, OPEN FOR OTHER STATES TO JOIN.

10. THE PAN ARAB FRONT CONSIDERS AGGRESSION AGAINST ANY OF ITS MEMBERS AS AN AGGRESSION AGAINST ALL THE MEMBERS.

THE CONFERENCE, WHICH PLEDGES BEFORE THE ARAB NATION TO CONTINUE THE MARCH OF STRUGGLE, RESISTANCE AND CONFRONTATION, AND ADHERENCE TO THE OBJECTIVES OF THE ARAB STRUGGLE, EXPRESSES ITS DEEP FAITH AND ABSOLUTE CONFIDENCE THAT THE ARAB NATION, WHICH STAGED THE REVOLUTIONS, SURMOUNTED THE DIFFICULTIES AND CONQUERED THE CONSPIRACIES DURING THE MARCH OF ITS LONG HISTORY OF STRUGGLE AND HEROISM, IS QUITE ABLE TODAY TO RETALIATE STRONGLY AGAINST THOSE WHO HAVE OFFENDED ITS DIGNITY, HAVE FORFEITED ITS RIGHTS, HAVE TABBED ITS SOLIDARITY AND HAVE VIOLATED THE PRINCIPLES OF ITS STRUGGLE, AND IS QUITE CERTAIN OF ITS MEANS FOR THE LIBERATION, PROGRESS AND VICTORY, WITH THE HELP OF GOD. THE CONFEREES PUT ON RECORD THEIR SATISFACTION FROM THE PALESTINIAN NATIONAL UNITY WITHIN THE FRAMEWORK OF THE PALESTINE LIBERATION ORGANIZATION.

SIGNATURES:

COLONEL MUAMMAR AL QATHAFI

PRESIDENT HOUARI BOUMEDIENE

PRESIDENT HAFEZ EL ASSAD

ABDUL FATAH ISMAIL

YASSER ARAFAT

TRIPOLI, 25THUL HIJA 1397, A.H. -5 DECEMBER 1977 A.D.

ADKAN

NAUM -

שוח רחמ ס/רחמ סנככל שבחט ממנכל סמנכל מאון אב מעח הסכרה תעוד אילטר מזחית חקר רמ אמר

ו. חו"ב

צב"מ

קזן-טא/א

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוק וסודות רשמיים), תשיז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא-מסווג

דף מספר 1 מתוך 2 דפים

עותק מספר 3 מתוך 10 עותקים

סודי ביותר

אל: רושינגטון

מאת: המשרד

סודי ביותר

בו ע. ז.

לשגריר.

מט" 493

נשלח: 271500 נרב 77

להלן מכתב התשובה של הנשיא קארטר למכתבו של רהמ, אשר נמסר אישית אמש על ידי לואיס לרהמ.

NOVEMBER 25, 1977.

HIS EXCELLENCY
MENACHEM BEGIN
PRIME MINISTER OF THE STATE OF ISRAEL
JERUSALEM.

DEAR MR. PRIME MINISTER:-
I APPRECIATE YOUR LETTER OF NOVEMBER 23 AND THE ADDITIONAL DETAILS THAT YOU HAVE GIVEN AMBASSADOR LEWIS ON YOUR TALKS WITH PRESIDENT SADAT.

LET ME SAY FIRST OF ALL, MR. PRIME MINISTER, THAT I AGREE WITH YOU THAT PRESIDENT SADAT'S VISIT, THE RECEPTION HE RECEIVED IN ISRAEL AND YOUR PRIVATE MEETINGS AND EXCHANGES WERE GOOD FOR EGYPT, ISRAEL AND THE CAUSE OF PEACE. THE METHOD THAT YOU AND PRESIDENT SADAT HAVE DECIDED UPON TO CONTINUE YOUR DIALOGUE WILL HAVE MY SUPPORT. AS ALWAYS, WE STAND READY TO ASSIST IN ANY WAY THAT THE GOVERNMENTS OF ISRAEL AND YOUR NEIGHBORS MAY DESIRE, THOUGH OUR PREFERENCE OF COURSE HAS ALWAYS BEEN THAT THE PARTIES DEAL DIRECTLY AMONG YOURSELVES.

PRESIDENT SADAT HAS ALSO GIVEN US, THROUGH AMBASSADOR EILTS, A REPORT OF HIS IMPRESSIONS OF THE VISIT AND OF HIS THOUGHTS ON NEXT STEPS, AND THEY ARE MUCH THE SAME AS THOSE YOU HAVE CONVEYED. WE ARE GRATIFIED THAT YOU BOTH RECONFIRMED YOUR COMMITMENT TO A COMPREHENSIVE SETTLEMENT AT GENEVA, EMBODIED IN PEACE TREATIES, THOUGH IN THE LIGHT OF THE PROMISING NEW DEVELOPMENTS THAT HAVE EMERGED FROM YOUR TALKS WE RECOGNIZE THAT TIME SHOULD BE ALLOWED FOR ITS PREPARATION.

.... /2

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (כטחון) המדינה
יחסיחוץ וסודות רשמיים,
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא- מסווג

דף מספר 2 מתוך 10 דפים
עותק מספר 3 מתוך 10 עותקים

סודי ביותר

-2-

WE FURTHER AGREE THAT IT IS IMPORTANT THAT ISRAEL AND EGYPT GIVE FULLEST CONSIDERATION TO WAYS IN WHICH THE OTHER PARTIES CAN BE BROUGHT INTO THE NEGOTIATING PROCESS. I KNOW WE ALL AGREE THAT TO BE STRONG AND DURABLE A SETTLEMENT MUST BE COMPREHENSIVE, AND I AM GLAD THAT YOU APPRECIATE THE DANGER OF MAKING THE NEGOTIATIONS SEEM TO BE EXCLUSIVELY AND ISRAELI-EGYPTIAN UNDERTAKING.

MR. PRIME MINISTER, IN HARDLY A WEEK'S TIME, THANKS TO YOUR AND PRESIDENT SADAT'S INITIATIVES, THE MIDDLE EAST HAS MOVED CLOSER TO PEACE THAN IN ALL THE NEGOTIATIONS OF THE PAST THIRTY YEARS. IT HARDLY NEEDS SAYING THAT THE PATH AHEAD WILL BE DIFFICULT. I KNOW THAT YOU RECOGNIZE BETTER THAN ANYONE THE MAGNITUDE OF THE CHANGES THAT WILL BE REQUIRED TO REACH AGREEMENT. YOU MAY BE SURE THAT THE GOVERNMENT OF ISRAEL WILL HAVE THE FULL SUPPORT OF THE UNITED STATES IN THE PERIOD AHEAD AS IT TAKES THE MOMENTOUS DECISIONS NECESSARY FOR THE JUST AND LASTING PEACE THAT WE HAVE SO LONG SOUGHT.

SINCERELY

/ SIGNED/
JIMMY CARTER.---

ADKAN.

MANKAL.---

שוח רהם ס/רהם מנכל שהבט ר/מ.

==צג/דכ.==

ק"ן - טא 191

אשתי

מספר	שם	מספר	שם
1	ק"ח	X	X
2	מכ"ש	X	X
3	ק. חו"מ	X	X
40	בסיס	X	X
41	בקר	X	X
50	יועץ	X	X
51	ח. תול	X	X
54	רנדי	X	X
60	אמ. חו"מ	X	X
61	ר. מנז	X	X
64	רזמ"ע	X	X
7	עבודת	X	X
7019	מדי	X	X
809	עקל	X	X
מט"ד	שירות	X	X
8103	המחלקה	X	X
	עקד"ר	X	X

26.11.77 12:21

בלמס

מייד

מאת: חצב

נר: 26.11.77/836/2248

מקור: רדיו קהיר

תזיק: 26.11.77/1100

תול

3

הנדון: נאום סאדאת במועצת העם המצרית (26.11) - עיקרי דברים

לפי שמיעה - חלק 1

הקע

למנ שעות הבוקר הוגייס רדיו קהיר בכל רשתותיו לקדם פני החופעה של סאדאת. היום - וכבר לאחרונה החלו משמעים פזמונים המחללים את סאדאת אישית. יצוין שמאז עלייתו לשלטון פסקה החופעה של שירי המנהיג. הבוקר שודרה פואמה המחללת את סאדאת שהעיר אוהנו כדי להדביק את השלום בש"מ הכלה אש האדם את אחיו האדמי. הפואמה מחארת את סבלות המלחמה הנוראים.

יור המועצה הודיע כי הנאום יידון בוועדה נפרדת של הכית. ש בעוד מרעי מקדם בנאומו את סאדאת, ישב הנשיא סאדאת כארעות פניו רצינית מאוד וכך גם התחיל לנאום.

נאום סאדאת שעה 1123

מה יש לי לומר שהעם הביע את רצונו, ו ההמונים המתורבתים שוחרי השלום עלי אדמות למען הבטחת שלוה ורווחה לכל ילד מפני פגיעתו של אלה הסוחרים ביסורים. העם המצרי החעלה לדרגה גבוהה. אני קד בכבוד לאל ולעם הזה. קומתי לא תחכופ אלא בפני אל ועם.

804

העם המצרי נחנן קרבנות ונשא בנטל כבוד למען האומה הערבית.
הוא הקריב אף את פת לחמו בלי לבקש תודה. אדרבא עמנו הפכ' משרה לחצייה
של כפויי הטובה. העם הזה בונה את המפנה מהרט לבניינ ולאחבה.
כל העולם הריע לעמנו האמיץ. העולם נכח באוקי 37 כי אינ' אנו גופה
חסרת חיזים אלא לוחמי- כבוד. כיום הודה העולם שאנו חלוצ השלום למען
אושר האדם.

נצחונ' אוקי הושלם היום. נלחמנו למען האומה והעם הפלסטיני שבלעדיהם
אינ' שלום. הוכחנו כי חיילינו מסוגלים לנהל מלחמה מפוארת. חיילינו
עמדו בפני זרוע ארוכה שאיימה על העומק שלנו והניפו את דגל מצרים
על אדמתנו וכן מיגרו קו צבאי איתנ' שנאמר עליו כי רק פצצת אטום
תוכל לו.

הם חוללו נס צבאי.

מנהיגי ישראל שנפגשתי עימם בירושלים הביעו הערכה ללחימת חיילנו,
זוהי עדותו של היריב, וטוב שחיילנו ישמעו זאת.
מבארך וגיימטי זכו ליוס של כבוד רב (מצד הישראלים)

----- המשכ' יבוא -----

סופ ציפי צדוק

נא אשורי+++

ממנמי'ת דפנה ב====261208

12:15
12:25

26

קמח	קמח	1
אומד	מבץ	3
אור	ק. אור	40
ים	בסיסי	41
צפת	בקריה	50
חוקן	סניטציה	54
דרום	ת. וע"ל	60
מרע"ל	לנד"ל	61
8200	מחנ/מ"ל	כלכל
שבי"כ	דמ"ע	4
מוסד	צנזורה	9248
מנה"ז	מח"ס	דל"טים
7	עה"ל	יועץ נ.
7019	נקמדות	וי"שגית
669	אקדמית	
מט"ר	מקד י"ש	
8162		

מיידית

בלמס
מיידית
מאת: חצב

נר: 26.11.77/836/2249
מקור: רדיו קהיר
תז"ק: 26.11.77/1130

הנדון: נאום סאדאת במועצת העם המצרית - לפי שמיעה

חלק 2

Handwritten signature/initials

בכנסנו למלחמה כשנכשלו כל מאמצינו להשגת שלום ולאחר שהעולם אטם
 אזניו לקול השלום, מתוך מחשבה שאנו חסרי רוח- חיים.
 נלחמנו ממצב של יי להיות או לא להיות, העדפנו למות ולא
 להכנע כעבדים.
 היהירות לא מלאה לכי בשיא נצחוננו הצבאי. עברו עלי מחשבות אחרות
 רציתי בשדות ירוקים ומיים במקום דם, בניין במקום הרס. שאפתי שלא
 יהיו יתומים ושכולים. אמרתי זאת לפני יי הכנסתי.

Handwritten notes at the bottom

לכנ באתי למועצה זו ב-16 אוקי 73 וקראתי לעולם לכנס ועידת שלום
בינ"ל. בקשת השלום שלנו לא באה מתוך חכוסה אלא מתוך
אמונתנו ודבקותנו בדת וכן מתוך אחריות ויכולת לקבל החלטות.
אחיכ שככה האש. הושטנו ידנו לשלום לכל מדינות העולם. קרטר ניהל
בספטי ש.ז. מגעים ושמתי לב כי הכל החל משחנה: החלו מופיעים
מכשולים מלאכותיים. הובהר כי חומה גבוהה של פחד וחשדנות יצרה מצב
של מחסום פסיכולוגי בינינו לבנמ.
הפחד עמד לחסל כל מאמצ (לחסדר). כל צעד הפכ להיות זרוע
קשיים.

במצב זה של קשיים נוהליים, מה יהיה לגבי דיון במהות?
על כן חשבתי וחיפשתי מוצא. התלבטתי רבות: הדעות חלוקות על כל
יניירי ועל כל אמהלכ. מעגל קסמים שבו אובדת המהות. אז באתי אליכם
ואמרתי: אני נכון למען כל שיפת דמ, ללכת לסופ העולם ולכנסת כדי
לומר את דבר השלום כדי למגר את חומת הפחד, אחרי זה יעשה האל את רצונו.

----- המשכ יבוא -----

סופ ציפי צדוק

נא אשרו+++

י"י (דפנה ב====261214

קבלת מוכנה? כן

12:30

מסרע	X	ידידות	X
חונן	X	משח	X
אויב	X	מב"ש	X
ים	X	ק. אויב	X
עמד	X	פליטי	X
חוק	X	בקרה	X
דרום	X	יועץ נ.	X
חרט"ל	X	ח. תו"ל	X
8200	X	דו"ד"י	X
שבי"כ	X	אמב/חל"פ	X
טובי"א	X	ב. חנות	X
מטה"ח	X	דכ"ע	X
7	X	צנזורה	X
7019	X	מח"ס	X
868	X	עק"ל	X
מט"ר	X	נספחות	X
8162	X	אק"מ/מל"ת	X
	X	מקד"ר	X

Handwritten signature or initials.

בלנס
מידי

מאת: חצב

נר: 26.11.77/836/2250

מקור: רדיו קהיר

תזיק: 26.11.77/1145

3

הנדון: נאום סאדאת // במועצת העם המצרית - לפי שמיעה

עיקרי דברים - חלק 3

קיבלתי החלטתי ולא היה לי ספק שהחלטתי נעורר זמ היות ושקליטת החלטתי לא תהיה קלה מצד האשים ראשי ערב.

קיבלתי החלטתי גם אם תהיה זו החלטתי האחרונה. הייתי מוכן למען ככ לבוא אליכם ולהגיש התפטרותי. ידעתי שהאחרים ישמיצו.

אמרתי זאת לאומה לפני צאתי לירושלים כיום אני מתייצב בפניכם כדי לתת דין וחשבון. הושגה המטרה הגדולה של המסע: ביטול מסומ הפחד והשנאה. אני מאושר לקבוע זאת, התחלנו-יאנחנו והמ לנהוג בצורה חרבותית. תסכמנו לעבור מאיום באש לדו-שית. לא ביקשתי מאום מתוכ חולשה. שמעתם אותי אומר זאת בכנסת. אמרתי שלנו יש די כוח שדברינו יהיו כנימ. אמרתי שאדמתנו קדושה ועליהם לנטוש חלומות הכיבוש והכח, שכן התפשטות לא תועיל להם. אדמתנו אינה נושא לויכוח ולמיקוח עפר אדמתנו קדוש ולא נוכל לוותר על שעל אחד. אמרתי להם כל זאת. אמרתי שאנו עומדים על נסיגה מלאה כולל ירושלים הערבית. שכן אין שלום בלי זה ובלי הפלסי והכרה בזכות הפלסי להקים מדינה ולשוב. צ. אמרתי כי לא יהיה הסכם בין המדינות ללא פתרון הבעיה הפלסי ולא יכונ שלום בלעדי זה.

אמרתי להם כי בפניהם החלטות קשות. גם אנו כבר קיבלנו החלטה וסרת
תקדימ בהסטוריה. אמרתי להם: אנו רוצים את האדמה. אמרו: - אנו רוצים
בטחונ. מגיע להם אך לא בהתפשטות. אמרתי להם שאנו רוצים (זכויות
הפלסטי?). אמרו שהם רוצים בטחונ מפני סכנה. הטכמנו שלא תהיה מלחמה
נוספת שנפתור הכל ליד השלחנ. ואמ לא נגיע לתוצאה, אני אשוב אליכם
כדי לקבל החלטה.

השיחות שניהלתי בישראל היו כלהלנ: - (1) אפ אחראי ישראלי לא יטיל ספק
ברצונ הערבים בשלום.

(2) נוצר קונצנזוס בישראל ובעולמ לפיו צריכה ישראל לעשות מחווה
מקבילה.

הישראליים הבינו את זכות הפלסטי להקים מדינה ולשוב לנחלחמ, לא כדי
לאיים על ישראל אלא כדי לחיות במולדת.

==== א ב י כ ה מ ש כ ===

סופ אורנה צדוק
נא אשרו++++

גלי מנמת ב-1253

א
+
א

הוסכם עם הישראלים אצא ככ-

א) שנפנה כולנו בתוך הועידה לדיון פרודוקטיבי בנושאים הענייניים
ב) שדיוננו בוועידה על הכתרון הישראלי יהיו רחוקים מתפיסות הכיבוש
ויצטמצמו להבטחת בטחון לכל בצל הצדק.

אמרתי שחומת הפחד והספק לא תאפשר פתיחת גינבה.

אמרתי כי קייסינג'ר,, דיילגיי כדי לשנות מילה או נוסח. כל זה היה
תוצאה של המתסום הנפשי.

בשיחה עם עזר ויצמן, הוא שאל אותי למה רצית לתקופ אותנו ב-10
הימים האחרונים:- עניתי :- בכלל לא. אתם פתחתם בתימרון. התחלתם
בתמרון ואז גימסי פתח בתמרון.

הוא אמר לי :- דוחויה המודיעיני אומרים שעמדתם להפתיענו בגלל זה.
הוא היה עצבני.

פעם החדרתם מליט. באותו יום הורה גימסי לשני מטוסי להכנס
לתחום הישראלי.

זהו המתסום הנפשי, 10 ימים עברו עליהם בעצבנות, זאת בצל זכרון אוק:

====+ י ב א

טופ אורנה צדוק
נא אשרו+++++

גלי מנמת ב-1300

Handwritten marks and scribbles at the bottom of the page.

12:25 13:30

101	102
103	104
105	106
107	108
109	110
111	112
113	114
115	116
117	118
119	120
121	122
123	124
125	126
127	128
129	130
131	132
133	134
135	136
137	138
139	140
141	142
143	144
145	146
147	148
149	150
151	152
153	154
155	156
157	158
159	160
161	162
163	164
165	166
167	168
169	170
171	172
173	174
175	176
177	178
179	180
181	182
183	184
185	186
187	188
189	190
191	192
193	194
195	196
197	198
199	200

1420

A 39

Handwritten signature or initials.

בלמס

מייד

מאת: הצב

נר: 26.11.77/836/2253

מקור: רדיו קהיר

תזיק: 26.11.77/1230

הנדון: נאום סאדאת במועצת העם המצרית - לפי שמיעה- עיקרי דבריו

חלק 6

על הפלסי לשאול: מי ירה בהם? מצרימי? ומי דיבר אמה עד כה?
אנו לא בקשנו להקים סקציה מפלגותיה באשיפ כמו שעשתה סוריה.
הפלסי יודעים מה מבשלים להם.
משלחת הגדמיע באה אלי והחישטיכ נשא דרשת החג באלאקצא ואמר כי אלמלא
באתי לירושלים, לא היה העולם שמ לב לפלסי.
אחרי ההפרדה השניה ניהל השגריר הטובי מסע שיחות עם הפלסי בסוריה
בשענה שמצרימי הולכות על הסכמ ניפרד.
אכן היו שלשה הסכמי משאית שנאלצתי לפרסמם. שניימ מהם דנו בזכויות
של
סוריה ובכך שלא תותקפ עיי ישראל. ההסכמ השלישי התיחס לזכויות
הפלסי.
אינני יודע מה ברהים מספרת להם כעת. אך לצערי הסורים ממשיכים כאותו
קו. כשדנתי עם הסורים ייבנייריי האמריקני אמרתי לאסד שאני אלכ
לגיבה בכל מקרה. הסכמתי לגישתו לענין הועדות. הסכמתי אבל אמרתי
שאינני רוצה לעזוב את הצד המהומי ודי בפרוצדורות.
ריכזנו מאמצנו במסע השלום למען לא יהיו עוד מלחמות. ואני מציד אינני
שמ לב להשמצות אלה.

אסד' אמר שאם ישראל תדון עם מדינות ערב בוועדות נפרדות בגינבה, היא תשיג מבוקשה, אך דחיתי גם הספייכ זה, שהרי אני מסוגל לעמוד מול כל לחצ.

הקו שלנו דוחה אפוטרופסות על עניננו. פעם היה ככ אחרי 67'. נאצר סיכמ איתי מרצונו שננסה לסלק חשדות ברהים ונאפשר לה להדבר עם ארה"ב. גיונסון ניסה ב-68' לחדש היתטימ בסגנון לא מכובד. דחינו זאת. אך אפשרנו לברהים להדבר עם ארה"ב. א הזכרו שב-1 מאי 70' פנה נאצר לניקסון כדי שיפעל. התברר לגמרי כי הקו של ברהים היה יעודנו ו , כי אנו נמשיכ לחיות במצב של לא שלום ולא מלחמה מתמש שלא נזדקק אחיכ לברהים.

נאצר פנה לניקסון כי מאסנו באפוטרופסות של ברהים. בככ ביטל נאצר את הרשות שנתנ לסובייטימ לדבר בשמנו. אך הוא מת אחיכ. הסובי הבטיחו נשק הרחעתי לנאצר, שמת מצער.

----- המשכ' בוא -----/

סופ ציפי צדוק

שנא אשור+++ח

גכ' מנמת ב-1325

Handwritten notes in the bottom left corner, including the word "אשר" and other illegible characters.

ישראל	ק. ארץ	
צפון	י. יבנה	
חרכי	ג. קריה	
ורום	יוניץ נ.	
מרשל	ח. תול	
8200	ד. נוד	
שביכ	א. מ/ח'ל'פ	5
מוסר	ר. מנח	60
משהח	ר. זמ'ע	61
7	צ. נוד	כלכלי
7019	ח. ה'ס	4
873	י. ת'ל	9242
ד. ט. ר.	נ. מ. ח'ת	ורל'ט'י
8162	א. ל'ס'ח'ל'ת	יועץ מ.
	מ. ק. ד' י'ו'ל	ו' י'מ'ג'ת

למס' 14

A

32

בלמס

מידי

מאת: חצב

נר: 26.11.77/836/2254

מקור: רדיו קהיר

תזיק: 26.11.77/1230

הנדון :- נאום סאדאת בפני מועצת העם המצרית ---- עיקרי דבריו לפי שמיעה חלק 7

רומי

הזמנת כל הצדדים לבוא לסקהיר

ביקשתי את נשק ההרתעה מהטובי. הרי נאצר אמר בקרמלין לפני כנ כי הוא מוכן להעזר אפילו בשטן.

הטובי היתנו את הספקת הרכש בכך שהנשק יופעל רק על פי הוראות מוסקבה. סרבתי.

עכשיו וגם בתחילת שנה זו היתה ברהים זו שתשמיעה ושדיברה על התקוממות במצרים. כיום טוען רדיו מוסקבה שאני הפקרתי את הענין שלנו. סוריה רצה אחריו והולכת לפלסי ומכניסים אחיכ את כולם ללחצ. אלה שלקו בהיסטריה בעולם הערבי הם חטרי ערכ ולעולם לא יהיו שבעי רצון מאתנו.

אמרתי לאסד בנוכחות גרומיקו כי סיפור ההסכם הנפרד הוא ייצוא טובי. כעת הם עושים עצמם ערבים גאים על חטבונ ערביינו, נשינו ואחינו בירושלים.

Handwritten scribbles and signatures at the bottom of the page.

אחרי אוקי 73 חשבנו כי לא תהיה התנהגות כזו בתוכנו.
אפילו אלה שנלחמנו בהם ושהמסנו אותם, מכירים כיום ביכולתנו
ומדברים בכבוד על גימסי ועל חטני מבאר. 17
הרי דיברתי על המדינה הפלטי וגם על ירושלים בכנסת.
מצער שעדיין קיימת שיטת ההשמצות הילדותיות בעולם הערבי.

אנו תמיד מביטים קדימה ויודעים יעדנו.
כדי להשלים מה שעשינו אטיל היום אחרי נאומי על שהיה המצרי להתקשר
עם וולדהיים ושתי מעצמות העל, ולהודיע להם כי קהיר החל מהשבת הבאה
נכונה לקבל את כל צדדי הסכסוך לרכות שתי המעצמות, נזמין את
כל הצדדים כולל הצדדים המעורבים בסכסוך כדי לבוא ולדון בכל העניינים.
אשלח הזמנות לשתי המעצמות, לוולדהיים, למדינות העימות ולישראל.
נזמין גם את ברהים שלא תחשוב שאנו מנסים לסלקה. אך זהירות
אם היא תנסה להכשיל. אנו נקבל כל שלום צודק ואין זה ענינה של
ברהים.

=====: א ב ו א :=====:

סוף אורנה ציפי צדוק
נא אשרו++++

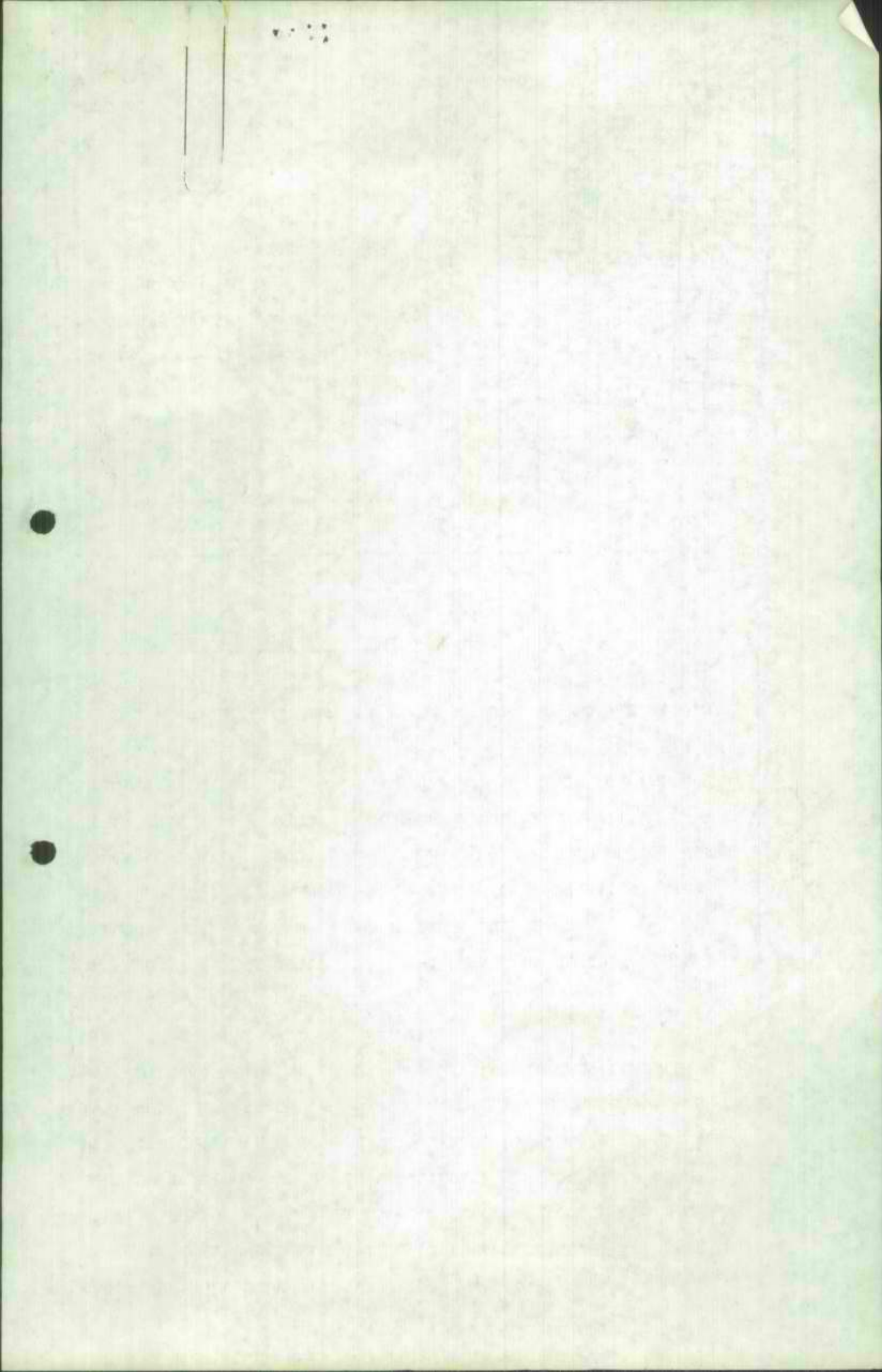
Handwritten notes and markings, including a vertical line of small symbols or characters.

Handwritten signature or initials at the bottom left.

721-1050

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (כסחון המדינה יחסיחון וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

משרד החוץ
מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

דף נוספר _____ מתוך _____ דפים
עותק מספר 7 מתוך 9 עותקים

סודי ביותר

11/4

מס' 300
נשלח: 251800 נוב 77

מיידי

ס

אל: לונדון
מאת: המשד

סודי ביותר - לנמען בלבד.

השגריר, לנמען בלבד.

הנה מבקש שתמסור אישית ובהקדם לקולאנה שדו כדלהלן:-

DEAR MR. PRIME MINISTER,
AS I PROMISED YOU IN THE COURSE OF OUR TELEPHONE CONVERSATION LAST WEEK, I WRITE NOW TO SHARE WITH YOU MY MAIN IMPRESSIONS OF THE MOMENTOUS VISIT BY PRESIDENT SADAT TO OUR COUNTRY AND JERUSALEM.
WE PLEDGED TO EACH OTHER, BOTH IN PUBLIC AND IN PRIVATE, THAT THERE SHALL BE NO MORE WARS BETWEEN OUR TWO COUNTRIES AND THAT WE SHALL DISCUSS ALL THE OUTSTANDING ISSUES WITH A VIEW TO CONCLUDING AND SIGNING PEACE AGREEMENTS. I BELIEVE IT TO BE A SERIOUS COMMITMENT ON THE EGYPTIAN SIDE AS WELL AS OURS, AND IT CONSTITUTES A REAL CHANGE IN THE SITUATION IN THE MIDDLE EAST. AS FAR AS THE GENEVA CONFERENCE IS CONCERNED, BOTH OUR COUNTRIES DESIRE THAT IT BE RECONVENED. HOWEVER, PRESIDENT SADAT AND I DID NOT DETERMINE ANY DATE, NOR DID WE DISCUSS PROCEDURAL MATTERS.
WE AGREED THAT SUBSTANTIVE QUESTIONS WILL BE THOROUGHLY AIRED DIRECTLY BETWEEN EGYPT AND ISRAEL. I HOPE THE MEETINGS WILL BEGIN IN THE NEAR FUTURE BUT, AGAIN, NO TIMETABLE WAS SET. WE HAVE TO WAIT FOR AN EGYPTIAN PROPOSAL ON THIS MATTER. THE ALL-IMPORTANT THING IS THAT WE AGREED IN JERUSALEM TO CONTINUE NEGOTIATIONS.
ATMOSPHERE MAY NOT BE DECISIVE, BUT AS WE BOTH KNOW, MR. PRIME MINISTER, IT IS IMPORTANT. AND THE ATMOSPHERE DURING THE TWO DAYS OF PRESIDENT SADAT'S VISIT MAY BE CHARACTERIZED BY THE WORDS - FRANK, FRIENDLY AND CORDIAL. BOTH DELEGATIONS BROUGHT TO THIS UNIQUE EVENT A NATURAL ATMOSPHERE OF MUTUAL CHIVALRY. OUR GUEST WAS, PERHAPS, SURPRISED BY THE RECEPTION HE RECEIVED HERE. TO US, IT WAS COMPLETELY SELF-UNDERSTOOD. THERE IS REASON TO BELIEVE THAT THIS FACTOR, TOO, WAS A CONTRIBUTION TO

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסיחוק וסודות רשמיים),
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא-משווג

דף מספר _____ מתוך _____ דפים

עותק מספר _____ מתוך _____ עותקים

סודי ביותר

-2-

THE DECISION TO CONTINUE OUR CONTACTS.
LET US NOW HOPE, MR. PRIME MINISTER, THAT THE VISIT WILL,
INDEED, BE REMEMBERED AS A TURNING-POINT IN THE RELATIONS BETWEEN
EGYPT AND ISRAEL WHICH WILL INFLUENCE OUR RELATIONS WITH OTHER
NEIGHBORING ARAB COUNTRIES AND BRING US, THEREBY, TO THE PEACE FOR
WHICH WE ALL YEARN AND PRAY.

IT IS IN THE SPIRIT OF GOODWILL THAT I PREPARE MYSELF TO COME
TO YOUR COUNTRY, SHAKE YOUR HAND, AND HOLD OUR OWN FRIENDLY
TALKS.

YOURS RESPECTFULLY AND SINCERELY.

MENACHEM BEGIN. ---

ADKAN.
ALLON. ---

שוח רהם ס/רהם שהבט מנכל ממנכל ר/מ.
---ג/דכ.---

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (כטחון המדינה יחסיחוק וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

משרד הבריאות
התורה שלב רחא
תחלקת המשרת כ"ד מסווג -
מסומנת ו יועצת - 3
התחלקת אגרה ע"י 33
תאריך התעסקת: 1.12.77
זוועת זה נקבל מספר

מברק יוצא - מסווג

דף מספר 1 מתוך 11 דפים
עותק מספר 2 מתוך 6 עותקים

סודי ביותר

13.1.78

מסי 439
נשלח: 241430 נוב 77

בהול

11/100
11/7

אל: ורשינגטן
מאת: המשדד
סווי ביוד

השגריר, לעיניו בלבד. (נא למסור לו אישית לידי).

לזכר נוסח האגרת שראש המשלוח נסד המש בנוכחות שד החוצ
לשגריר לואיס להעברה מידיה לנשיא קאטר, וכך רישום השיחה ביניהם
שנערכ על ידי יהודה אבנר.
רהמ ושה מדגשים כי תוכן האגרת השיחה מיועד לעיניו בלבד.

TOP SECRET.

JERUSALEM, NOVEMBER 23, 1977.

THE HONORABLE
JIMMY CARTER
PRESIDENT OF THE UNITED STATES
THE WHITE HOUSE
WASHINGTON, D.C.

DEAR MR. PRESIDENT,
I WRITE TO YOU NOW IN THE WAKE OF OUR TELEPHONE
CONVERSATION OF NOVEMBER 21.
PRESIDENT SADAT AND I AGREED TO CONTINUE OUR
DIALOGUE ON TWO LEVELS, THE POLITICAL AND THE MILITARY.
MEETINGS WILL TAKE PLACE, HOPEFULLY SOON, BETWEEN A PERSONAL
REPRESENTATIVE OF PRESIDENT SADAT WHO ENJOYS HIS FULL CONFIDENCE,
AND FOREIGN MINISTER MOSHE DAYAN WHO, OF COURSE, HAS MY
COMPLETE CONFIDENCE AND THAT OF THE CABINET. AT THE SAME TIME,
THE DEFENCE MINISTERS OF OUR TWO COUNTRIES, GENERAL GAMASSI
AND EZER WEIZMAN, WILL SEEK TO WORK OUT ARRANGEMENTS TO MAKE
AN UNINTENTIONAL ARMED CLASH BETWEEN US IMPOSSIBLE.
PRESIDENT SADAT AND I AGREED TO GO TO GENEVA AS
SOON AS FEASIBLE, BUT NO DATE WAS DETERMINED. PRESIDENT SADAT
WISHES THE CONFERENCE BE PREPARED ON THE SUBSTANTIVE ISSUES.

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון חסדינה
יחסיחוק וסודות רשמיים),
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא-מסווג

דף מספר 2 מתוך 11 דפים
עותק מספר 2 מתוך 8 עותקים

סודי ביותר

-2-

THESE WE DISCUSSED IN A PRELIMINARY MANNER. WE PROMISED EACH OTHER TO DISCUSS THEM FURTHER IN THE FUTURE, KNOWING THAT WE HAVE DIFFERENCES OF OPINION CONCERNING THE CONTENTS OF THE PEACE TREATIES WE SEEK TO NEGOTIATE AND SIGN. TO MAKE CLEAR OUR POSITIONS, I GAVE THE HONORED GUEST OUR DRAFT PEACE TREATY AND THE COVERING LETTER ADDRESSED BY FOREIGN MINISTER DAYAN TO SECRETARY OF STATE VANCE. I FEEL, MR. PRESIDENT, THAT PRESIDENT SADAT'S VISIT, THE RECEPTION HE RECEIVED BY OUR PARLIAMENT, GOVERNMENT AND PEOPLE AS WELL AS THE NATURE OF OUR PRIVATE MEETINGS AND EXCHANGES, ARE GOOD FOR EGYPT, ISRAEL AND FOR THE CAUSE OF PEACE. WE SHALL CONTINUE THE DIALOGUE ON ALL LEVELS FOR THE PURPOSE OF CONCLUDING PEACE TREATIES. MAY I AGAIN EXPRESS TO YOU, MR. PRESIDENT, MY DEEP GRATITUDE FOR YOUR CONTRIBUTION TO THIS LAST DEVELOPMENT. WE SHALL NEED YOUR UNDERSTANDING AND HELP IN THE FUTURE.

YOURS RESPECTFULLY AND SINCERELY,

MENACHEM BEGIN. ---

TOP SECRET.

MEETING OF THE PRIME MINISTER AND THE MINISTER OF FOREIGN AFFAIRS WITH AMBASSADOR LEWIS AT THE PRIME MINISTER'S RESIDENCE, JERUSALEM, NOVEMBER 23, 1977, AT 6 P.M.

PRESENT, WILLIAM BRUBECK AND YEHUDA AVNER.

P.M. - I PROMISED THE PRESIDENT IN MY TELEPHONE CONVERSATION WITH HIM ON NOVEMBER 21 THAT I WOULD WRITE (THE P.M. HANDED THE AMBASSADOR HIS LETTER TO THE PRESIDENT WHICH IS CABLED SEPARATELY). I PROMISED I WOULD SEND A COPY TO SIMCHA. ITS CONTENTS MUST REMAIN BETWEEN OURSELVES. I AM INFORMING SIMCHA THAT THE LETTER IS FOR HIS EYES ONLY AND HE MUST NOT SHOW IT TO ANYBODY. THE MEETINGS REFERRED TO IN THE SECOND PASSAGE OF THE LETTER MAY TAKE PLACE SOON. WE ARE WAITING TO HEAR FROM SADAT

.../3.

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוק וסודות רשמיים),
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

דף מספר 3 מתוך 11 דפים

עותק מספר 2 מתוך 6 עותקים

סודי ביותר

-3-

ABOUT THE SETTING UP OF THE TWO MEETINGS, I WISH NOW TO ADD A FEW REMARKS ABOUT THE SADAT VISIT.

SADAT, IN A PRIVATE TALK, BROUGHT UP THE QUESTION OF MY VISITING CAIRO. IN THE INTERVIEW WITH BARBARA WALTERS HE HAD SAID, IN A REPLY TO A QUESTION, "I WILL INVITE MR. BEGIN TO SINAI". IN RESPONSE I SAID TO HIM, "I WILL INVITE YOU." ALL THIS WAS SAID IN GOOD HUMOUR.

LATER ON, IN A PRIVATE TALK, SADAT SAID TO ME-- "YOU THOUGHT I WAS JOKING. I WASN'T I COULD FOR INSTANCE BRING ALL MY PARLIAMENT TO ISMAILIA FOR YOU WHENEVER YOU WANT TO COME." HE WENT ON TO TELL ME THAT HE COULD NOT INVITE ME TO CAIRO FOR CERTAIN REASONS. HE DIDN'T TELL ME THE REASONS BUT I COULD DIVINE THEM. I SHOULD IMAGINE, AMONG OTHER THINGS, THAT IN CAIRO THERE ARE UNCONTROLLABLE SECURITY PROBLEMS. I TOLD HIM I WOULD WAIT AND THAT I DON'T WANT TO MAKE NOW AN INTERIM VISIT TO ISMAILIA.

MARVIN KALB, ACCORDING TO A RADIO REPORT HEARD HERE, CAME OUT WITH THE STORY THAT WE HAD AGREED BETWEEN US THAT AN AMERICAN PALESTINIAN PROFESSOR COULD PARTICIPATE IN GENEVA. I WANT YOU TO KNOW, MR AMBASSADOR, THAT THE SUBJECT DID NOT COME UP AT ALL.

LEWIS--2 DID YOU TALK AT ALL ABOUT THE PROBLEM OF REPRESENTATION?

P.M.--2 THE SUBJECT DID NOT COME UP AT ALL.

F.M.--2 SADAT WASN'T INTERESTED IN PROCEDURE, ONLY IN SUBSTANCE--WITH A WORKING PAPER OR WITHOUT A WORKING PAPER.

P.M.--2 THE FM HAD JOKINGLY REMARKED THAT YOU ARE NOT INTERESTED IN PAPER BUT ONLY IN WORKING.

F.M.--2 ABOUT AN INVITATION TO THE P.M. TO EGYPT, SADAT SAID TO ME, "SO LONG AS YOU KEEP OUR TERRITORY IT IS VERY DIFFICULT FOR ME TO HAVE ISRAELIS COMING TO EGYPT." HE DID NOT REFER SPECIFICALLY TO THE P.M., BUT SPOKE IN GENERAL TERMS. I AM SAYING THIS BECAUSE OF THE GENERAL ATTITUDE IN THIS COUNTRY ABOUT "NORMALIZATIONS." I NOTE THAT MESHEL IS ALREADY INVITING EGYPTIAN TRADE UNIONISTS TO ISRAEL.

P.M.--2 IT IS IMPORTANT FOR PRESIDENT CARTER TO KNOW THAT SADAT DID NOT RAISE AT ALL THE QUESTION OF REPRESENTATION.

LEWIS--2 I WANT TO UNDERSTAND MORE ABOUT THE PROCEDURAL MATTER IN LIGHT

0000/4

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה)
יחסיחוץ וסודות רשמיים.
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא-מסווג

דף מספר 4 מתוך 11 דפים
עותק מספר 2 מתוך 6 עותקים

סודי ביותר

-4-

OF YOUR TALKS. AS I UNDERSTAND IT THERE WILL BE MEETING WITHIN FEW WEEKS WITH DAYAN AND THEIR MAN. DO YOU THINK ONE OF THE SUBJECTS RAISED WILL BE WHEN GENEVA WILL BE CONVENED AND ON WHAT TERMS--OR WILL IT DEAL WITH ISSUES LIKE TERRITORY, THE PALESTINIAN MATTER, ETC?

F.M.--: I CAN TELL YOU THAT SADAT SAID THAT HE WAS NOT INTERESTED IN PROCEDURE AND THAT HE DID NOT WANT TO GO TO GENEVA WITHOUT PROPER PREPARATION. HE SAID THAT IN GENEVA WE FACE THE PROBLEM OF PUBLICITY, OF TV AND RADIO AND CANNOT NEGOTIATE INTELLIGENTLY. THEREFORE, HE SAID WE HAVE TO DISCUSS EVERYTHING BEFOREHAND. AT THE SAME TIME, HE SAID THAT WE CANNOT MAKE A SEPARATE PEACE.

P.M.--: WE DID NOT SUGGEST IT.

F.M.--: FROM HIS POINT OF VIEW, HAD HE WANTED TO NEGOTIATE A SEPARATE AGREEMENT WITH ISRAEL, WE COULD SIT DOWN WITH EGYPT AND NEGOTIATE AND SIGN.

AT THE SAME TIME, HE DOESN'T WANT TO DO THIS SEPARATELY AND IN GENEVA WE HAVE THE SYRIANS WHO WOULD CREATE A PROBLEM. THEREFORE, I DON'T KNOW EXACTLY WHAT THE ACTUAL INTENTION IS. THEIR FOREIGN MINISTER TOLD ME--AND I AM SURE THIS WAS AFTER HE SPOKE TO HIS PRESIDENT-- THAT FOR SADAT THE PALESTINIAN QUESTION COMES FIRST. HE SAID HE THINKS HIS FIRST SUBJECT SHOULD BE THE DISCUSSION OF THE PALESTINIAN ARAB PROBLEM.

THIS, HE SAID, SHOULD BE DISCUSSED WITH US IN PRINCIPLE, AND THEN THEY CAN TACKLE THE EGYPTIAN--ISRAEL PROBLEM. HOWEVER, I DON'T KNOW WHETHER THEIR FM IS THE ONE SADAT HAS IN MIND FOR NEGOTIATION WITH US. I HAVE THE FEELING IT WON'T BE HIM. SO, THE WHOLE THING IS NOT YET CLARIFIED.

SADAT'S ATTITUDE IS A VERY GENERAL ONE. IT IS CLEAR HOWEVER THAT HE WANTS TO TALK SUBSTANCE NOT PROCEDURE.

P.M.--: I WOULD LIKE TO SAY FOR THE EAR OF THE PRESIDENT--THE LETTER IS ONLY FOR HIS EYES--THAT WE MUST BE VERY CAREFUL ABOUT LEAKS. WE SHALL WARN SIMCHA ABOUT THE LETTER. HE MUST BE THE ONLY MAN WHO SEES IT.

LEWIS--: I ASSURE YOU THERE WILL BE SECURITY RESTRICTION. WHAT EXACTLY

...../5

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסיחוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא-מסווג

דף מספר 5 מתוך 11 דפים
עותק מספר 2 מתוך 6 עותקים

סודי ביותר

-5-

WILL THE GAMASSI-WEIZMAN MEETINGS DEAL WITH?

P.M.--MAINLY ARRANGEMENTS ON THE GROUND-FALSE ALARMS, ETC. THEY WILL ARRANGE FURTHER MEETINGS WHENEVER NECESSARY. IT IS A VERY SERIOUS AND POSITIVE DEVELOPMENT. ALSO, I WISH TO EMPHASIZE THAT WE AGREED THAT THERE IS NOTHING NOT NEGOTIABLE ON HIS SIDE, DESPITE WHAT HE SAID IN THE KNESSET, HE TOLD ME PRIVATELY THAT WE SHALL TALK ON ALL ISSUES.

LEWIS--YOU ARE CONVINCED THAT TERRITORY IS NOT EXCLUDED FROM NEGOTIATION?

P.M.--YES--ANYTHING IS NEGOTIABLE. MAY I SAY AGAIN THAT THE ATMOSPHERE OF THE TALKS WAS FRIENDLY AND FRANK. THE EGYPTIAN DELEGATION--AND I BELIEVE SADAT HIMSELF--WAS IMPRESSED AND EVEN TAKEN BY SURPRISE BY THE WARMTH OF THE RECEPTION NOT ONLY OF OUR PEOPLE BUT ALSO OF OUR DELEGATION. THERE WAS THEREFORE AN ATMOSPHERE OF CONFIDENCE. WE TALKED TO EACH OTHER. WE HAVE DIFFERENCE OF OPINION, BUT WE SHALL TALK ABOUT THEM. SADAT SPOKE THROUGH OUR KNESSET TO ALL OUR CITIZENS. I THINK WE PROVED TO HIM WHAT PARLIAMENTARY DEMOCRACY IS. THE EGYPTIANS LEFT WITH GOOD FEELING. YOU COULD SEE IN THE LETTER FROM SADAT TO OUR PRESIDENT.

LEWIS--I AGREE. DID YOU SPEAK ABOUT WHAT TO DO ABOUT SYRIA?

P.M.--WE DID NOT. HE SAID TO ME ALL THE TIME THAT HE IS NEITHER IMPRESSED BY, NOR WORRIED ABOUT HIS CRITICS. HE CITED THE UPROAR AGAINST HIM AFTER THE DISENGAGEMENT AND INTERIM AGREEMENTS. HE SAID THAT MATTERS WILL CALM DOWN. THE SYRIAN SPEECH YESTERDAY IN THE U N WAS HORRIBLE.

LEWIS--IT WAS. AMBASSADOR YOUNG REPORTED THAT MANY THIRD WORLD COUNTRIES WERE CRITICAL OF THE SPEECH. YOUNG EVEN SAID THAT THE EFFECT OF THE SPEECH MAY BE HELPFUL TO ISRAEL AND EGYPT.

F.M.--YOU, MR. AMBASSADOR, ARE A NEW COMER TO THE MIDDLE EAST AND I SOMETIMES SAY THAT IN AMERICA YOU DO NOT ALWAYS UNDERSTAND THE ARABS. EGYPT CAN DO WITHOUT THE OTHER ARAB COUNTRIES BOTH IN WAR AND IN

...../6

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסיחוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

דף מספר 6 מתוך 11 דפים
עותק מספר 2 מתוך 6 עותקים

סודי ביותר

-6-

LEADERSHIP.

NONE OF THE ARAB COUNTRIES CAN DO WITHOUT EGYPT. IF EGYPT TURNS TO THE AFRICAN COUNTRIES LIKE MOROCCO, TUNIS AND SUDAN, THEY TOO CAN DO WITHOUT THE OTHER ARAB COUNTRIES. SYRIA AND JORDAN CANNOT DO WITHOUT EGYPT. THE QUESTION FOR SADAT IS WHETHER HIS PEOPLE AND THE ARMED FORCES WILL SUPPORT HIM. WE HAVE THE INFORMATION THAT GAMASSI'S PUBLIC STATEMENT OF SUPPORT DOES INDEED REFLECT THE ARMY'S SUPPORT.

ANOTHER POINT IS THE CRITICISM FROM EUROPE AND MAY BE IN CERTAIN CIRCLES IN THE U.S. THAT WE DID NOT MAKE SADAT A TANGIBLE GESTURE. I WISH TO EXPLAIN THAT HAD WE OFFERED FOR EXAMPLE, SOME TERRITORIAL CONCESSION, IT WOULD HAVE MADE HIS POSITION MUCH MORE DIFFICULT. HE CAME INTENDING TO SHOW THAT HE WAS NOT TRYING TO GET SOMETHING FOR EGYPT. WE COULD NOT OFFER HIM ANYTHING FOR SYRIA AND HE WASN'T AUTHORISED TO ACCEPT ANYTHING FOR THE PALESTINIANS. ABOUT HIS MEETING PALESTINIAN NOTABLES, HE DID NOT MAKE A POINT OF IT. HE SAID TO THE PRIME MINISTER, IF YOU WANT ME TO MEET THEM I WILL, IF NOT, NOT. HE DID NOT WANT TO GET INVOLVED AS THE SPOKESMAN OF THE PALESTINIANS. HAD WE OFFERED HIM THE WHOLE OF SINAI HE WOULD HAVE SAID, PLEASE DON'T DO IT. I DID NOT COME FOR EGYPT, BUT FOR THE WHOLE OF THE ARAB PEOPLE.

LEWIS--: I AGREE. CERTAINLY, WE HAVE NOT MADE ANY CRITICISM OF THAT KIND. ANYTHING YOU WOULD HAVE GIVEN OR HINTED AT JUST FOR EGYPT, WOULD HAVE BEEN BAD FOR SADAT.

F.M.--: WE HAVE RECEIVED THE LETTER FROM PRESIDENT CARTER IN WHICH HE SAID IN CONNECTION WITH THE SADAT VISIT, WHY CAN'T WE WHILE SADAT WAS HERE, HAVE AN AGREEMENT TO A GENEVA PLEIARY SESSION, OR THAT SYRIA BE A PART OF THE WEST BANK WORKING GROUP.

SADAT INDICATED THAT IN ALL THESE MATTERS HE WAS NOT INTERESTED. HE DID NOT WANT TO DISCUSS THEM. IF THE PRESIDENT OR BRZEZINSKI THOUGHT THAT SADAT WOULD WANT TO GO INTO SUCH ISSUES, THEY WERE WRONG.

LEWIS--: WHAT SHOULD WE DO, IF ANYTHING, IN THE NEXT WEEKS AND MONTHS

...../7

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (כטחון המדינה
יחסיחוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

דף מספר 7 מתוך 11 דפים
עותק מספר 2 מתוך 6 עותקים

סודי ביותר

-7-

ABOUT GENEVA?

P.M. - I AM SURE THAT AFTER OUR TALKS WITH SADAT, THE NEXT STAGE IS A MEETING BETWEEN DAYAN AND HIS EGYPTIAN COUNTERPART. UNTIL THEN, NO INITIATIVE SHOULD BE TAKEN. AFTER ALL, SADAT WAS HERE.

LEWIS - THEREFORE, YOUR FEELING IS WE SHOULD SIT TIGHT FOR NOW?

P.M. - I THINK SO. IF, AS A RESULT OF OUR TALKS, WE PREVENT ANOTHER WAR FROM BREAKING OUT, THIS IS THE FIRST STAGE THAT MAKES PEACE NEGOTIATIONS POSSIBLE AND THEN IF WE TALK DIRECTLY, THIS IS THE SECOND STAGE FOR PEACE.

THEREFORE, YOU SHOULD WAIT TILL DAYAN HAS HIS TALKS AND UNTIL EZER AND GAMASSI WILL MEET TOGETHER.

I SPOKE TO SADAT ABOUT THE POSSIBILITY OF ESTABLISHING A DIRECT LINE OF COMMUNICATION, BUT HE DID NOT ANSWER.

LEWIS - WE ARE ALWAYS AT YOUR DISPOSAL.

P.M. - WE SHALL USE YOUR GOOD OFFICES.

I SUPPOSE THIS IS THE PROPER SUMMING UP - WE MUST WAIT TILL WE HEAR WHERE AND WHEN DAYAN WILL MEET SADAT'S MAN OF CONFIDENCE.

F.M. - ONE MUST GIVE THOUGHT AS TO THE MOTIVATION OF SADAT AND HIS PEOPLE FOR PUSHING FOR PEACE AND FOR TAKING SUCH A STEP. THE ISSUE IS NOT THE GIVING BACK OF SHARM EL-SHEIKH. SHARM IS ALL DESERT AND IT WON'T CHANGE THE ECONOMY OF EGYPT. THEIR REAL TARGET IS TO IMPROVE ECONOMY OF THE COUNTRY. IN THIS CONNECTION, MUCH DEPENDS ON AMERICA. I WOULD SUGGEST THAT YOU MAKE A STUDY IN WHAT WAY TO HELP EGYPT ECONOMICALLY IF THERE IS A PEACE AGREEMENT. IF THEY KNOW THAT SUCH HELP IS CONDITIONAL ON PEACE, YOU WILL HELP SADAT VERY MUCH PERSONALLY VIS-A-VIS HIS OWN PEOPLE.

I HEARD FROM SOME OF SADAT'S ENTOURAGE THAT THERE ARE STILL RUINS FROM THE WAR OF ATTRITION. THEY DO NOT HAVE THE MONEY TO REPAIR.

P.M. - SADAT DESCRIBED TO ME THE ECONOMIC PROBLEM. HE USED THE WORD

...../8

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (כטחון המדינה
יחסיחוק וסודות רשמיים).
תשיז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

דף מספר 8 מתוך 11 דפים
עותק מספר 2 מתוך 6 עותקים

סודי ביותר

-8-

"HORRIBLE". HE SAID THE PROBLEM WAS HORRIBLE AND HE COMPLAINED ABOUT THE MILITARY EXPENDITURE.

LEWIS--: WHAT ABOUT JORDAN?

P.M.--: WE MAY HAVE A CONTACT WITH JORDAN. I WILL TAKE IT UP WITH YOU WHEN THE TIME COMES. WE MAY TAKE SOME INITIATIVE ABOUT A MEETING.

LEWIS--: ABOUT SYRIA, DESPITE THEIR LANGUAGE AT THE U.N., THEY HAVE RATHER CAREFULLY SAID THAT THE PEACE PROCESS ISN'T OFF. IN OTHER WORDS, THEY HAVE NOT ATTACKED GENEVA. THIS IS SIGNIFICANT. ASSAD HASN'T BURNED ALL HIS BRIDGES.

F.M.--: YOU PROBABLY NOTED THAT SADAT IS UPSET THAT YOU BROUGHT IN THE RUSSIANS.

LEWIS--: DID HE TALK TO YOU ABOUT THAT?

P.M.--: YES. HE WASN'T HAPPY WITH THE U.S.-U.S.S.R. COMMUNIQUE.

F.M.--: WHEN HE SPOKE PUBLICLY ABOUT GENEVA HE REMARKED THAT EGYPT HAS A STRAINED RELATIONSHIP WITH RUSSIA AND YET RUSSIA IS CO-CHAIRMAN AT GENEVA. HE, THEREFORE, SAID HE WANTED TO WORK OUT MATTERS OF SUBSTANCE BEFORE GENEVA.

P.M.--: REMEMBER THE RUSSIANS JOINED SYRIA AND THE P L O IN CONDEMNING THE VISIT.

LEWIS (IN A JOCLAR TONE) WE HAVE TO THINK OF THIS IN HISTORICAL TERMS. PERHAPS BECAUSE OF THE JOINT COMMUNIQUE WE HELPED BRING SADAT TO JERUSALEM.

P.M.--: LET US LEARN A LESSON FROM THIS. YOU REMEMBER WHEN WE CONSULTED PRIVATELY ABOUT SADAT'S COMING. ALL THAT I SAID I WOULD

...../9

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסיחוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא-מסווג

דף מספר 11 מתוך 9 דפים
עותק מספר 2 מתוך 6 עותקים

סודי ביותר

-9-

DO, I DID.

LEWIS--: YOU DID.

P.M.--: THEREFORE, LET US CONSULT. HAD YOU BUT CONSULTED WITH US IN ADVANCE ON THE JOINT COMMUNIQUE, IT WOULD HAVE BEEN BETTER FOR EVERYBODY.

LEWIS--: WE AMERICANS ARE SLOW LEARNERS, BUT WE HAVE LEARNED. WE WON'T DO IT AGAIN. WE SHALL CONSULT.

P.M.--: PLEASE, NO MORE FAIT ACCOMPLIS. I BELIEVE THAT SADAT DURING HIS VISIT HERE BECAME TO BETTER UNDERSTAND THE ISSUE OF SECURITY. FROM MONDAY MORNING ONWARD HE SPOKE OVER AND OVER AGAIN ABOUT UNDERSTANDING OUR SENSITIVITY TO SECURITY. ABOUT HIS FORTHCOMING ADDRESS TO HIS PARLIAMENT ON WEDNESDAY, I KNOW HE CAN BE VERY HARSH. I AM READY FOR IT. (P.M. LEAVING TO PHONE PRESIDENT KATZIR IN MEXICO CITY CONCERNING SADAT'S LETTER OF THANKS TO HIM).

P.M.--: THERE WAS AN HYPOTHESIS BEFORE SADAT CAME THAT HE WAS ACTUALLY COMING TO EXPOSE AND UNVEIL THE REAL NATURE OF ISRAEL, THAT WE DID NOT WANT PEACE, ETC. I THINK THAT THIS THEORY TOO, HAS BEEN PROVED FALSE. I TOLD THE LIKUD FACTION LAST NIGHT THAT I HAD ASKED SADAT BEFORE THE SPEECHES--WHAT DO YOU WANT US TO SAY PUBLICLY SO AS TO HELP THE SUCCESS OF YOUR SPEECHES. HE SAID, JUST TELL ME WHAT YOU ARE PREPARED TO DO AND NOT PREPARED TO DO. HE SAID JUST BE HONEST AND SINCERE. ALSO, WHEN I DROVE WITH THE EGYPTIAN FOREIGN MINISTER FROM LOD TO JERUSALEM, I ASKED HIM WHETHER SADAT WOULD SPEAK PUBLICLY ABOUT THE P L O. I SUGGESTED TO HIM THAT THE PRESIDENT SHOULD NOT MENTION THE P L O, FOR IF HE DID, WE WOULD HAVE TO REACT AND THE WHOLE THING WOULD INFECT THE ATMOSPHERE. IF THE PRESIDENT WERE TO DEMAND OF US TO ACCEPT THE P L O, IT WOULD HARDLY BE A MESSAGE OF PEACE AS FAR AS WE ARE CONCERNED. IN THE END, SADAT DID NOT MENTION THE P L O. THEIR FOREIGN MINISTER SUBSEQUENTLY TOLD ME THAT HE HAD TRANSMITTED MY MESSAGE TO THE PRESIDENT. I WAS, OF COURSE, VERY HAPPY THAT HE DID NOT MENTION THE P L O, ALTHOUGH I AM NOT CERTAIN THAT IT WAS BECAUSE OF MY DISCUSSION.

LEWIS--: THERE IS NOW AN ENORMOUS WAVE OF EXPECTATION IN THE WORLD,

.... / 10

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוק וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

סברק יוצא-מסווג

דף מספר 10 מתוך 11 דפים
עותק מספר 9 מתוך 6 עותקים

סודי ביותר

-10-

EXCEPT IN CAIRO AND IN JERUSALEM. I AM THEREFORE A LITTLE WORRIED ABOUT NOTHING OVERT HAPPENING FOR SOME WEEKS AND THE RESULTED FEELING THAT GENEVA WILL BE DRIFTING AWAY.

F.M.-: ABOUT GENEVA, I AM NOT SURE THAT SADAT IS IN A HURRY. I HAD THE IMPRESSION IN MY TALK WITH THEIR FM IN THE CAR BACK TO LOD THAT THEY WANT PRIOR INTENSIVE NEGOTIATIONS. HE REMARKED TO ME THAT WHETHER THE VISIT HERE PROVE A FAILURE OR NOT, WILL DEPEND ON WHAT HAPPENS NEXT. HE FELT THAT THERE SHOULD BE ONGOING NEGOTIATIONS. FOR HIM, THE MOMENTUM DOES NOT LEAD DIRECTLY TO GENEVA. I FEEL THAT SADAT IS LESS ANXIOUS TO GO TO GENEVA WITH SYRIA, THE RUSSIANS AND THE P.L.O. HE IS OBVIOUSLY VERY HURT BY THEIR ATTITUDE. HE CANNOT IGNORE IT. THEY CALL FOR HIS BLOOD.

LEWIS.-: IF GENEVA DOES NOT TAKE PLACE FOR A WHILE AND IF SADAT CANNOT SIGN A SEPARATE AGREEMENT WITH YOU, HOW DOES HE THINK THE PALESTINIAN QUESTION AND THAT OF JORDAN BE MANAGED?

F.M.-: HE GIVES A HIGH PRIORITY TO THE PALESTINIAN QUESTION IN PRINCIPLE. HE DOES NOT WANT TO SIGN ANYTHING. HIS ATTITUDE IS, LET US AGREE IN PRINCIPLE HOW IT WILL GO. I THINK HE BELIEVES HE CAN BRING JORDAN IN EVENTUALLY. I DO NOT AGREE WITH THE P.M. ABOUT BRINGING IN JORDAN NOW. IF WE INVITE HUSSEIN NOW HE WILL NOT COME.
(F.M. RETURNS AFTER PHONING PRESIDENT KATZIR).

P.M.-: OUR PRESIDENT IS ELATED BY HIS RECEPTION IN MEXICO. HE WILL PUBLISH SADAT'S LETTER IN A FEW HOURS IN MEXICO CITY. SADAT LIKES OUR PRESIDENT VERY MUCH. HE APPRECIATED HIS SCIENTIFIC KNOWLEDGE. SADA IS INTELLIGENT BUT HE HAS NO BACKGROUND OF STUDY.

LEWIS.-: I READ IN OUR NEWSPAPERS THAT AN ESTIMATED 30 MILLION PEOPLE IN THE U.S. VIEWED THE KNESSET SPEECHES.

P.M.-: THE RECEPTION ARRANGEMENTS WE PREPARED FOR SADAT WERE ALMOST

...../11

כל המוסר תוכן מסודר זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא-מסווג

דף מספר 11 מתוך 11 דפים
עותק מספר 2 מתוך 2 עותקים

סודי ביותר

-11-

PERFECT EXCEPT FOR THE SIMULTANEOUS TRANSLATIONS OF THE SPEECHES IN THE KNESSET. MAY BE, THE TRANSLATORS WERE NERVOUS AND EXCITED.

LEWIS--WHEN ARE YOU LEAVING FOR BRITAIN?

P.M.--ON DECEMBER 2, I WILL BE AWAY EXACTLY A WEEK, INCLUDING GENEVA. I WOULD LIKE TO SEE YOUR AMBASSADOR IN LONDON IF I MAY.

LEWIS--CERTAINLY, IT WOULD BE A GOOD IDEA. HIS NAME IS BREWSTER. I WILL CABLE HIM. I AM GOING ON LEAVE TO SHARM EL-SHEIKH FOR THANKSGIVING. EVERY TIME I GO THERE I REALISE MORE AND MORE HOW IMPORTANT SHARM IS FOR YOU.

(THE MEETING ENDED AT 19.30).

ADKAN.

MANKAL.---

שוח רהמ מנכל
לב/רכ.---

1977-11-22

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA
Tel Aviv

November 22, 1977

His Excellency
Ephraim Katzir
President of the
State of Israel
Jerusalem

Dear Mr. President:

I have been asked to convey to you the
enclosed message from President Sadat.

With warmest personal regards,

Sincerely,

Samuel W. Lewis
Samuel W. Lewis
Ambassador

November 22, 1977

His Excellency
Ephraim Katzir
President of the
State of Israel
Jerusalem

Dear Mr. President:

It pleases me following my return back home to extend to Your Excellency, the people of Israel, the Speaker and Members of the Knesset, as well as the members of the Israeli Government my most sincere appreciation and gratitude for the hospitality accorded me and my delegation during our sojourn in your country.

I would like to avail myself of this occasion to convey, through you, to Mr. Menachem Begin my personal thanks for the invitation he addressed to me to visit your country and the constructive talks we had together with view to achieving genuine peace based on justice.

The audacious step taken by us amounts to an historical turning point in the destiny of our region whose security and stability are closely linked with the security, stability and welfare of the whole world.

Please accept, Mr. President, in my name and on behalf of the people of the Arab Republic of Egypt, my deep thanks and regards.

With my highest consideration and appreciation,

Mohamed Anwar El Sadat

מזין - סאטווא

211

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא-מסווג

A

ט ו ז י

אל : כל נציגויות נלינ + ברנ שטוקהולם קופנהגן קנבהה חוזמ 999
מכסיקו אוטבה מיזיליה טוקיו

נשלח 222130 21 נוב 57

מאת: המשרד

מ י י י

לזכר טיפרי והחייט ועל נתינת הפני מנהלי המחלקות:

1. ביקור סאדאת היה מוצלח. הביקור היה בהחלט מעשה נרוץ אישי ל ימי כארד. סאדאת לא הגיט עם ייסל כוונות. סאדאת לא ציטר שיעמ י ורן י גרומ לככ שיינ-כנעי י או יינ-לחמי י ננודיט יע ויכפני לודי י עהציב. אמ הודי שות ארתג ביטא בנאומר בכנסת לא היו חרשות ודיו ירועות לנג מכבר. והוכחה הנציחה שאפ המצרים לא ציפו לתמודד רואת אחי העובדות שסאדאת לא הביע כל רגש של אכזבה. סאדאת נשאל עיי שהיה מה היה הוצח שישראל האמר כדי שהביקור יחשו ידכחה ולא לשלונ הווי הייסוי אמרו מה הנכמ יכולים לעשות ומה אינכם יכולים. מכאן שאם נאד החמרי לא היו ציפיות או משאלות לייחמודה.
- סאדאת נחשב בעיני המוננים המדיעים לו במצרים כי שולח השלומי ולא כיימביא השלומי. לא בגלל הנאומים של הישראליים והמדינות שחיבל ודיעו לו אלא בגלל הכבוד שהעניקו לו כאנ רואי הממשל יע כל האנצאציה שסמות כמו דיינ אריק שרונ גולדה בגינ מעוררים שט.
- בחודשה לשאלה השיב שהיה כי במזמן של הפגישות האחרות לא אמר סאדאת ייאין על מה לדבר. אלא ייבואו הנמיכ להידבר. אמר המאיים שבעי רצונ מה אנו שנתלוננ.
- בכל הדפעותיו הפומביות בישראל לא חדל סאדאת מלשסד רבאיה הפשתתנאית אמר הקייד יא להזכיר את אשיפ. איזכור אשיפ היה ייחוסמ את הודיחה י ללא כל צורת וסאדאת הקפיד להימנע מככ.
3. היוזמה לביקור סאדאת בירושלים היה יוזמה מצרית שהודיה.
4. ההמשכיות היא בעיני ישראל ומצרים התקם ההצעות היינו או משכונר. המצרים אינם מתכוונים ליימשכות. בצורה פגישה פאמי ידח יראותנות אלא להמשכיות תכליתית ביאלוג על תוכנ הטרדן השנע. וכיד נשריפויות על הטרדי השלום הנושא הפשתתנאית הוא השנע יעניב ויפריט כי הוא כוכל בתוכו היבטימ כלל-ערבימ. מעמד ירושלים שאלת הייסימ הרביימ

2/10/57

כל המוסר תוכן מסמך זה. כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ
מחלקת הקשר

מברק יוצא-מסווג

1. יחסי מצרים עם אש"פ. על רקע זה יש להביא את המאמצ שהושקעו בזמן הנכבדים הערביים מהשטחים לפגישה עם סאדאת. בשיתוף עם עיריכו עדין הבירוריים המתאימים לקראת הסדרים אפשריים.
בשורה לשאלות אשר שהיה בין היתר:
  - א. שהיה דחה את הנסיון לעשות שימוש רחבתי בביטויים שיליים לכאורה אבל חיוביים בתוכנם לפי שאנו לדי כיטוי בהוגעות סאדאת בכנות. ביטויים אלו כדוגמת "מלחמת אוטונומי" כמלחמת אוטונומי. הצדקה נהול את המוים בין המדינות הנוגעות בדבר, התיזה על בטחונה של ישראל ות לדעת שהיה בטיס הסברתי רעוע. אם ידעה סאדאת במחנה המלחמה ויחפז הוא ימצא את הטענות וההתירוצים המתאימים לכך והצטרפו בענין המלחמה לא חמגע ממנו מהלכ זה. תלויה הכלכלית של מצרים במדינות זרות ובמיוחד בארה"ב ורצונו להיפטר ממעורבות רוטית בעניני המדינת המ סיבה מטפלת שגם להבא חהיה ארה"ב במרכז המהלכים המדיניים. לסאדאת יש טינה על הממשל האמריקאי שחזר והכניס את הסובייטים כאיום מכריע לפעילות המזימה. העובדה שהוא מכיר בטוגיית בטחונה של ישראל אם היא עשויה להיות לנו לדועצ. את פתרון הטוגיה מבקש סאדאת לנצוא בוסדרים ובערכויות שעיקרן טילוקנו השטחים המוחזקים שיהיו וחליף לגבולות בטחון.
  - ב. שהיה דחה את הטענה והאפשרות שאם יכולנו לבוא בדוברים עם מצרים מדוע לא עם אש"פ. כאן היה מפגש בין המנהיגים שמדינותיהם נתונות במלחמה ואילו אש"פ מבקש להשמידנו ועמם גם להבא לא יהיה כל מוים. המצרים לא הזכירו את אש"פ כשהעלו את הטוגיה הפלשתינית ואינן סיבוי שאנו נעשה זאת.
  - ג. במגעים ובהתבטאויותיכם יש להיות צמודים להתבטאויות הפומביות של דהם ולהערכות הנ"ל.

לשמנכ"ל

שוח דהם שהטו ס/רוהמ מנככ ממנכל סמנכל אירופ א ב מלט מצפא מאסוק מחקר דם
אגנ
מ/אד

בלתי מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס

מט 416
נשלח 211715 נדב 77
התקבל 220154 נדב 77

21/11
מס 115

אל: המשרד
מאת: וועלינגטון

מ ידי

מצפא. ביקור סאדאת

היום נשאל דובר מחמור בחדרוננו היומי על תגובתו לביקור סאדאת באיץ, ופיל תפקידה של ערב בסכסוך. על שאלה זו ענה-

OUR GENERAL ROLE HAS BEEN AND CONTINUES TO BE THAT OF THE MIDDLE MAN THE HONEST BROKER PARTY ATTEMPTING TO MOVE BETWEEN THE VARIOUS PARTIES IN THE MIDEAST TO EFFECT WHAT ALL OF THEM CONTINUE TO SAY THEY WANT, WHICH IS A LASTING AND JUST PEACE.

BETSHUVA LESHELA KEIZAD MAARICH ADOVER ET ATZLACHAT ABIKUR ANA KEDELALAN:

WE ARE IN EARLY DAYS FOR AN ASSESSMENT. WE ARE WAITING FOR MORE INFORMATION REPORTS BEFORE WE DECIDE. I WOULD NOTE OF COURSE WHAT BOTH PARTIES HAD TO SAY THIS MORNING IS THEIR FAREWELL STATEMENTS, WHAT MAY MEAN THE NEXT STEP AND WE WILL OF COURSE HAVE TO CONSIDER WHAT OTHERS HAVE TO SAY BEFORE WE MAKE SUCH A PUBLIC ASSESSMENT.

LASHEELA AIM LEDAATO ABIKUR KIDEM ET EFSHARUT KINUX GENEVA OD ASHAN ANA ADOVER:

I SIMPLY AGAIN AM IN NO POSITION TO PUT INTO THE FRAMEWORK OF WHEN THAT MIGHT TAKE PLACE. THE PROBLEM IS THAT WE HAVE NOT HEARD FULLY FROM EITHER SIDE. I WOULD NOTE HOWEVER THAT BOTH MEN SAID VARIOUSLY THAT THEY SHOULD CONTINUE TO PREPARE FOR GENEVA AND THAT IT WAS POSSIBLE THIS YEAR. I WOULD OBSERVE OF COURSE THAT MR BEGIR ALSO NOTED THAT IT MIGHT BE ALRIGHT IF IT STARTED EARLY IN 1978. THAT BOTH REAFFIRMED THE COMMITMENT TO THE GENEVA PROCESS.

AYO OD ARBE SHEELOT VETSHUVOT ACH BEIKARU CHAZAR ADOVER AL TSHUVOTAV DELEMAALA. HU SEREV LEAGIV AL SHEELOT SHEITYACHASU LESHMUOT SHEANSI CARTER BIKESH ET MEMISRAEL BESOF ASHAVUAA LIMNUA MITZADA SHEANSI SADAT YACHZOR LEMITZRAIM BEYADAIM REIKOT.

PAZNER---

שוח רגמ ס' רחמי' שהכס מכלל ממכלל מצפא הסברה מעת מזמינו חקר רם אמר תעודאילטר וחובי'

אב/ יכ

Jerusalem, 22 Nov. 1977

President Sadat's Reply to Prime Minister Begin's Invitation

Nov. 19, 1977

His Excellency
Menachem Begin
Prime Minister of the
State of Israel
Jerusalem

Dear Mr. Prime Minister:

I have the pleasure to accept the invitation extended to me to come to Jerusalem and address the representatives of your people on one of the most important issues to both of us, an issue of war and peace.

I am pleased to hear that my readiness to undertake such a visit has been met with deep and positive interest by the Government of Israel.

I hope that my initiative, which reflects our sincere desire to establish a just and durable peace in the Middle East, would find a positive response on your part, not only at the present time but first and foremost in the future, when historical decisions have to be made, in the direction of ending an era of devastating war and tension.

As has been agreed upon, I shall start my visit on November 19. I shall have the pleasure of addressing the Knesset and later to meet with your Parliamentary Groups as well as with other officials.

Yours sincerely,

(signed) Mohamed Anwar El Sadat

INFORMATION

Israel information centre • p.o.b. 13010, jerusalem

BRIEFING

411/27.11.1977.

res/10 1'87

TRANSCRIPT OF JOINT PRESS CONFERENCE

GIVEN BY PRESIDENT SADAT AND PRIME MINISTER BEGIN

AT THE JERUSALEM THEATRE, 21 NOVEMBER 1977,

INCLUDING THE AGREED COMMUNIQUE ISSUED UPON THE CONCLUSION

OF PRESIDENT SADAT'S VISIT TO ISRAEL

TRANSCRIPT OF JOINT PRESS CONFERENCE
GIVEN BY PRESIDENT SADAT AND PRIME MINISTER BEGIN
AT THE JERUSALEM THEATRE, 21 NOVEMBER 1977,
INCLUDING THE AGREED COMMUNIQUE ISSUED UPON THE CONCLUSION
OF PRESIDENT SADAT'S VISIT TO ISRAEL

Prime Minister Begin: With the permission of the President, our noble guest, I will read to you, ladies and gentlemen, the text of the agreed communique issued at the conclusion of the visit to our country of President Sadat:

"In response to the sincere and courageous move by President Sadat, and believing in the need to continue the dialogue along the lines proposed by both sides during their exchanges and the presentation of their positions in the historic meeting in Jerusalem, and in order to enhance the prospect of a fruitful consummation of this significant visit, the Government of Israel, expressing the will of the people of Israel, proposes that this hopeful step be further pursued through dialogue between the two countries concerned, thereby paving the way towards successful negotiations, leading to the signing of peace treaties in Geneva with all the neighbouring Arab states."

Thank you for your attention, ladies and gentlemen.

Question: *Mr. Prime Minister, have you received an invitation to go to Cairo and, if so, when will you go?*

Mr. Begin: We discussed this issue, with complete candour. I think that President Sadat would like to reciprocate. I would like to see Cairo, but I do understand the reasons why, at this stage, such an invitation was not issued. I would like to say, I do hope to visit Cairo, Mr. President.

Question: *In addition to agreeing, in principle, that the dialogue between the two countries will continue, did the two of you, during the course of President Sadat's visit, work out specific, practical details for the continuation of this dialogue, even before the Geneva Peace Conference?*

Mr. Sadat: Well, for sure, we had a big survey of all the problems that we are facing. We gave great importance to the convening of the Geneva Conference, but not more than this; the time was so short.

Question: *I would also like Prime Minister Begin to respond to that question. How do you continue a dialogue without an Israeli Ambassador in Cairo and an Egyptian Ambassador in Jerusalem? How will you do it, practically?*

Mr. Begin: The establishment of diplomatic relations usually goes together with the signing of peace treaties. In fact, sometimes the establishment of diplomatic relations does precede the signing of a peace treaty, as was the case between the Soviet Union and Japan, when, in Moscow, in October 1956, they signed a peace declaration which, though not a peace treaty, included the establishment of diplomatic relations. But, in our case, I suppose it will be logical to have diplomatic relations established as an integral part of the peace treaty which, in God's good time, we hope to sign.

Question: *Mr. President, why aren't you inviting the Prime Minister of Israel to visit Cairo at this stage?*

Mr. Sadat: Well, after I was invited here by the Prime Minister, and after I addressed the Knesset and the Israeli people through the Knesset, the Prime Minister has the full right to come and address our Parliament in Cairo. For certain reasons that we discussed together, we have found that we should postpone this issue for the future.

Mr. Begin: Mr. Kital, you heard from the President that I have a right, and we have only postponed the exercise of this right.

Question: *Mr. Prime Minister, in view of the political and physical risks that the President of Egypt took by coming to Israel, do you feel that you have gone far enough in giving him something that he can take back home?*

Mr. Begin: We appreciate very much the courage of the President, in his decision to come from Cairo to Jerusalem. We did our best to make his stay enjoyable. I think he enjoyed his stay, and we had a frank discussion, both in public, from the rostrum of the Knesset, our Parliament, and in private. It is not a matter of a kind of compensation. What we wanted to achieve during this visit was to make sure that we started a serious direct dialogue about the ways to establish peace in the Middle East - not only between Egypt and Israel, but also between Israel and all the other neighbouring countries. I think we can say that we made progress on this issue, and the key word is "continuation." We agreed that we are going to continue our dialogue and, ultimately, out of it will come peace.

Question: *Mr. President, my name is Abie Nathan. I am from The Voice of Peace - the*

peace ship that sailed into the Suez Canal, thanks to your permission, early this year. My question to you, sir, is: How did you get the idea, and who were the leaders around the world who encouraged you to take this bold initiative for peace, to help to bring our peoples together? And, when can I hope to come with an Israeli football team to Cairo to play against the Cairo eleven?

Mr. Sadat: Well, for the first part of the question - about this initiative and if I have already discussed it with any other leader - my answer is this: It started before I began my last trip to Romania, Iran and Saudi Arabia. I didn't discuss it with anyone except my Foreign Minister and, for sure, our Security Council in Egypt. The whole situation needed action, the peace process needed momentum again, and these are the motives behind this initiative.

Question: *A common key question to President Sadat and Prime Minister Begin: After so many conversations, did you really reach an agreement on the meaning of the word "security" concerning Israel and the neighbouring countries? The second question is directed to President Sadat: Arab hospitality is very well known all over the world. Did you feel a little bit embarrassed about the fact that you had to postpone the invitation of Mr. Begin to Cairo?*

Mr. Begin: I am not embarrassed.

Mr. Sadat: Well, the first question about security - with the Premier and with the various parties in the Knesset today, we agreed upon the principle. Upon security we agree. But, on the meaning of security, we differ. I think that, through Geneva, we can reach an agreement, and let us hope that what I have said already today in the Knesset - let us hope that the two slogans that I want everyone to say are: "Let us have no war after October" and "Let us agree upon security." I think those are the main issues.

For the second question, on hospitality - very sly - either I am an Arab and hospitable or not. No, as I said before, we have discussed this, Premier Begin and myself, and we have agreed together to postpone it for the time being.

Mr. Begin: I would like to add one remark. I would say to the questioner and to all of you, ladies and gentlemen, that, during the visit of President Sadat to our country and to Jerusalem, a momentous agreement has been achieved, already, namely: No more war, no more bloodshed, no more attacks, and collaboration in order to avoid any event which might lead to such tragic developments. When I addressed the Egyptian people directly, I said: Let

us give a silent oath, one to another: No more war, no more bloodshed, no more threats. May I say that that mutual pledge was given in Jerusalem, and we are very grateful to President Sadat that he said so from the rostrum of the Knesset, personally to me, and today also to my colleagues in Parliament, both the supporters and the opponents of the government. It is a great moral achievement for our nations, for the Middle East and, indeed, for the whole world.

Question: *Mr. Prime Minister, according to the joint communique, it is understood that the dialogue is going to be resumed. How is it going to be resumed, where, and will there be any place for the Palestinians to participate in this dialogue, now or later on in the Geneva Conference?*

Mr. Begin: In the Geneva Conference the proper representation of Palestinian Arabs will take place. We agree on it. As far as the places in which the dialogue will continue, believe me, President Sadat and I know some geography.

Question: *Mr. President, as you prepare to leave Israel, do you have a message for the people of Israel, with whom you are, after all, still at war?*

Mr. Sadat: If I may say anything through you to the people of Israel, I must say this: That I am really deeply grateful for the very warm welcome and the marvelous sentiments that they have shown to me.

Question: *Mr. President, I am Shmuel Segev from Ma'ariv. The Israeli government has allowed many Egyptian journalists to come and cover your visit. Will you now be prepared to open the doors of Egypt for Israeli journalists?*

Mr. Sadat: When Mr. Begin visits us, for sure you will be coming.

Question: *Not before?*

Mr. Begin: Mr. Segev, "L'Hitra'ot B'Kahir." ("See you in Cairo.")

Question: *I have two questions. First, after all your talks, are you now both convinced of the sincerity of the desire for peace of each of you? The second question: Did you fix a date for the reconvening of the Geneva Conference?*

Mr. Sadat: For the first question - yes. For the second question, we shall be working

in the very near future for the reconvening of the Geneva Conference.

Mr. Begin: For the first question - yes, and we shall together work for the reconvening of the Geneva Conference.

Question: *Mr. President, what psychological and what substantive progress have you made in Israel on your visit?*

Mr. Sadat: Well, maybe you have heard me say before, that one of the main motives behind this visit to Israel was to give the peace process new momentum and to get rid of the psychological barrier that, in my opinion, was more than 70 percent of the whole conflict, the other 30 percent being substance. For the substance, as I told you, we have made a very big survey, but the time is too short to have progress in this way.

Mr. Begin: The time was so short that I think that, before I go to Cairo, I will have to invite President Sadat to Jerusalem for a second time.

Question: *I have two questions for President Sadat. The first: After your meeting with the delegation of the Armed Services Committee of the US House of Representatives, you were quoted as saying: "The Soviet Union will for sure make difficulties for me and I am making my calculations so that this attitude should not create any obstacles at Geneva." Mr. President, was the Soviet Union, in the circumstances, blocking the road to Geneva?*

Mr. Sadat: You must have heard of the communique that was issued by the Soviet Union and the United States for the convening of the Geneva Conference. What I told the committee you mentioned is this: That my relations with the Soviets are strained and it appears that whatever I do doesn't go to their liking at all. For instance, the visit here also, in their comments, doesn't go to their liking at all. I fear that the same attitude could be adopted in Geneva, and they are one of the co-sponsors. But, in the same answer, I said that, whenever the parties concerned reach an agreement, no-one, neither a big power nor a small power, can prevent us from fulfilling it, as much as we have agreed upon it.

Question: *Egypt agreed to a joint venture with the black-listed US Ford Motor Company. Mr. Mohammed Mabruk, head of the Arab Boycott of Israel, attacked the Government of Egypt. Don't you think, Mr. President, that the time has come to put an end to the boycott?*

Mr. Sadat: Well, I have an idea on this. I consider all these to be side issues. Let

us try to solve the main issue, then all the side issues, automatically, will be solved.

Question: *Mr. President, I thought it was significant that you went out of your way this morning to congratulate Mr. Peres on his speech. You called it constructive. Could you tell us what, precisely, in Mr. Peres' speech you found constructive?*

Mr. Sadat: I said that, and I said it in spite of the fact that we differ on several issues; don't forget that. I said: "...in spite of the fact that we differ on several issues," but his speech was still constructive.

Question: *You repeated several times in the Knesset this morning that, whatever happens again between Egypt and Israel, the solutions must be sought not through war. Does this repeated statement cancel your previous repeated statements in Egypt that, if you cannot get back the territories by diplomatic means, you will get them back by force of war?*

Mr. Sadat: For sure, I must tell you quite frankly that I am issuing this after I made my visit here and at the same time when we are preparing for Geneva. Well, after we had this new momentum and this new spirit, let us agree that, whatever happens between us, we should solve it together through talks rather than going to war. Because, as I told you, really, I was very deeply touched when I saw the children, the Israeli children, hailing me here; the Israeli women. Really, I was very touched, and the same thing happens in Egypt also. Maybe you know that my people now are 100 percent behind me: They don't want any war. They want that we settle our differences on the table. But, mark this. I also said in the Knesset, and on this I differed with Premier Begin - he considered this as a condition - I said that the issue of the withdrawal from the occupied territories should not even be put on the table, except for the details of it, not as a principle. We differ on this. But when I made my statement, this is behind it. I mean this will be automatically, in Geneva, negotiated and decided.

Question: *Mr. President, have you discussed today with the West Bank personalities the political future of the West Bank, and do you think they should participate in Geneva? When are you going to visit King Khalid?*

Mr. Sadat: Well, for the first question, I received them. They were very kind to come and apologize for those who are abusing me in the outside world, from their patriots. I was very happy and elated when I prayed yesterday in Al Aqsa, and I met with our Arab citizens. I was very happy and elated regarding their representation. I should not say anything about this because the Palestinians should decide this for themselves.

About the visit to Saudi Arabia - whenever there is any issue, there are very close contacts together, and whenever there is any need to discuss anything, I may go at any time, or King Khalid may come to Cairo at any time. We do not have protocols and so on between us.

Question: Mr. President, now that you are more acquainted with the facts of the Nazi Holocaust, do you have a better insight into Israel's determination to maintain appropriate security positions against the extremist elements that are openly committed to the destruction of the Jewish state?

Mr. Sadat: Could you repeat the question?

Question: As above.

Mr. Sadat: As you have heard me saying just now, security is one of the two main issues or two main slogans that should be raised now. I quite agree. I quite understand the point of view of security for the Israelis but, on the other hand, it shouldn't be through any compromise on land, because that would mean expansion. And, in my opinion, we shall discuss this thoroughly afterwards. A few kilometres here, or a few kilometres there, will not provide security. The intention is what provides security.

Question: Mr. President, you have faced very strong attacks from much of the rest of the Arab world for your visit here. You've even been faced with the threat of assassination for what you have done. What do you say to these people?

Mr. Sadat: I shall not be saying anything to those people. I think I shall be telling my people in Egypt what has happened here. I shall be giving a speech before the Parliament a few days after my arrival. I need not answer all those who have attacked me. Let me remind you that, after the disengagement agreement, for one continual year I was much more vehemently attacked than I am now.

Question: I have a question for both Prime Minister Begin and for President Sadat, and the premise is the same for both questions. Since there are 23 other Arab countries, with millions and millions of miles and plenty of money, and since Israel's territory is so small, by comparison, and since, as President Sadat just said, some of this land was not acquired by what he termed expansion, but was actually acquired by defensive war, after it was started, does Premier Begin believe that any of this land should be given up, in view of the biblical injunction not to surrender one inch of land acquired with the

help of God?

And my question to President Sadat, would a larger demilitarised Sinai with joint development of the oil resources or the other resources of the area and with economic development and cooperation required to help his battered economy - wouldn't this and tourism be better for Egypt and for Israel than giving up any of the land; or is vanity to win territory more important?

Mr. Sadat: Two words only for my answer - our land is sacred.

Mr. Begin: My friend, if you asked me a question about security...

Question: *No, the question was about territory, not about security.*

Mr. Begin: Will you please allow me to reply?

Question: *O.K.*

Mr. Begin: Thank you for your permission. I will explain now what security is to us: The lives of every man, woman and child. This is what national security means to us. We have long experience: In one generation we lost a third of our people and, in this country, 11 times we have had to defend ourselves against repeated attempts to destroy us. With such an experience we will care for our people, for our women and children, as I said yesterday in Parliament. I think that we have almost a complete national consensus - with the exception of one party, the Communist Party, which is completely subservient to Moscow. This is the consensus by the overwhelming majority of our Parliament, whether in coalition or in opposition, and this is going to be our attitude during negotiations. Of course, I can respect a statement as was made just now by President Sadat: "Our land is sacred," and, because I respect it, I can say now: "Our land is sacred."

Question: *Mr. Prime Minister, do you note a certain lack of symmetry in the fact that President Sadat is crossing a political canal and exposing himself to risks vis à vis his own people, while you stayed within the relative safety of Israeli official concept? In other words, while President Sadat came to Jerusalem and addressed himself to us, you came to Jerusalem and addressed yourself to us. Is this symmetry?*

Mr. Begin: As I told you, my friend, I am ready to go to Cairo any day. And then, if to accept your statement, I will take that risk. So, if taking risks is a problem, both

of us, I suppose, are prepared to take risks.

Question: *Yesterday, in his speech, President Sadat spoke about the Palestinian problem being the crux of the Mid-East conflict. Israel, in his view, would have nothing to fear if a new state were established. No peace can be established without solving the problem. I should like to ask the Prime Minister, why did you not relate by so much as a word to what Mr. Sadat had to say?*

Mr. Begin: I did, but I spoke in Hebrew. And I must correct you as I do always. Palestine is the name of a country, and in this country there are two nationalities. There are Palestinian Jews and Palestinian Arabs. When you say Palestinians, you do not explain the problem at issue. We do recognize the Arab nationality in our country, and therefore I always say: "Please, the question of the Palestinian Arabs." And in Hebrew I say "Ha-ba'ayah shel Araviyei Eretz-Yisrael," because in Hebrew, the name of this country is Eretz-Yisrael. Since the book of Samuel, and President Sadat knows the Bible perfectly well, no less than the Koran - so he knows the book of Samuel as well - where it is written for the first time: "And no locksmith shall be found throughout Eretz-Yisrael." The translation of Eretz Yisrael is Palestine. I spoke about the Arabs of Eretz Yisrael or, in other words, about Palestinian Arabs. It is an issue, and we have proposals to solve this issue.

Question: *Mr. President, do you have any plans to meet with President Assad and persuade him maybe to join you?*

Mr. Sadat: From time to time we do meet in the Arab world. I was asked in Damascus, before I came here, whether President Assad tried to put pressure on me not to complete this visit. I told them that no-one put pressure on the other. This is our way.

Question: *The fact that you have come on this visit, is it really a breakthrough towards peace?*

Mr. Sadat: We have always been speaking about and, indeed, the most important thing today is that we should go to Geneva. And that is what we have been talking about - going to Geneva.

Question: *I come from Australia, which last week was a much shorter visit than yours from Cairo. May I ask you, since you have been here in the last 24 hours, do you feel closer to reconciling the just rights and needs of the Israeli people and the just*

rights and needs of the Palestinians?

Mr. Sadat: I am sure that the progress that we started through my visit here will enable us to solve all the problems. For example, we consider that there is an urgent problem of security. I also consider that the Palestinian state is very important. In spite of our difference upon this issue, we can decide in Geneva on all these. If you ask me whether I am optimistic or pessimistic, I can tell you, I am optimistic.

Mr. Begin: Ladies and Gentlemen, it will take another two hours until President Sadat will be on his way to his country, to Cairo. May I now sum up this momentous visit. It is indeed a momentous visit. We are formally in a state of war, our two countries. As far as I can remember, I do not know of a precedent that the leader of a country that finds itself in a state of war with another country paid such a visit to that country, and was received with so much warmth and sincerity. The reaction was positive in the government, in Parliament, but, first and foremost, among our people.

We drove, President Sadat and I, several times together. We have seen our people in the streets, in the thousands - men, women and little children - all of them greeting the President, taking him to their hearts. The children waved both flags, the Egyptian flag and the Israeli flag. I wish, with your permission, Mr. President, to express the hope that the day is not too far when Egyptian children will wave the Israeli flag and the Egyptian flag. This visit is a real success for both countries, and for the cause of peace.

And, as we both believe, the President and I, in Divine Providence, before the departure of the President and his party, we pray to the Almighty that he give all of us the wisdom to continue in our efforts to bring peace to our nations - real peace - and so to make sure that this region, with all the nations dwelling here, achieves peace, advances, and lives in liberty, in justice and in happiness. Thank you.

Mr. Sadat: Well, ladies and gentlemen, may I take this opportunity to thank Prime Minister Begin, the Israeli people and President Katzir for the very warm welcome that was accorded to me here. We are at a crucial moment. Let us hope, all of us, that we can keep the momentum in Geneva. And may God guide the steps of Premier Begin and the Knesset, because there is a great need for hard and drastic decisions. I already did my share in my decision to come here, and I shall be really looking forward to those decisions from Premier Begin and the Knesset.

All my best wishes to my friend Premier Begin and his family, and all my deep gratitude to the Israeli people, whose welcome I can never forget. Thank you.

4

מברק נכנס - מסווג

משרד החוץ
מחלקת הקשר

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על חוק לתיקון דיני העונשין (כטחון המדינה יחסיחוק וסודות רשמיים), תשיז - 1957.

דף מספר 1 מתוך 2 דפים
עותק מספר 3 מתוך 9 עותקים

8/18

מ/א/א

סודי ביותר

מס' 400
נשלח: 211330 77
נתקבל: 212131

הזול

אל: המשרד
מאת: ווט

אל: שהח, מנכל - למעני' מ בלנד

ב ב ע ז

מעקבות ביקורו של סאדאת ברצוני להעלות כמה מחשבות לגבי השתקפות המצב כא.

א. תיאור הביקור וכיסוי באמצעי התקשורת היה דומטי ביותר. הדאי ונורו שנתנו סאדאת ורוחם לשלושת הרשתות היו מצויינים והצביעו על היחס החם והלכבי שנוצר ועל שבירת הקפאון.

ב. ההרגשה הכללית כא שסאדאת הפגין אומצ לב אישי ומדיני רב ונטל על עצמו סיכון. פרשני' כבר אומרי' שישאל מצדה צריכה גם כן לגלות אורה תעוזה ולכוא לקראתו.

ג. פרשני' מסויימי', וזה בתדיר גורמי' מסויימי' בבית הלכב, מדגישי' שעל ישראל להסכי' לפשרות בנושא הפלשתינאי ולאפשר כינוסה המהיר של גינבה. נשמעת נימת ביקורת שישאל לא נתנה לסאדאת הישגי' קונקרטי' שיוכל לקחת עמו כדי ליצב מעמדו בעולם הערבי.

ד. שיהתי עם חביב טעתי כגד הקו הכל. חביב אמר שזה לא הקו של מחמד המברכת על הביקור ורואה בו צעד חשוב לקראת התקרבות לשלום וכמו כן לכינוסה של ועידת גינבה.

ה. אינ צורכ להדגיש שהמערכה על דעת הקהל תהיה בימי' הקרובי' חשובה לאינ שער. השפעה גדולה במישור זה תהיה לימה בה ינקוט הממשל כלפי הביקור וכלפי ישראל. אי מציע לשיקולכם ההצעות הבאות:
1. הכנסת הממשל לתמונה במידה המכסימלית האפשרית (הצעת הצעה ספצינית במברקי 396).

2. הוצאת הנחיות ותדיר מידי לציגו' ות העיקריות ובעיקר לארח בו מוצפי' אנשינו בבקשות לראיונות והופעות ואינ אנו יכולים להפקיר הזירה הציבורית או להתעלם ממנה.

3. תדיר מיוחד של מנהיגי היהודים. יתכן שיש מקום להזמין את ראשי

משרד החוק

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כך המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (כטחון המדינה יחסיחוק וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

דף מספר 2 מתוך 2 דפים
עותק מספר 3 מתוך 9 עותקים

סודי ביותר

- 2 -

המנהיגים ארצה אך לא לפני שיתודרכ הממשל בארצה. והחתיגשות והאמנות גדולים בקרב הציבור היהודי ואם הם יהיו נתונים לפרשנות שישואל לא עשה מספיק כדי לטייע לצעדו של סאזאת הם יכנסו למבוכה. מועדון הנשיאים מבקשני לתת להם תדריך בהקדם. כמובן שבינתים אנו עושים כל אשר לאל ידינו בהסתמך על הידיעות שאנו שואבים מכלי התקשורת.

דיני צ -

לבה רבא ס/ריה גנט טאבט רח

* 21
→ K9/16-1/73

Addresses by

President Anwar El Sadat

Prime Minister Menachem Begin

M.K. Shimon Peres

at Special Session of the Knesset

on

November 20, 1977

Verbatim unedited transcript of simultaneous interpretation

The Knesset

20.11.77.

Chairman I. Shamir

-1-

bk

Chairman I. Shamir: I take pleasure to open the Knesset Session.

Members of the Knesset, this Session is convened in accordance with the request of the Cabinet, the decision of the Knesset Committee dated the 8th of Kislev, Taf Shin Lamed Het. Members of the Knesset, may I open this special Session with a few sentences from the Book of Books.

"And it shall come to pass on the last day that the mountain of the Lord's House shall be established on the top of the mountains and shall be exalted above the hills, and all nations shall flow unto it. And many people shall go and say 'Come ye and let us go up to the mountain of the Lord, to the house of the God of Jacob. And He will teach us of His ways and we will walk in His path, for out of Zion shall go forth the law and the word of the Lord from Jerusalem. And He shall judge among the nations and shall rebuke many people. And they shall beat their swords into ploughshares and their spears into pruning hooks. Nation shall not lift up sword against nation, neither shall they learn war any more'".

Members of the Knesset, in the spirit of the vision of the prophet Isaiah the son of Amos, I welcome you all heartily and our very distinguished guest, the President of the Egyptian Arab Republic, Mr. Mohammed Anwar El Sadat. We received with joy and appreciation his suggestion to come to the Knesset and let his voice be heard here. We shall listen to him willingly and with hope in our hearts. I call on His Honour the President.

President Anwar El Sadat: In the name of God. Mr. Speaker of the Knesset, ladies and gentlemen, allow me first to thank the Speaker of the Knesset deeply for affording me this opportunity so that I may address you. And as I begin my address, I wish to say Peace and the mercy of God Almighty be upon you, and may peace be for us all, God willing. Peace for us all, all the Arab lands and in Israel as well as in every part of this big world, this world which is so complexed by its sanguinary conflicts, disturbed by its sharp contradictions, menaced now and then by costly wars launched by man to annihilate his fellow men. Finally, amidst the ruins of what man has built, and the remains of the victims of mankind, there emerges neither victor nor vanquished. The only vanquished remains always a man - man, God's most sublime creation, man whom God has created as Ghandi the apostle of peace put it, to forge ahead, to mold a way of life and to worship God Almighty.

I come to you today on solid ground to shape a new life and prepare a peace. We all on this land, the land of God, we all - Moslems, Christians and Jews - we all worship God and no one but God. God's teaching and commandments are love, sincerity, purity and peace.

I do not blame all those who received my decision when I announced it to the entire world before the Egyptian Peoples' Assembly - I say I do not blame them. I do not blame all those who received my decision with surprise and even with amazement. Some even, struck by violent surprise, believed that my decision was no more than verbal juggling to cater for world public opinion. Others still interpreted it as political tactics to camouflage my intentions of launching a new war.

The Knesset
20.11.77.
President Anwar El Sadat

- 3 -

bk

I would go as far as to tell you that one of my aides in the Presidential Office contacted me at the late hour following my return home from the Peoples' Assembly and sounded worried as he asked me; "Mr. President, what would be our reaction if Israel should actually extend an invitation to you?" I replied calmly: "I will accept it immediately". I have declared that I would go to the end of the world, I would go to Israel, for I want to put before the people of Israel all the facts.

I can see the point of all those who were astounded by my decision, all those who had any doubts as to the sincerity of the intention behind the declaration of my decision. No one would have ever have conceived that the President of the biggest Arab State which bears the heaviest burden and the top responsibility pertaining to the cause of war and peace in the Middle East could declare his readiness to go to the land of the adversary while we were still in a state of war. Rather we all are still bearing the consequences of four fierce wars waged within ten years. All this at a time when the families of the 1973 October war are still suffering the cruel pain of widowhood and bereavement of sons, fathers and brothers.

As I have already declared, I have not consulted, as far as this decision is concerned, with any of my colleagues or brothers, the Arab Heads of States, or the confrontation States. Those of them who contacted me following the declaration of this decision spoke of their objection because the feeling of opposite mission and absolute lack of confidence between the Arab States and the Palestine people on the one hand and Israel on the other still surges in us all.

It is sufficient to say that many months within which peace could have been

The Knesset
20.11.77
President Anwar El Sadat

- 4 - 5

bk

brought about have been wasted over differences and fruitless discussions on the procedure for the convocation of the Geneva Conference, all showing utter suspicion and absolute lack of confidence. But, to be absolutely frank with you, I took this decision after long thinking, knowing that it constitutes a grave risk for, if God Almighty has made it my fate to assume the responsibility on behalf of the Egyptian people and to share in the fate-determining responsibility of the Arab nation, the main duty dictated by this responsibility is to exhaust every means in a bid to save my Arab people and the entire Arab nation the horrors of new, shocking and destructive wars, the dimensions of which are foreseen by no other than God Himself.

After long thinking, I was convinced that the obligation of responsibility before God and before the peoples make it incumbent upon me that I should go to the farthest corners of the world, even to Jerusalem, to address Members of the Knesset, the representatives of the people of Israel, and acquaint them with all the facts surging in me. Then I would leave you to decide for yourselves. Following this, may God Almighty determine our fate.

Ladies and gentlemen, there are moments in the life of nations and peoples when it is incumbent for those known for their wisdom and clarity of vision to overlook the past with all its complexities and weighing memories in a bold drive towards new horizons. Those who, like us, are shouldering the same responsibilities entrusted to us are the first who should have the courage to take fate-determining decisions which are in consonance with the serenity of the circumstances. We must all rise above all forms of fanaticism, above all forms of self-deception and above all forms of obsolete theories of superiority. The most important thing is never to forget: infallibility is the prerogative of God alone.

If I said that I wanted to avert ^{from} all the Arab people the horrors of shocking and destructive wars, I must sincerely declare before you that I have the same feelings and bear the same responsibility towards all and every man on earth and certainly towards the Israeli people. Any life lost in war is a human life, be it that of an Arab or an Israeli. A wife who becomes a widow is a human being entitled to a happy family life whether she be an Arab or an Israeli. Innocent children who are deprived of the care and compassion of their parents are ours. They are ours be they living on our or Israeli lands. They command our top responsibility to afford them a comfortable life today and tomorrow. For the sake of them all, for the safeguarding of the lives of all our sons and brothers, for affording our communities the opportunities to work for the progress and happiness of man, feeling secure for the progress and happiness of man and his right to a dignified life, for our responsibilities before the generations to

come, for a smile, for a smile on the face of every child born in our land, for all that I have taken my decision to come to you despite all hazards to deliver my address.

I have shouldered the prerequisites of the historic responsibility and therefore I declared a few years ago, I declared on February 4, 1971, to be precise, that I was willing to sign a peace agreement with Israel. This was the first declaration made by an Arab responsible official since the outbreak of the Arab-Israeli conflict. Motivated by all these factors dictated by the responsibilities of leadership, I called on October 16, 1973 before the Egyptian People's Assembly, I called for an international conference to establish permanent peace based on justice. I was not in the position of he who was pleading for peace or asking for a ceasefire.

Motivated by all these factors, dictated by duties of history and leadership, we signed the first disengagement agreement, followed by the second disengagement agreement in Sinai. Then we proceeded, trying both open and closed doors in a bid to find a certain road leading to a durable and just peace. We opened our hearts to the peoples of the entire world to make them understand our motivations and objectives and to leave them actually convinced of the fact that we are advocates of justice, and peacemakers. Motivated by all these factors, I also decided to come to you with an open mind and an open heart and with a conscious determination so that we might establish permanent peace based on justice.

It is so fated that my trip to you, the trip of peace, should coincide with the Islamic feast, the holy feast of Kurban Baran, the feast of sacrifice, when Abraham, peace be upon him, the great-grandfather

of the Arabs and Jews submitted to God. I say when God Almighty ordered him, Abraham went, with dedicated sentiments, not out of weakness but through a giant spiritual force and a free will to sacrifice his very own son, prompted by a firm and unshakeable belief in ideals that lend life a profound significance.

This coincidence may carry a new meaning to us all which may become a genuine aspiration heralding security and safety and peace.

Ladies and gentlemen, let us be frank with each other, using straightforward words and clear conception with no ambiguity. Let us be frank with each other today while the entire world, both East and West, follow these unparalleled moments which could prove to be a radical turning point in the history of this part of the world, if not in the history of the world as a whole. Let us be frank with each other as we answer this important question: how can we achieve permanent peace based on justice?

Well, I have come to you carrying my clear and frank answer to this big question so that the people in Israel, as well as that the whole world, might hear it, and so that all those whose devoted prayers ring in my ears, pleading to God Almighty that this historic meeting may eventually lead to the results aspired to by millions, might also hear it. Before I proclaim my answer, I wish to assure you that in my clear and frank answer I am basing myself on a number of facts which no one can deny.

The first fact - no one can build his happiness at the expense of the misery of others. The second fact - never have I spoken or will ever speak in two languages. Never have I adopted or will ever adopt two policies. I never

I never deal with anyone except in one language, one policy and with one face.

The third fact, direct confrontation and a straight line are the nearest and most successful methods to reach a clear objective. The fourth fact, the call for permanent and just peace, based on respect for the United Nations resolutions has now become the call of the whole world. It has become a clear expression of the will of the international community, whether in official capitals, where policies are made and decisions taken, or at the level of world public opinion, which influences policy-making and decision taking.

The fifth fact, and this is probably the clearest and most prominent, is that the Arab nation, in its drive for permanent peace, based on justice, does not proceed from a position of weakness or hesitation, but on the contrary it has the potential of power and stability which tells of a sincere will for peace. The Arab declared intention stems from an awareness, prompted by a heritage of civilisation that, to avoid an inevitable disaster that will befall us, you and the whole world, there is no alternative to the establishment of permanent peace based on justice--peace that is not shaken by storms, swayed by suspicion or jeopardized by ill intentions.

In the light of these facts which I've meant to place before you, the way I see them, I would also wish to warn you in all sincerity. I warn you against some thoughts that could cross your minds. Frankness makes it incumbent upon me to tell you the following. First, I have not come here for a separate agreement between Egypt and Israel. This is not part of the policy of Egypt. The problem is not that of Egypt and Israel. Any separate peace between Egypt and Israel, or between any Arab confrontation states and Israel, will not bring permanent peace, based on justice, in the entire region. Rather, even if peace

between all the confrontation states and Israel were achieved in the absence of a just solution to the Palestinian problem, never will there be that durable and just peace upon which the entire world insists today.

Second, I have not come to you to seek a partial peace--namely, to terminate the state of belligerency at this stage and put off the entire problem to a subsequent stage. This is not the radical solution that would steer us to permanent peace. Equally, I have not come to you for a third disengagement agreement in Sinai, or in the Golan and the West Bank, for this would mean that we are merely delaying the ignition of the fuse. Rather, it means also that we are lacking the courage to face peace, that we are too weak to shoulder the burdens and responsibilities of a durable peace based on justice. I have come to you so that together we should build a durable peace based on justice, to avoid the shedding of one single drop of blood from any of the two parties.

It is for this reason that I have proclaimed my readiness to go to the farthest corner of the world. Here I would go back to the answer, to the big question, How can we achieve a durable peace based on justice? In my opinion, and I declare it to the whole world from this forum, the answer is neither difficult, nor is it impossible, despite long years of feuds, bloods, vengeance, spite and hatred and breeding generations on concepts of deep-rooted animosity. The answer is not difficult, nor is it impossible if we sincerely and faithfully follow a straight line.

You want to live with us in this part of the world. In all sincerity, I tell you we welcome you among us with full security and safety. This, in itself is a tremendous turning point. One of the landmarks of a decisive

historical change. We used to reject you. We had our reasons and our claims, yes. We refused to meet with you anywhere, yes. We used to brand you as "so-called Israel", yes. We were together in international conferences and organizations and our representatives did not, and still do not exchange greetings with you, yes. This has happened and is still happening. It is also true that we used to set as a precondition for any negotiations with you a mediator who would meet separately with each party. By this procedure the talks of the first and second disengagement agreements took place. Our delegates met in the first Geneva Conference without exchanging a direct word, yes. This has happened. Yet today I tell you, and I declare it to the whole world that we accept to live with you in permanent peace based on justice. We do not want to encircle you or be encircled ourselves by destructive missiles ready for launching, nor by the shells of grudges and hatred. I have announced on more than one occasion that Israel has become a fait accompli, recognized by the world and that the two super powers have undertaken the responsibility of its security and the defense of its existence.

As we really and truly seek peace, we really and truly welcome you to live among us in peace and security. There was a huge wall between us which you tried to build up over a quarter of a century, but it was destroyed in 1973. It was a wall of a continuously inflammable and escalating psychological warfare. It was a wall of fear of the force that could sweep the entire Arab nation. It was a wall of propaganda that we were a nation reduced to a motionless corpse, rather, some of you had gone as far as to say that even after 50 years the Arabs would not regain their strength. It was a wall that threatened always with a long arm that could reach and strike anywhere. It was a wall that warned us against extermination and annihilation if we tried

to use our legitimate right to liberate the occupied territories. Together we have to admit that that wall fell and collapsed in 1973. Yet, there remains another wall. This wall constitutes a psychological barrier between us. A barrier of suspicion. A barrier of rejection. A barrier of fear of deception. A barrier of hallucinations around any action, deed or decision. A barrier of cautious and erroneous interpretation of all and every event or statement. It is this psychological barrier which I described in official statements as constituting 70% of the whole problem. Today, through my visit to you, I ask you: Why don't we stretch our hands with faith and sincerity so that together we might destroy this barrier? Why shouldn't ours and your will meet with faith and sincerity so that together we might remove all suspicion of fear, betrayal and ill intentions. Why don't we stand together with the bravery of men and the boldness of heroes who dedicate themselves to a sublime objective? Why don't we stand together with the same courage and boldness to erect a huge edifice of peace?

an edifice that builds and does not destroy, an edifice that beacons for our generations to come, the human message for construction, development and the dignity of man. Why should we bequeath to the coming generations the plight of bloodshed, death, orphans, widowhood, family disintegration and the wailing of victims. Why don't we believe in the wisdom of God conveyed to us by the Proverbs of Solomon :

"Deceit is in the hearts of them that imagine evil but to the counsellors of peace is joy. Better is a dry morsel and quietness therewith than a house full of sacrifices with strife."

Why don't we repeat together from the Psalms of David: "Hear the voice of my supplications when I cry unto Thee, when I lift up my hands toward Thy holy oracle. Draw me not away with the wicked and with the workers of iniquity which speak peace to their neighbors but mischief is in their hearts. Give them according to their deeds and according to the wickedness of their endeavors."

Ladies and gentlemen, to tell you the truth, peace cannot be worth its name unless it is based on justice and not on the occupation of the land of others. It would not be appropriate for you to demand for yourselves what you deny others. With all frankness and with the spirit that has prompted me to come to you today, I tell you - you have to give up, once and for all, the dreams of conquest and give up the belief that force is the best method for dealing with the Arabs. You

should clearly understand and assimilate the lesson of confrontation between you and us - expansion does not pay. To speak frankly, our land does not yield itself to bargaining, it is not even open to argument.

To us, the national soil is equal to the holy valley where God Almighty spoke to Moses, peace be upon him, none of us can, or accepts, to cede one inch of it, or accepts the principle of debating or bargaining over it. I sincerely tell you also that before us today lies the appropriate chance for peace, if we are really serious in our endeavor for peace. It is a chance that time cannot afford once again. It is a chance that, if lost, or wasted, the plotter against it will bear the curse of humanity and the curse of history.

What is peace for Israel? It means that Israel lives in the region with her Arab neighbors in security and safety. To such logic, I say, yes. It means that Israel lives within her borders, secure against any aggression. To such logic, I say, yes. It means that Israel obtains all kinds of guarantees that insure those two factors. To this demand, I say, yes. More than that, so we declare that we accept all the international guarantees you envisage and accept, we declare that we accept all the guarantees you want from the two superpowers or from either of them or from the big five or from some of them. Once again, I declare clearly and unequivocally that we agree to any guarantees you accept because in return we shall obtain the same guarantees. In short, then, when we ask what is peace for Israel, the answer would be - that Israel live within her borders with her Arab neighbors in safety and security, within the framework of all the guarantees she accepts and which are offered to the other party. But how can this be achieved? How can we reach this conclusion which would lead us to permanent peace based on justice?

There are facts that should be faced with all courage and clarity. There are Arab territories which Israel has occupied and still occupies

by armed force. We insist on complete withdrawal from these territories, including Arab Jerusalem.

I have come to Jerusalem as the City of Peace which will always remain as a living embodiment of coexistence among believers of the three religions. It is inadmissible that anyone should conceive the special status of the City of Jerusalem within the framework of annexation or expansionism, but it should be a free and open city for all believers. Above all, this city should not be severed from those who have made it their abode for centuries. Instead of awakening the prejudices of the Crusades, we should revive the spirit of Omar El Khatab and Saladin, namely the spirit of tolerance and respect for rights.

The Holy Shrines of Islam and Christianity are not only places of worship but a living testimony of our uninterrupted presence here, politically, spiritually and intellectually. Here let us make no mistake about the importance and reverence we Christians and Moslems attach to Jerusalem. Let me tell you without the slightest hesitation that I have not come to you under this dome to make a request that your troops evacuate the occupied territories. Complete withdrawal from the Arab territories occupied after 1967/^{and in 1967} is a logical and undisputed fact. Nobody should plead for that. Any talk about permanent peace based on justice and any move to insure our coexistence in peace and security in this part of the world would become meaningless while you occupy Arab territories by force of arms, for there is no peace that could be in consonance with, or be built on the occupation of the land of others, otherwise it would not be a serious peace. Yet this is a foregone conclusion which is not open to discussion or debate if intentions are

sincere and if endeavors to establish a just and durable peace for ours and the generations to come are genuine.

As for the Palestine cause, nobody could deny that it is the crux of the entire problem. Nobody in the world could accept today slogans propagated here in Israel ignoring the existence of the Palestinian people and questioning even their whereabouts. The cause of the Palestine people and their legitimate rights are no longer ignored or denied today by anybody. Rather, nobody who has the ability of judgment can deny or ignore it. It is an acknowledged fact, received by the world community, both in the east and in the west, with support and recognition in international documents and official statements. It is of no use to anybody to turn deaf ears to its resounding voice which is being heard day and night, or to overlook its historical reality. Even the United States of America, your first ally, which is absolutely committed to safeguard Israel's security and existence and which offered and still offers Israel every moral, material and military support, I say, even the United States has opted to face up to reality and facts and admits that the Palestinian people are entitled to legitimate rights, and that the Palestine problem is the core and essence of the conflict, and that so long as it continues to be unresolved, the conflict will continue to aggravate, reaching new dimensions. In all sincerity, I tell you there can be no peace without the Palestinians. It is a grave error of unpredictable consequences to overlook or brush aside this cause.

I shall not indulge in past events since the Balfour Declaration 60 years ago. You are well acquainted with the relevant facts. If you have found the legal and moral justification to set up a national home

on a land that did not all belong to you, it is incumbent upon you to show understanding of the insistence of the people of Palestine in establishing once again a state on their land. When some extremists ask the Palestinians to give up this sublime objective, this, in fact, means asking them to renounce their identity and every hope for the future. I hail the Israeli voices that called for the recognition of the Palestinian people's rights to achieve and safeguard peace. Here I tell you, Ladies and gentlemen, therefore, that it is no use to refrain from recognizing the Palestinian people and their rights to statehood and their rights of return. We the Arabs have faced this experience before with you and with the reality of Israeli existence. The struggle took us from war to war, from victims to more victims, until you and we have today reached the edge of a horrifying abyss and a terrifying disaster unless together we seize this opportunity today of a durable peace based on justice.

You have to face reality bravely, as I have done. There can never be a solution to a problem by evading it or turning a deaf ear to it. Peace cannot last if attempts are made to impose fantasy concepts on which the world has turned its back and announced its unanimous call for the respect of rights and facts. There's no need to enter a vicious circle as to Palestinian rights. It is useless to create obstacles, otherwise, the march of peace will be impeded, or peace will be blown up.

As I have told you, there is no happiness to the detriment of others. Direct confrontation and straightforwardness are the short cuts and the most successful way to reach a clear objective. Direct confrontation concerning the Palestinian problem and tackling it in one single language with a view to achieving a durable and just peace lie in the establishment of their state. With all the guarantees you demand, there should be no fear of a newly born state that needs the assistance of all countries of the world. When the bells of peace ring, there will be no hands to beat the drums of war, even if they existed, they would be soundless.

Conceive with me a peace agreement in Geneva that we would herald to a world thirsty for peace. A peace agreement based on the following points:

- Ending the Israeli occupation of the Arab territories occupied in '67.
- Achievement of the fundamental rights of the Palestinian people and their right to self-determination, including their right to establish their own state.
- Third, the right of all states in the area to live in peace, within their boundaries, their secured boundaries, which will be secured and guaranteed through procedures to be agreed upon, which provide appropriate security to international boundaries, in addition to appropriate international guarantees.
- Fourth, commitment of all states in the region to administer the relations among them in accordance with the objectives and principles of the United Nations charter, particularly the principles concerning the non-resort to force and the solutions to differences among them by peaceful means.
- Fifth, ending the state of belligerency in the region.

Ladies and gentlemen, peace is not a mere endorsement of written lines. Rather, it is a rewriting of history. Peace is not a game of calling for peace to defend certain whims or hide certain ambitions. Peace, in its essence, is a joint struggle against all and every ambition and whim. Perhaps the examples and experience taken from ancient and modern history teach us all that missiles, warships and nuclear weapons cannot establish security. Rather, they destroy what peace and security build. For the sake of our peoples, and for the sake of the civilisation made by man, we have to defend men everywhere against the rule of the force of arms, so that we may endow the rule of humanity with all the power of the values and principles that promote the sublime position of mankind.

Allow me to address my call from this rostrum to the people of Israel. I address myself with true and sincere words to every man, woman and child in Israel. I tell them from the Egyptian people who bless this sacred mission of peace, I convey to you the message of peace, the message of the Egyptian people, who do not know fanaticism and whose sons--Muslims, Christians and Jews-- live together in a state of cordiality, love and tolerance. This is Egypt, whose people have entrusted me with that sacred message--the message of security, safety and peace. To every man, woman and child in Israel, I say encourage your leadership to struggle for peace. Let all endeavours be channeled towards building a huge edifice for peace instead of strongholds and hideouts defended by destructive rockets. Introduce to the entire world the image of the new man in this area, so that we might set an example to the men of our age, the men of peace everywhere. Be the heroes to the sons. Tell them that past wars were the last of wars and the end of sorrows. Tell them that we are in for a new beginning to a new life--a life of love, prosperity,

freedom and peace. You, bewailing mother; you, widowed wife; you, the son who lost a brother or a father; you, all victims of wars, fill the earth and space with recitals of peace. Fill bosoms and hearts with the aspirations of peace. Turn the song into a reality that blossoms and lives. Make hope a code of conduct and endeavour. The will of peoples is part of the will of God.

Ladies and gentlemen, before I came to this place, with every beat of my heart and with every sentiment, I prayed to God Almighty, while performing the Kurban Baran prayers at the Aksa Mosque and while visiting the Holy Sepulchre, I asked God Almighty to give me strength, and to confirm my belief that this visit may achieve the objective I look forward to for a happy present and a happier future.

I have chosen to set aside all precedents and traditions, known by warring countries, in spite of the fact that occupation of the Arab territories is still there. Rather, the declaration of my readiness to proceed to Israel came as a great surprise that stirred many feelings and astounded many minds. Some opinions even doubted its intent. Despite it all, the decision was inspired by all the clarity and purity of belief and with all the true expression of my peoples' will and intentions. And I have chosen this difficult road, which is considered by many and in the opinion of many the most difficult road. I have chosen to come to you with an open heart and an open mind. I have chosen to give this great impetus to all international efforts exerted for peace. I have chosen to present to you and in your own home the realities devoid of any scheme or whim, not to manoeuvre or to win a round, but for us to win together the most dangerous of rounds and battles in modern history--the battle of permanent peace based on justice. It is not my battle

alone, nor is it the battle of the leadership in Israel alone, it is the battle of all and every citizen in all our territories, whose right it is to live in peace. It is the commitment of conscience and responsibility in the hearts of millions. When I put forward this initiative, many asked, what is it that I conceive as possible to achieve during this visit and what my expectations were. And, as I answered the questioners,, I announce before you that I have not thought of carrying out this initiative from the concept of what could be achieved during this visit. But, I have come here to deliver a message. I have delivered the message and may God be my witness. I repeat with Zachariah, "Love right and justice." From the Holy Koran I quote the following verses: "We believe in God and in what has been revealed to us and in what was revealed to Abraham, Ismael, Isaac, Jacob and the tribes and in the books given to Moses, Jesus and the Prophet from their Lord. We make no distinction between one and another among them, and to God's will we submit. Peace be upon you.

PRIME MINISTER BEGIN: Mr. Speaker, President of the State of Israel, President of the Arab Republic of Egypt and Knesset Members, Worthy and Learned Men. We send our greetings to the President and to all people of Islam in our country and wherever they may be, on this occasion of the Feast of Sacrifice, Id el-Adha. This feast reminds us also of the story of Isaac and Abraham. This was the experiment and the test the Creator put to our forefather, Abraham--our common father, Abraham, to test his faith, and Abraham did meet the challenge. But when we speak from a moral point of view and the advancement of mankind, this was a taboo of bringing sacrifices of human beings, of men. Our two peoples in their tradition, in their olden tradition, knew and taught and preached this law of humanity and we are still discussing sacrifices. Whilst those who still worshipped idols brought human sacrifices to their idols, we--both people--did not. Thus, the Jewish people, the people of Islam and the Arab people contributed to the progress of mankind. We continue to do so, to the civilisation of mankind, up to this very day. I greet and welcome the President of Egypt on the occasion of his visit to our country and his participation at this Knesset session. The time of the flight from Cairo to Jerusalem is short, but the distance between Cairo and Jerusalem was, until last night, almost indefinite.

But President Sadat crossed the distance courageously. We, the Jews, know how to appreciate such courage, and we shall know to appreciate it when we see it in our distinguished guest, because with courage we are here and this is how we continue to exist and we shall continue to exist.

Mr. Speaker, this small people, the residue of the Jewish people, who came back to our historic homeland, always wanted peace, and when the dawn of our freedom

arose on the 14th of May, 1948, on the 4th of Iyar, taf-shin-het, the Declaration of Independence in the Charter of our national independence, David Ben-Gurion said, "We ask for your hand in peace and to all our neighbouring countries, all the people in those countries, we call upon them to cooperate to help each other with the Jewish people, independent in its own country.

In the Underground, in the struggle for liberating this nation and this country, we called on our neighbours in the following terms: "We shall live together in this country, we shall progress together in this country towards a life of happiness and freedom. Our Arab neighbours, do not reject this hand we extend to you in peace." But it is my bound duty, Mr. Chairman, not only my right, to say in truth today that this, our extended hand, our hand extended for peace, was not grasped, and one day after we had rescued our independence, as it was our right, our eternal right, our undisputed right, our unassailable right, we were assailed--we were attacked on three fronts, practically bereft of armaments; the few against the many, the weak against the strong. An attempt was made, one day after the declaration of independence, to stifle our independence and smash it in the bud, and to destroy the millenary hope of the Jewish people, the yearning renewed after the years of destruction and holocaust.

No. No, we do not believe in might, and we have never put our trust in might for our relationship with the Arab nation. Quite to the contrary. Force was used against us. During all the years of this generation, we have never stopped being attacked, as the might of the strong arm stretched out to destroy our nation, to wipe out our independence, to deny our rights. We must defend ourselves. Indeed, we did defend our existence, our wives, our children, our honor.

The Knesset
20.11.77
M. Begin

-25b-

sh

Again, these repeated attempts, repeated again and again, to crush us by the force of might, and not on one front alone.

The Knesset
20.11.77
M. Begin

- 26 -

bk

That too is true. With the help of God Almighty, we overcame the forces opposing immigration and we ensured the survival of our nation not only for this generation but for generations to come.

We do not believe in might, we believe in right. Only in right. And therefore our hope, our aspiration from the bottom of our hearts from time immemorial to this very day, has been and is, peace .

Mr. President, President of Egypt, in this democratic house we have the commanders of all the Hebrew warring underground organisations. They all had to go forth into battle, the few against the many, against a huge power, a world power. We have the veteran commanders and captains who had to go forth into battle because it was forced upon them and forward to victory which they could not help since they were defending their right, They belong to various political parties and have varying political opinions, but Mr. President, I am sure that I am expressing the consensus of all, the sense of the whole of this House, when I say that there is one aspiration in our hearts, one desire in our minds, and all of us are at one with this desire and aspiration - namely, to bring about peace, peace for our nation that has not known even one day of peace ever since we started returning to Zion; and peace to our neighbours, whom we wish the best, all the best.

And we do believe that if we make peace, if we make a real peace, we can help one another, all the walks of life, and a new period for the Middle East can be ushered in, a period of growth and blossoming of developments, an expansion of the Calumay. It can flourish as in times of old and in the days of antiquity.

The Knesset
20.11.77.

M. Begin

- 27 -

bk

May I therefore today sketch the contents of this peace as we understand it. We wish for real thorough peace, with all the full reconciliations between the Jewish and Arab nations, without being bogged down in the memories of the past, the most terrible bloodshed. Wonderful scions of the two nations fell in battle. We all the days of our lives remember and keep the memory of the young men who fell in battle, all for the sake of this day, of the day of today, to come about. We recognise the valour and courage of the adversary, and pay tribute to the valour and courage of the young men of the Arab nations who fell in battle.

But let us not be bogged down by the memories of the past, all these bitter memories. Let us overcome them and look to the future, for our nation and for our children, for our nations and for the many children of our nations, for our joint and common future, because we shall all have to live here in this area for ever and ever - the great Arab nation in its various states and countries and the Jewish people in its country, the Land of Israel. Therefore we are to address ourselves to the content of what peace means.

Mr. Chairman, we are to negotiate as free negotiating partners for this treaty, and with the help of God Almighty, we believe with all our hearts that the day indeed will come when we can sign such an agreement with mutual respect; and then we shall know that the era of the war is over, that we have extended our hands to one another, we have shaken each other's hands. And the future can be glorious for all the nations in this area.

When you come to a peace treaty, the first and foremost idea is the abolition of belligerency. I agree with you, Mr. President, you have not come

The Knesset
20.11.77.

M. Begin

- 28 -

bk

and we have not invited you to our country in order, as people have been saying, to put a wedge between the various Arab nations. No. Somebody quoted and mentioned a quotation from Rome "Divide et impera, divide and rule". Israel does not wish to rule, and does not need therefore to divide. We wish for peace with all our neighbours - with Egypt, with Jordan, with Syria, with Lebanon.

We would like to negotiate peace treaties. Why not with the Arab Palestinian nation, is a shout from the Communist Party. Well, for this price we didn't interrupt you!

One should not differentiate between the cessation of belligerence and a peace treaty. Quite the contrary. The very first paragraph of a peace treaty is the cessation of belligerence forever. We wish to have normal relations between us as between all nations, even after wars. We shall learn from our history that war is avoidable. Peace, however, is unavoidable. Many nations have waged wars one against the other and sometimes have used the silly notion of eternal, perennial enemy. There are no perennial enemies. After all wars, the inevitable does come, and that is peace.

Therefore we would like to ask you to lay down with us in a peace treaty normal relations as amongst all cultured nations. Today in Jerusalem two flags fly side by side, the Egyptian flag and the Israeli flag. And, Mr. President, you and I have seen together little children waving those double flags. Let us sign a peace treaty. Let us lay down this situation for ever and ever both in Jerusalem and in Cairo. And I do hope that the day will come when the Egyptian children will fly the Israeli flag with the Egyptian flag just as the children of Israel waved the two flags at once.

You will have an Ambassador in Jerusalem - you will have our Ambassador, and we will have yours. Even if there is a divergence of opinion, we will be able to clear it up. We are civilised people, and through the good offices of our Ambassadors, we could do that.

We suggest mutual work hand in hand, economically, for the further development of our countries, further development of the Middle East. We have wonderful countries in the Middle East. This is how God created this part of the world. It is an oasis in the desert, but we have deserts too. We can make those deserts flourish. But let us join hands in this respect. Let us develop our countries. Let us do away with poverty, overcome hunger, by getting a roof over your head. Let us help our people rise to the level of developed countries, and let us not be called any more, developing countries.

And, with all due respect, I am ready to confirm that which was said by His Honour, the King of Morocco. His Highness said in public that, if there be peace in the Middle East, then the combination of the Arab genius, the Jewish genius, together, can bring about a change of this part of the world to paradise on earth.. Let us open our countries to free movement from one people to another. You come to our country and we will visit your country.

I am ready to announce, Mr. Speaker, today, that our country is open to the citizens of Egypt, and I make no conditions on our part. I think it is only proper and just that in this matter there should be a joint announcement. But, as we have different banners, different flags, we have today a

mission from Cairo in our country, in our capital, and let the number of visitors increase. Our borders will be open before you, and all other borders will be open.

And, as I pointed out, we want in the south and in the north and in the east to have the same situation. Therefore I renew and repeat my invitation to the President of Syria to follow in your steps, Mr. President, to come to us and to begin negotiations about the bringing about of peace between Israel and Syria, to sign a peace treaty with them.

I regret to say that there is no justification to the mourning declared across our northern border. On the contrary, such visits, such contacts, such clarifications must and can be days of rejoicing, days of a good approach of attitude for all people. I invite King Hussein to come to us, and we shall sit with him and discuss all the problems which face us, between us and between King Hussein. Also the other representatives of the Arab countries - I invite them to come and to clarify and to share our future, to ensure the liberty of mankind, social peace and mutual respect. And if we are invited to come to your capitals, to their capitals, we shall respond. If we are invited to open negotiations in Damascus, in Amman or in Beirut, we shall go to those capitals in order to negotiate there. We do not wish to separate. We want a real and true peace with all our neighbours, to be given expression in peace treaties and their contents, as I made clear already.

Mr. President, Mr. Speaker, it is my duty to tell our guests and all the nations who are watching us and listening to our words about the contacts between the Jewish People and this country. The President mentioned the Balfour Declaration. No sir, we did not take a foreign country. We came back to our homeland. The contact between ourselves and this country is eternal. It was created even in the dawn of humanity and it was never disconnected, never disrupted with this country. We developed our civilization here, we had our prophets here and their sanctified word stands up to this day. This is where the kings of Judea kneeled before their God. This is where we became a people and this is where we had our kingdom. When we were expelled from our land because of power which brought about our dispersion, the farther we went from our country, we never forgot this country, this land, not even for one day. We prayed for the country, we longed to see this country, we yearned and spoke about our return to this country, since it has been said, when God will bring us back to Zion we will be like dreamers, our mouths will be filled with laughter and our tongue will speak of song and rejoicing. These verses apply and is true about all our tribulations, days of suffering, this consolation that the ingathering to Zion will come and be true. This, our right, was recognized. The Balfour Declaration was included by the United Nations, included by the United States of America and the preface to this international document is the recognition of the solemn connection of the Jewish people with Palestine ... The historical contact between the Jewish people and Palestine or, in Hebrew, the Land of Israel, for the rebuilding, the reconstruction of a Jewish home in the very same country that is Eretz Yisrael, the Land of Israel.

In 1919, this was also recognized, this right, from the speaker of the Arab people and in 1919, the 3rd of January, a treaty signed by Emir Faisal and Chaim Weizmann reads: ... existing between the Arab and the Jewish peoples ... with the closest possible collaboration in the development... And then we see all the sections following this one, the treaties between the countries and the country of Israel. This is our right. The existence, truthful existence; what happened to us? Then our homeland was taken away from us.

I was with you this morning on a visit to Yad Vashem. You saw with your own eyes the fate of our people, when this homeland was taken away from the people. It cannot be rescated.

We both agreed, Mr. President, that he who did not see with his own eyes all that is displayed at the Yad Vashem Institute cannot grasp what befell this nation when it was homeless, when this homeland was taken away from this people by force. We both read the document dated the 30th of January, 1939 wherein we see the word "annihilation". If there will be a war, the Jewish race will be annihilated and liquidated in Europe. Even then we were told... attention to what is said here. The entire world heard these words but no one came to our rescue, not during the nine decisive months since this was declared, something which was never heard of before since the world was created and the human being, man, was created and he created the devil. During those six years, when millions of our people, and one and a half million Jewish children, small children, were killed by burning, nobody rushed to their help, neither from the east nor the west. Therefore, we took an oath of loyalty, all this generation, the generation of annihilation and revival, that we shall never put our people in danger again, never again will our wives

and our children, it is our duty to defend them, if necessary, if need be, even at the cost of our lives. They will not be put within the range of fire for annihilation. Since it is our duty for generations to come to remember certain things which are said and uttered against our people, we must take them with all seriousness. God forbid, for the future of our people, are we not ready to receive^{advice}. We ought to regard such things with all seriousness and all sincerity.

President Sadat knows, and he knew from us before he came to Jerusalem, that our attitude is different from his as far as the borders around us, between ourselves and our neighbors, are concerned. But it hurts, and I'm concerned about the President of Egypt and all our neighbors. They say there will be no negotiations to be carried on. I suggest, and this in the name of a majority in this Parliament, that we shall discuss and negotiate about every point. Anybody who says that in the relationship between the Arab peoples around us and the State of Israel there are things which must be removed from the realm of negotiations - everything must be negotiated and can be negotiated. No side will say the contrary. No side will present preliminary conditions. We will conduct our negotiations with respect. If there is a divergence of opinion between us, if it is unusual, he who studied the history of wars and that which happened to peace treaties knows that all negotiations concerning a peace treaty began with a difference of opinion, disagreement, and that within the negotiations they reached agreement and consent, consensus which brought about the signing of peace treaties. This is the way that we suggest that we follow.

We shall conduct these negotiations as equals. There are no victors and no vanquished. All the people in this area, in this region,

are equal and let everybody treat his neighbor with due respect in the spirit of openness, of readiness to listen one to the other, to hear facts, explanations, reasons. With all the experience of convincing each other, that which is accepted, Let us conduct negotiations as I requested and suggested, to open negotiations, to continue negotiations and until we reach the good hour of silent contact, a treaty for peace.

We're ready to sit with representatives of Egypt and representatives of Jordan and Syria and Lebanon, if Lebanon is ready, we are ready to sit together at Geneva, we suggested to renew the Geneva talks based on two decisions of the Security Council, 242 and 338. On the contrary, if there are problems between us, by convening the Geneva Conference, we shall be able to clarify matters. And if the President of Egypt wishes to conduct negotiations in Cairo, I'm for it, or a neutral place, I have no objection. Let us sit and go into each matter before Geneva to clarify the problems. It is better to make clear before we go to Geneva with open eyes and our ears ready to listen to all suggestions.

I feel good about Jerusalem.

Mr. President, you have this morning made your prayers in a place of worship sanctified to Islam. Then you went to the Church of the Holy Sepulchre, you have seen the truth known to all the world, that ever since this has become a city joined together, there is absolutely free access to all without hindrance, or barrier, to the believers of any faith--access to the sites sacred to them. That had not been the case for the previous 19 years. It has only been so for the last 11 years; and we can assure the world, both the Islam and the Christian world, to all the nations, that forever and ever, access will be free without hindrance to the holy places sanctified to each faith. We shall defend this free access because that is our belief. We believe in the equality of the rights of man and citizen, and respect and dignity for each faith.

Mr. Speaker, this is a special day for our legislative chamber. This day will remain in the memory of our nation, I suppose in the memory of the Egyptian nation, too, and perhaps also in the memory of all the nations, for many a day to come. My masters and teachers, members of Knesset, I shall say a prayer with your permission on behalf of you, to the God of our fathers, our common fathers: Implant in our hearts the wisdom required to overcome the difficulties and barriers, obstacles and difficulties, calumnies and slanders, incitement and attacks, and with the help of God Almighty may God grant us that we reach that day we yearn for, that day all of our nations pray for--the day of peace. For indeed, verily so, the Psalmist of Israel does indeed say: "Justice and peace have become one and the Koran says "Love, truth and peace."

MR. I. SHAMIR: I now call on Shimon Peres, member of this House. Just a moment. On a point of order from your seats. Since member of Knesset Vilner did not speak into the microphone, the interpreters apologize, they can not hear the request. Meir Vilner, member of Parliament, from the Communist Party suggests that this House endorses lock, stock and barrel, the proposals made by President Sadat.

Member of Knesset Vilner, it is paragraph 56a of our statute that govern this session. There are no votes, there are no resolutions in such a session. The agenda is laid down by the House Standing Order Committee and therefore I cannot but rule out of order your motion. I now call on Mr. Peres.

MR. SHIMON PERES: Mr. Speaker, the President of the Egyptian Arab Republic, the President of the State of Israel, Members of the Knesset, Distinguished Members, I am not speaking today in the name of the Opposition. I am speaking in the name of that which unites our people, because there, in our people, there is no opposition to peace, and although there are various opinions about the possible arrangement, the desired arrangement, there is no difference of opinion about the need, the earnest need for peace. Our people is united, Mr. President, as you could have felt wherever you went in this country. The people want peace. Finally. A full peace and a true peace. We are also united in greeting you on your visit to Jerusalem, City of Peace, of faith and a city of aspiration and hope. Your visit here to us is something new in the steps which have been taken. A leader of great imagination, the head of the country of Egypt, showing the way to Arab countries, a representative of an old, illustrious past, the history of a people, which should not be wasted. You showed great courage by undertaking the danger of taking old customs and old rigid ways by a new opening and a new way of approach. In

time of war, we also take risks, but the spectre of war is always bitter. Even the victors pay a high price. If we dare, in order, to bring about peace, there is loss in war, there is a loss of life. But your approach is something new, and I promise you that we shall all try our best to free ourselves for old agreed truths in order to see a new light on a new background. We shall help and assist any step taken by the Government of Israel for a peace settlement and we shall continue to say, to do, to contribute everything we can so that your visit will be a success for the sake of our people, for the sake of peace.

Mr. President, I listened carefully, with great care to what you said. I could not agree with what you said, not in regard to peace. We have a different opinion, and not in regard to settlement, but all negotiations begin by consensus. We shall listen to what you have to say and you will listen to us. We will find a compromise, or a third way we did not think about, neither you nor we. Therefore, it is of great importance, to get together, to talk from this podium. As you stand here, and you stood in the Knesset together with the Prime Minister of Israel, before the elected delegates of our people, the Jews, the Moslems, the Christians and the Druse, will feel that this is a moment of great occasion, breathtaking in the way of history, when hundreds of millions of people who want peace, watch us and follow every minute of what is happening here and what is happening during your visit .

To this podium turn the eyes of many people who watch the television and thousands of years of history watch us. Egyptian history--history of the Jewish people. You and we continue the history--the most ancient history in

the history of mankind. A history, a history in which confrontation and joint activities go hand in hand. There were tribulations and there were sufferings. From the summit of those who are known in the history of the people, from the pyramids, from the very ancient writings of human mankind, the Bible, the question arises, the piercing question; Will we be able to rise to the highest levels of life and come out from what we are now in, the dilemma, to the level of peace, of unity, to the peak of liberation and freedom. But not only the past is uniting our people, but also the future. The eyes of Egyptian mothers fill with anxiety, mothers in Syria, in Jordan, Palestinian mothers, Jewish mothers, wanting to know, do we have something to say to them? A message that there will be no more wars, no more threats, no more loss of children, widowhood, but from now on is there hope for the young people of our two nations, and all other nations around us, that they will be free of anxiety.

They're waiting for the message saying that indeed wisdom has overcome enmity, has overcome the art of politicking, has overcome the doctrines of war. Your very coming here is a basis for that. You, and we believe that we are to talk one to another without even having come to a conclusion, a consensus. Your very coming here has opened the possibility, unprecedented, non-existent before--the possibility for some of the efforts we had that we had go down the drain of war, to save peace. Your coming here will forever be remembered as the opening gambit for a hope for peace.

I said that for thirty years we have been waiting for this moment, for this visit. We have all of us believed that a face to face encounter of the leaders of nations will be the conditioned precedent, will be the proper background, will be the proper possibility for understanding. Mr. President, peace is not only from the tree top to the grass roots. It is for people, adults, children, workers, everybody.

The Prime Minister spoke about this. All the prime ministers before him have spoken about this approach. David Ben-Gurion said that we have no quarrel with the Egyptian nation, we don't wish anarchy to continue, to reign supreme in the relationship between us and the Egyptians. We are ready for negotiations, for cooperation, for new relations, and for direct negotiations, Mr. President, without any pressure. Sharett and Eshkol repeated the hope that the glorious days of yore could be renewed, when Jews and Moslems worked for this. Golda Meir said "I have made a proposal to the President of Egypt, the president of a great nation, saying let us meet on equal footing and let us make a supreme and joint effort to reach a solution of our problems that are in abeyance".

Mr. Yitzhak Rabin declared: "I am prepared to meet any Arab head of state, anywhere, at any time, to open peace negotiations". Ever since 1973 we have found some solutions none of us had anticipated or thought of before. Through the good offices of our American friends, we came to the agreement of 1974, the interim agreement, and the interim agreement of 1975. These agreements were criticized. Voices were raised to say that Israel is giving up very concrete points. But we had to believe that the sons of Egypt, that the face of Egypt, that the face of ^{/the} Egyptian President, that

the faces of the Egyptian people as a whole, were basically set towards peace. Peace requires credit, credit for understanding. You must live up to the expectations of quite a number of citizens, and in terms of expectations one must also take some risks in terms of security, in order to increase the quality of life, industry, agriculture, science, and the fostering of the level and quality of life for each and every citizen.

We prefer, just as you prefer, to follow the proposals of the U.S.A, as the diplomats flew backwards and forwards by plane, rather than having the menacing intervention of the U.S.S.R that could have contributed to peace but did make for war. Your coming here cuts across precedents and cuts across the ways of yester year.

You have said that the door is open, and this makes your visit a reality, and the desire to discuss your proposals brings the horizon near.. Let us now look for the halfway house, and the joint point of juncture.

I speak on behalf of the people and the State of Israel, which from its very first day has not once ceased to believe in peace and good human relations between the workers, the people of Israel and the nations abroad, and the Socialist movements throughout the world. And I am quite sure that the Egyptian Socialist Movement is not just a trade union class movement. These movements are popular movements which believe that the worker will not fare well in the world unless the country he lives in will

be a good one. These aren't just nationalist movements, nor even universalist movements. They feel that Socialism should be humanistic and democratic, to free man from oppression, from exploitation, from discrimination, to free nations too from all these.. All efforts are to be geared to this aim, namely the dignity of man, the justice of society, and peace for the world.

From this rostrum we are to tell each other, straightly and without beating about the bush, what those things are, what those common steps are, that we are to take now for the sake of peace. We all have to state our opinions, and to adopt any system, any means, any attempt, whether they be step by step arrangements, country after country, one after the other, sweeping over all. The aim is to go towards peace, with ambassadors, with political and economic relations, as is usual among peoples. This peace must be built upon an immediate relationship between the Arab nations and the Jewish nation, breaking down barriers without any dependence on strangers and aliens, without barriers imported from abroad. We must be one nation beside the other, as one citizen who lives next to another. As you have the European nations nowadays. For instance, the Scandinavian countries had long wars amongst themselves, but they have eventually reached a common language. Each retains its own identity and will be able to express its own identity, praying to its own God according to its own way; educating its children according to their tradition; expressing opinions as they please; free movement; and respecting the diversity and unity of the various ethnic groups too, and not making equality a privilege and being different into a handicap.

The Knesset
20.11.77
Sh. Peres

- 43a -

bk

Of course peace is to be built on a mutual compromise as against war, which is built on a one-sided decision. We shall support a dignified and true compromise, and we shall not require any of the parties to make compromises on one thing only, namely the capability for self-defence.. We ourselves are ready for compromise with each and every one of the Arab countries, territorial compromises, as long as they do not endanger our security, just as our neighbours would not wish to have their own security jeopardised.

What we may gain from that in the realm of peace we shall all save in the realm of security. Peace shall be amongst ourselves, and security for each and every one on its own. We do not look for interference or commitment of foreign factors in this area. We declined them in days of danger, great danger, and I do not think we need have them in days of peace. Peace should have secure and permanent borders. There should also be an answer to the question of refugees, and there ARE refugees on both sides. About one-third of the present inhabitants in Israel have come from Arab countries, but they are not refugees, they are Israelis. And half of the Palestinian refugees in Israel also have to be assimilated to normal lives.

We are ready to advance towards peace and any arrangement that might be agreeable to all of us. We know that Egypt has a prime position in the area, and we can come to this arrangement.

As it seems to the eye, Mr. President, I don't think that there is between us and between Egypt any reason or any shadow of a reason to continue the hostility and the friction. I think that, with everything we dispute, it

is within our power to find a settlement within a short time, foreseeable in the future. The hostility between us was a continuous mistake, and an arrangement between us is feasible. There is no reason that there should be a dispute between us and Jordan. We know the meaning of the shells from Jordan, but we also know the meaning of open borders. We regret the shells that come to our country, but the open bridges can become a real peace.

We are ready to conduct negotiations for a permanent peace with Syria. We can reach a quick settlement with Lebanon for peace, and let us not disregard this. We know that the Palestinian entity is at liberty and has the right to decide its identity. They do not need confirmation from another nation to give expression to the identity of the Palestinian people, but this must be found without endangering the security of the people of Israel.

We have seen that civilised people have found ways and solutions. One plot of land can lie near another plot of land without having bitterness to dictate a solution. One can exist side by side in peace, each and every unit having its own people to run its own interests within the frameworks that are existing and make it possible to live. The holy places, the economic needs, the situations of security need security, and there should be no case where there is no access to the holy places. And any political map should not distort an economic map. Steps for security should not interfere with this peripheral tradition of each and every people.

The negotiations for peace can be conducted anywhere, at any time, and in all forms - in Geneva, in Cairo, in Jerusalem. It can be open. It can be done not in an open manner. It can be by the involvement of certain nations. It can be intensive. It can be done step-by-step. The only thing which should not be done, it should not fail.

Mr. President, we are very proud with what we do in Israel, ^{with} our enterprise here. The Egyptian people, history was kind to the Egyptian people. They were never expelled, they never had to leave their homeland. History was cruel to us. We were dispersed amongst the peoples of the world. We experienced a holocaust. We continued to exist thanks to our supplication and our love for Zion, our yearning for Zion. Now you are a distinguished guest in our country. We honor and appreciate this new approach, this change, and great independence ^{that} you, and people of your generation brought onto the Egyptian people and to the Arab world. This renaissance and the revival gives rise to new energies which we were afraid were already lost in a long dormant history. But a lot of energy was wasted in this conflict between the two peoples. Let us put an end to it. Let us renew our powers and our energy. Let us remain faithful, each and every one, to his own faith, his own loyalties, his own dream. At the same time, let us work hand-in-hand to turn this area and this region, the most fateful in the world, into the most affluent society which was ever known and ever lived in this region. As the Prophet Jeremiah said some 2,500 years ago: "You will see no sword, there will be no hunger amongst you, there will be a true peace." The distance from Ismailia to Lod you crossed in less than an hour. We did not know how the meeting would be. When you arrived, if we remember,

within one hour, all the world was watching us, you crossed a distance, a chasm, it was a beautiful hour, in the life of all of us. I think it is a great moment which must be a moment of truth. We will have to forego things we want and you, Mr. President, will have to forego and give up things you desire. If we meet somewhere, anywhere, where we can construct peace. The years, the long-drawn-out years of bitter hostility brought us all together. There is no subject between Israel and Egypt where we cannot find a solution by an approach towards peace. Let us take here a dramatic step for the advancement of peace for which we waited and expected, to bear fruit, and history will call this hour a new beginning, an hour where the counting of the years will begin with the year of peace.

May God give that this be the starting of a beautiful hour for all of us in the Middle East. We shall set up unity for the sake of peace because peace unites all of us. (applause)

(The Speaker asks all the guests to remain seated, Knesset members and guests in the gallery to remain seated until the Presidents leave the hall.)

The meeting stands adjourned.

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על הרוק לתיקון דיני העונשין (נכחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

דף מספר 1 מתוך 2 דפים
עותק מספר 3 מתוך 7 עותקים

סודי ביותר

נר 369

נשלח 181130 נוב 77

נתקבל 181960

בהול

אל: המשרד

מאת: ותשינגטון

ב ב ע ז

אל: שהח, מכל - למענימ בלבד.

ב ב ע ז

לפי פגישתי עם הנשיא בקנסי בזינסקי לסור למשרדו, בזינסקי סיפר דיה נוכח עם הנשיא בעת שיחת רזימ עמו, אשר שהשיחה היה טובה ד ומעילה מאד.

בזינסקי אמר שברצתו להגיד לי כמה דברים באופן אישי ושלא אשוב שאלו ה הצעות רשמי ות. לפי דעתו אסור להחמיצ הזדמנות זו כי זעת תקבל ישרביח יכולה להסחפ כולה נגד סאדאת ולחסל אותו. סובב ששני תנהיגים נטלו סיכות. אך הסיכות שנטל סאדאת עולה על הסיכות שנטל רזימ. הוא מקווה שאנו ננהג בצורה כזאת שסאדאת יוכל לחזור עם הישג ולעדאות שהסיכות שנטל השתלמ.

אדתי לו שאני בטוח שנעשה כל האפשר כדי שהביקור יצליח ויניח יסודות נאמנים להתקדמות שלום.

בזינסקי אמר שסאדאת יעמוד בודאי בפני דינמה מצד אחד יהיה חייב לשמור על מעמדו בעולם הערבי ולהופיע כפטריוט ערבי בעומדו על דרישות כל מדינות ערב. מאז שני לא יראה להרגיז את ישראל ולסגור הדלת על וייג. בזינסקי סבור שהיה חשוב ביותר אם ישראל תוכל לעשות

איסטה כלפי סאדאת לא רק במישור הישראלי-מצרי אלא במישור הערבי הכללי כדי לאפשר את כינוס גינבה. אין לו, לבזינסקי, רעית מסויימ אב לו יכלה ישראל לעשות משהו בכיות הפלשתינאים לשבור את הקרח ולאפש לסאדאת להגיד שהצליח להביא לכינוס של ועידת גינבה. אדתי לו שקודם כל צריכ שמוע מה באמת סאדאת רוצה, ומטרה שנו דא עילום. רזימ חזר והבהיר שאנו מוכים להפגש עם כל מנהיגי רינות העימות.

בזינסקי חזר ואמר שחשבו שסאדאת יוכל להצביע על הישג גם במכלול ערבי הכללי ולא רק במישור הישראלי-מצרי. בזינסקי אמר שהשיא התכונ

כך המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על הרוק לתיקון
דיני העונשין (כטחון המדינה
יחסיחוץ וסודות רשמיים),
תשיז - 1957.

משרד החוץ
מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

דף מספר 2 מתוך 2 דפים
עותק מספר 3 מתוך 4 עותקים

סודי ביותר

- 2 -

בוקר שוחח טלפוניית עם הדיימ וסאדאת וכי שיחת ודיימ
PREMPTED HIM הוא יתקשר הבוקר אל
סאדאת ויחזק את י"ו.
ע סא השיחה.

ערה: משיחת בזזינסקי אמש בדור לי שלפחות הוא נשאר זכק בסצרינו
זדמ. הוא רואה בכיקור סאדאת לא הזדמנות לפריצת זדכ להבנה בינינו
ינ המצרים ולתזחת יסוד להמשכ ההליכ המויימ, אלא הזדמנות לשבור
זת הקפאת לקראת גינבה. הוא נשאר זדמ במידעם של הסוד כולל
דואה לשמש בכיקור סאדאת כדי להשיג מישראל ויתורים בהקשר
נהלכים לקראת גינבה (דהיינו ויתורים בכיות הפלשתינאים וסוריה).
ינ לי גם ספק שהוא מנסה למכור טיזה זאת להשיא ואפ מתדרכ את
אעתות כרוח זו. (ראה הכתבה בניו יורק טיימס מהיום המוכרעת
נפרד).

דיניצ

לורה רהא סוריה אש שהסט הלא (הולנד)

כך המוסד תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על חוק לתיקון דיני העונשין (כטחון המדינה יחסיחוק וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

משרד החוק

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

דף מספר 1 מתוך 1 דפים
עותק מספר 3 מתוך 7 עותקים

סודי ביותר

7/12

מסי 391:
נשלח: 181900 נוב 77
התקבל: 190440 נוב 77

אל: המשרד
מאת: רושינגטון

בהול

7/12
11/10

בו עז

אל: שהח. מנכל.

שהגעתי היום לארמים בבית הלב לפי הזמנת המילטון גורדן מצאתי גם את סגן הנשיא ורוברט לי פשיצ. גורדן אמר שסגן הנשיא ביקש להצטרף לארוחה כדי לשיח על ההתפתחויות האחרונות. הארוחה נמשכה שעה וחצי להב עיקרי הדברים:

סגן הנשיא אמר שהנשיא החלש ביותר מהשדר של רוחם (שהעברתי אמש) הוא מאד אסיר תודה על כך. הנשיא אמר לתנודייל שרוחם טיפל בכל תושא בצורה מופתית וכי הוא (הנשיא) מקווה שאב יהיה הביקור מפנה הסטורי להתקדמות לשלום.

הודיחי וסקרתי בפניי את מאמצי השלום של ישראל. אמרתי שכוננו מי יחלים להצלחת הביקור. התבשרתי בהזדמנות זו כדי להפנות תשומת לב נלהדוכי הממשל (קרי ברזזינסקי) שמצאו כיטויים בניו יורק טיימס היום כאילו ישראל היא זו שצריכה לעשות הויתורים כלפי הפלשתינאים וסוריה ולאפשר את כינוס גנבה. הרציתי ארוכות יסודות המדיניות שלנו הביקורת כלפי כמה ממוחלכי הממשל. אמרתי שבשעה זו חשוב לאפשר לישראל תוצרים למצות ההזדמנות החשובה שנוצרה ולא לשאת עצות פומביות ולציפ מעל דפי העתונות. כל תוכזים הסכימו.

כולם הדגישו החשיבות לחזק את סאדאת לאור הסיכות הגדול שנטל על עצמו וביעו תקווה שהדי ונימ בארצ יסתיימו בהצלחה.

בעימת דבריהם נשמעה ביקורת על ASC בכלל וראשה בפרט הממשיכים לשחק על הקלפ של הסדר כולל באמצעות גנבה ונשענימ על פיוס הפלשתינאים והסורים.

אדי השיחה צלצל אלי גורדן ואמר שסגן הנשיא אמר לו שהשיחה היתה מועילה להם במיוחד לשם הכרת הדברים הנשיא.

דיניצי

שפה חמי בלתי וניס יתק 6 טו (בובב)

תאריך המסמך: 18/11/1977

ס' 1-א 4155/5

ס' 3/א 29(A) Egypt
שם קובץ:

מעמוד

עד עמוד

מס' עמודים:

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (כטחון המדינה
יחסיחוק וסודות רשמיים),
תשיז - 1957.

משרד החוץ
—
מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

דף מספר 1 מתוך 4 דפים
עותק מספר 4 מתוך 8 עותקים

7/14
מין סגור

סודי ביותר

מס 370
נשלח 181200 נרבי 77
התקבל 182808 נרבי 77

ב ח ו ל

ל:חמשרד
מאת: ורשינגטון

סודי ביותר
וענ כלכד

א: שהח, מכל.
ב ו ע ז

להלן סיכום המציתי של קטעים מתוך פרוטוקול שיחת סאדאת-אסאד
שבידי הבית הלבן, ואשר הובא לידיעתו של בצור:

2.
SADAT HAS ASSURED ASSAD THAT THERE WILL BE NO PEACE AGREEMENT
COMING OUT OF HIS VISIT TO ISRAEL UNTIL ALL THE ARAB STATES
AND ISRAEL HAVE AGREED ON ALL THE ISSUES, AMONG THEM COMPLETE
WITHDRAWAL FROM TERRITORIES TAKEN AFTER 1967 AND A HOMELAND
RECOGNIZED BY ALL FOR PALESTINIANS. HIS TRIP, HE TOLD HIM,
IS TO ONCE AND FOR ALL TELL THE WORLD THAT THE ARABS WANT
PEACE, BUT PEACE WITH HONOR, AND HONOR IMPLIES ALL THE
TERRITORIES BACK.
HE ALSO (SADAT) COMPLAINED THAT ALL THE ARAB COUNTRIES HAVE NO
PLAN OF ACTION, THEIR ECONOMY IS IN DISAARAY - HE WAS REFERRING
TO SYRIA, LEBANON AND JORDAN - AND THAT HE WILL TELL THE ISRAELIS
THAT IF THEY WANT PEACE THEY CAN GET IT, BUT FIRST THE WITHDRAWAL

כך המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על הרוק לתיקון
דיני העונשין (כטחון המדינה
יחסיחוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

דף מספר 4 מתוך 2 דפים
עותק מספר 8 מתוך 2 עותקים

סוגי ביותר

MUST COME.

ASSAD STATED THAT EVEN FOR THAT PURPOSE THERE IS NO REASON TO BE DRAMATIC AND MAKE THAT TRIP, BUT SADAT INTERJECTED THAT THIS TRIP WILL DETERMINE THE FUTURE OF PEACE IN THE AREA, AND THAT HE HAS ALSO ASSURED THE AMERICANS THAT THERE WILL BE NO UNILATERAL PEACE WITH THIS VISIT. ASSAD ASKED WHETHER IT WAS THE PRESIDENT AND SADAT SAID YES.

SADAT SUGGESTED THAT FOLLOWING HIS TRIP TO ISRAEL HE WOULD LIKE TO MEET WITH ASSAD, HUSSEIN AND OTHERS AND THAT PERHAPS THEN THEY COULD DETERMINE THE FEASIBILITY OF GENEVA.

IT WAS ALSO STATED BY SADAT THAT THIS TRIP WILL PUT THE ISRAELIS IN A POSITION OF A MUST GIVING SINCE THEY COULD NOT INVITE A MAN LIKE HIMSELF WITHOUT LOSING FACE AND COMPLETE TRUST IF THEY WERE NOT PREPARED FOR PEACE.

SADAT SAID THAT SINAI ALONE WILL NOT DO FOR US. I WILL ASK THEM FOR EVERYTHING AND EXPLAIN THAT BEGIN MUST SEE THE ENTIRE PICTURE, JUST AS HE WANTS ME TO SEE THEIR ENTIRE SITUATION.

ASSAD SAID THAT SADAT IS NOT PERMITTED TO REPRESENT HIS COUNTRY'S VIEWS TO THE ISRAELIS UNDER ANY CIRCUMSTANCES BUT IN TOTALITY OF THEIR POSITION AND RESULTS.

ב.

להב. עוד מתוכ שיחת אסאד-סאדאת כפי שהמקור מסר:

3. אסאד פתח שיחתו עם סאדאת בתלונה שסאדאת כבר עשה עיסקה עם ישראל ומסאדאת נוסע לישראל רק על מנת לזתום על ההסכם, כיוון שהכל גמור ומסכם בין ישראל למצרים בתי ורכ ארצה. אסאד מוסיף כי עובדה שעיקר צבא ישראל מרוכז מול צבא סוריה ולא מול מצרים וזאת - לחברי אסאד - משום שמצרים נתנה מהגנה אמריקאית. סאדאת כמובן מפריכ בהמשך השיחה טענות אלו. אסאד מתעקש וטוען כי צהל מתייצב מולו ברגליים ובשריית רעש טרטור הטנקים האמריקאים מגיע לאזניו, ואילו מול מצרים

3/...

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על ההוס לתיקון דיני העונשין (כטחון המדינה יחסיחוק וסודות רשמיים), תשיז - 1957.

משרד החוק
—
מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

דף מספר 3 מתוך 4 דפים
עותק מספר 4 מתוך 8 עותקים

סודי ביותר

אנ ריכוז כוחות אהל. סאדאת שוב סוחר תלונה זו ומפריכ השדותיו של אסאד.

- 4. סאדאת התלוננ באזני אסאד כי יש לו בעיות חמורות בחזית הלובית ואינ מצרים יכולה לחדשות לעצמה לפעול בשתי הזיתות. בזקשר זח סאדאת שואל את אסאד מה היית אזה עושה במקומי ואסאד נמנע מלדשיב.
- 5. סאדאת מדגיש בשיחה כי לששיכתנן שלום עם ישראל יקבל סיוע אמריקאי מאסיבי.

סאדאת מציע לאסאד ללכת בדרך באומרו שאם יהיה שלום תוכל

- סודיה לשקם את כות'חה ולעשותה לעיר פורחת בסיוע כספי אמריקאי.
- סאדאת הוסיפ כי מצרים מוכנה לספק מהנדסים למפעל שיקום כות'חה. בדברו על הסיוע האמריקאי הכספי הצפוי מתלוננ סאדאת כי הסיוע ממדינות ערב - ובעיקר מכווית, איננו מספיק ושיתם של אלה קמוצה. סאדאת אומר עוד כי למצרים בעיות חמורות בהשגת אשראי מבנקים אירופאים.
- 6. סאדאת מזכר באזני אסאד על המצב החמור בו מצוי צבא מצרים. בזקשר זה מציינ סאדאת כי הוא זקוק לארהב כדי להגנ על מצרים מפני התכלות טוביטית.
- 7. בקטע אחר אומר סאדאת כי הידיד היחיד שיש למצרים בעולם הוא הנשיא קארטר אשר הבטיח למצרים השקעות בהיקפ עצום כאשר ייכות שלום.
- 8. בקטע מסויים אומר סאדאת שוב כי כלכלת מצרים הרוסה והיא זקוקה

בכ המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על חוק לתיקון דיני העונשין (כטחון המדינה יחסיחוק וסודות רשמיים), תשיז - 1957.

משרד החוץ
מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

דף מספר 4 מתוך 4 דפים
עותק מספר 4 מתוך 8 עותקים

סודי ביותר

לעידוד ולשיקום.

9. סאדאת אומר כי מצרים זקוקה לחמיכת דעת הקהל העולמית ובארחב בפרט. תביקור בישראל יסייע לו להשיג זאת.
10. כאשר סאדאת אומר לאסאד כי בישראל הוא ידבר בשם כל הערבים ושחוסים ינ הסמיכ אותו - את סאדאת - לדבר בשמו מגיב אסאד: חוסיים הוא בן-זתה. הוא נפגש עם היהודים מאחורי גביו ואלה לא נותים לו דבר.
11. אסאד מתלונן במהלכ השיחה על ישראל שהתכלה להסכמ בקשר לדרום לב. ת. אסאד טוען כי אין לסמוכ על ייהיהודים. עובדה שהם הפרו ההסכמ העקיף שהיה לסוריה עמם על דרומ לב. ת. בזקשר זה מגיב סאדאת ואומר כי לו, לאסאד, אין שום בעיה להטיל מרותו ופיקוח על טרפאת ואסאד מאשר זאת באומרו שערפאת אכ. נטול כח וחסר השפעה. כאן מתגלגלת השיחה על דייר חכש ות. אסאד ות. סאדאת מזכרים עליו בכינויי גנאי ומציגים אותו כבלתי נית. לשליטה, וכמי שמקבל כספו מקדאפי ומשייכים מסויימים.
12. בקטע מסויימ על מצב החזוקה בצבא המצרי אומר סאדאת: ונשק של צבא מצרים חלוד. אין אספקה שוטפת, הדוסימ לקחו את הכל...
13. בסוגיה הכלכלית אומר אסאד שמצבה של מצרים השתפר בודאי עם החזרת שדות הנפט לידיה וסאדאת משיב: האם אתה חושב שאני מקבל מחזרות האיטלקיות את אותם הסכומים שהישראלים הצליחו לקבל?
14. בקטע מסויימ מתלונן סאדאת על משלוח רפואית או מישלוח הרופות שמצרים העבירה לסוריה ושזו זחתה את המחווה.
15. במהלכ השיחה בין אסאד-סאדאת חוזרים כזוט השני שני מוטיבים: האחד: חדרו של אסאד שנעשה ק. ת. יה משולשת ישראלית-מצרית-אמריקאית, שההסכמ בין ישראל למצרים מוסכמ בעיקרות. ואולי מעובד לפרטיו ושביקור סאדאת מסמל את שלב הפודמליזציה של ההסכמ שנידות בחשאי. המוטיב השני הוא הודעתו החוזרת תשנית של סאדאת כי אין הוא מתעמד לזותם על הסכמ שלום נפרד עם ישראל ומשדעתו לדבר עם רהיים וחכסת בשם כל מדינות ערב ולא בשם מצרים בלבד.

דיני צ

שהה רהה אלה

ק"י - מס' 172000

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בסחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

משרד החוץ
מחלקת השגר

מברק יוצא - מסווג

סודי

אל: בוקרסט
מאת: המש"ד

מס 75

בשלה 172000 נוב 77

בהול

השגריר.

העבר נא לנשיא רומניה צ'אושסקו את המברק שלהלן מרומניה בביק:

NOW HAVING BEEN OFFICIALLY NOTIFIED THAT PRESIDENT SADAT WILL VISIT OUR COUNTRY AND COME TO JERUSALEM ON SATURDAY NIGHT, 19 NOVEMBER, MAY I, MR. PRESIDENT, EXPRESS TO YOU MY GRATITUDE FOR ALL YOU HAVE DONE TO MAKE SUCH A MEETING POSSIBLE. YOU CONTRIBUTED MUCH, MR. PRESIDENT, TO THIS MOMENTOUS EVENT IN THE MIDDLE EAST, WHICH MAY PERHAPS INFLUENCE INTERNATIONAL RELATIONS, AND OPEN A ROAD TO PEACE, FOR WHICH WE ALL YEARNED. I WILL BE ONLY GLAD IF YOU DECIDE, AND THE DECISION IS UP TO YOU, TO PUBLISH THIS CABLE.

WITH MY BEST PERSONAL WISHES.

YOURS SINCERELY

MEHAHEM BEGIN.

ע"י כא"ר

הודפס בא בואט המברק און שמו ותוארו הנלא של בשלא רומניה לשכה מבבל

א/ב/ד - ש.ה.ה. ארבה ינכא יאנכא יאנכא

ק"ן - 100/104

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בסחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

ס ו ד י

אל : רושינגטון
מאת: המשדד

321: *סס
נשלח: 172300 נוב 77

ב ה ו ל

דיני צ.

זהם בג"נ מבקש שתבקש פג"שה עם הנשיא קרטור והמסור לו את המברק כלהלן.
בדקדמ האפשרי:

DEAR MR PRESIDENT.

HAVING RECEIVED OFFICIAL CONFIRMATION THAT PRESIDENT SADAT WILL ARRIVE IN OUR COUNTRY SATURDAY NIGHT, THE 19TH, MAY I USE THIS OPPORTUNITY TO EXPRESS TO YOU ISRAEL'S DEEP GRATITUDE FOR YOUR EFFORTS WHICH CONTRIBUTED SO MAGNIFICENTLY TO BRINGING ABOUT THE MOMENTOUS MEETING IN JERUSALEM. WE HOPE WITH ALL OUR HEARTS THAT THIS DIALOGUE WILL CONTINUE AND BRING ABOUT THE PEACE FOR WHICH, AS I WROTE TO PRESIDENT SADAT, THE PEOPLES OF THE MIDDLE EAST YEARN AND PRAY.

I BELIEVE, MR. PRESIDENT, THAT WITHOUT YOUR CONTRIBUTION THESE EVENTS COULD NOT AND WOULD NOT HAVE BEEN SET IN MOTION.

PEOPLE HERE AND ABROAD CONTEND THAT THIS IS AN HISTORIC MOMENT. YOU HAVE CREATED IT MR PRESIDENT AND I EXPRESS TO YOU MY DEEPEST HEARTFELT THANKS.

OF COURSE MR. PRESIDENT I SHALL KEEP YOU INFORMED ABOUT THE TALKS WITH PRESIDENT SADAT.

YOURS RESPECTFULLY
MENAHEM BEGIN.

כאנ.

הוספ נא שאנו נפרטם תוכנ מסדק זה כאשר הנשיא יורה לפרטם זאת אצלנו.
אשר נא המסירה והסכמת הפרטום.

לשמנכיל

מנכל ממנכל מצפא

שהח רהם ס/רהם

א/א

מברק נכנס - מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

כך המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (כטחון המדינה יחסיחון וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

דף מספר 1 מתוך 2 דפים

עוזק מספר 3 מתוך 8 עותקים

סודי-ביות

מס. 306

שנח: 151930 נוב 77

התקבל: 160256 נוב 77

מאת: וואשינגטון

9/9

א

סודי ביות
למען בלבד.

מין-ט/א

אל: שהח, מנכל, למעני בלבד.

ב ו צ י

אישת השגריר עם המזכיר נכחו סמית והחיימ.

השגריר מסר למזכיר את אגרתו של רהימ לנשיא. לאחר שהמזכיר עיינ באגרת ואמר שיעבידה מייד לנשיא העיר שברצונו להגיד דבר אישי

OFF THE RECORD הוא מאמינ שבקורו

של סאדאת אב יתבצע ושלא יכול להיות ספק שזאת התפתחות מאד מאד חיובית.

השגריר אמר שגם הוא חושב כמו המזכיר. לגבי האגרת של רהימ הדי האגרת מברת בעד עצמה. ברצונו רק להביא לידיעתו של המזכיר שלעייע החבות לבקורו של רהימ בלונדון נמשכות.

המזכיר אמר שזה מובן אכ הוא מבינ שבמקרה וסאדאת ירצה לבקר בישראל קודם לב יהיה רהימ מוכן לחזות בקורו בלונדון לתאריך מאוחר יותר. השגריר שאל את המזכיר האם יש כבר ידיעה מאיילטס שהזמנתו של רהימ נמסדה לסאדאת.

המזכיר השיב שטרם והעיר שברצונו להוסיף דבר לידיעתו האישית בלבד, זהו שסאדאת בקש שמכתב ההזמנה של רהימ ילווה במכתב לורי COVER LETTER אישי של הנשיא קרט.

הנשיא אב נענה לבקשה זו והמזכיר אישר רק זקות ספורות לפי שהגענו לפגישה את תנוסח של מכתב הלורי והנוסח כרגע נחתם עיי הנשיא. המזכיר הדיגיש שחוא מאד מבקש לא להתיחס לידיעה זו בכל צורה שהיא. המזכיר המשיכ ואמר שלדעתו כל המהלכ הוא קונסטרוקטיבי והוא יתגשמ מעתו.

השגריר אמר שאפ הוא מקווה ככ, והיה רוצה לשמוע מהמזכיר איכ הוא רואה את המהלכ כולו.

דן סאדא

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסיחוץ וסודות רשמיים), תשיז - 1957.

משרד החוץ
מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

דף מספר 1 מתוך 3 דפים
עותק מספר 3 מתוך 10 עותקים

06/1

סודי ביותר
ב ה ד ל ט פ ל

מס' 282
נשלח: 152215 נרוב 77

אל: רושינגטון
מאת: המשרד
סודי ביותר
ב ו ע ז
ד י נ י צ

הנכ מתבקש להעביר לנשיא, אמ אפשר לידיו אישית, האגרת הבאה מראש הממשלה:-

JERUSALEM, NOVEMBER 15, 1977.

THE HONORABLE
JIMMY CARTER
THE PRESIDENT OF THE UNITED STATES
THE WHITE HOUSE
WASHINGTON, D.C.

DEAR MR. PRESIDENT,
PERMIT ME TO INFORM YOU OF THE DEVELOPMENTS CONCERNING
A POSSIBLE VISIT OF PRESIDENT SADAT TO JERUSALEM.
YOU WILL BE AWARE, MR. PRESIDENT, FROM MY PREVIOUS
LETTERS AND FROM THE REPORTS OF AMBASSADOR LEWIS THAT I HAVE
ON SEVERAL OCCASIONS EXPRESSED MY WISH TO MEET WITH PRESIDENT
SADAT, AND IN THIS CONNECTION, I REMEMBER THE WORDS OF THE
SECRETARY OF STATE, MR. VANCE, DURING HIS LATEST VISIT TO JERUSALEM
THAT "HE (SADAT) TOO WOULD LIKE TO MEET YOU".
PERHAPS THE TIME IS INDEED AT HAND FOR SUCH A MEETING.
WITHOUT BEING UNDULY OPTIMISTIC, THIS WOULD CERTAINLY SEEM TO BE
A POSITIVE DEVELOPMENT. OVER A PERIOD OF TWENTY-NINE YEARS ALL
SIX OF ISRAEL'S PRIME MINISTERS, INCLUDING MYSELF, HAVE STATED
THEIR READINESS TO GO ANYWHERE AND AT ANY TIME TO MEET THE ARAB
RULERS FOR TALKS ABOUT PEACE. THESE OFFERS HAVE REMAINED WITHOUT
RESPONSE APART FROM CERTAIN CLANDESTINE MEETINGS SUBSEQUENTLY
PUBLICLY DENIED BY BOTH SIDES. NOW FOR THE FIRST TIME THERE IS AN
AFFIRMATIVE PUBLIC REPLY. IT IS MY INTENTION LATER TODAY IN THE
KNESSET TO EXTEND INVITATIONS ALSO TO PRESIDENT ASSAD, KING HUSSEIN

...../2

[Faint handwritten notes and stamps at the bottom left of the page]

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסיחוק וסודות רשמיים),
תשי"ז - 1957.

משרד החוק

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

דף מספר 2 מתוך 3 דפים
עותק מספר 3 מתוך 10 עותקים

סודי ביותר

AND PRESIDENT SARKIS.

TODAY, FOLLOWING THE DEBATE IN OUR KNESSET, I HANDED TO
AMBASSADOR LEWIS THE FOLLOWING LETTER ADDRESSED TO PRESIDENT SADAT--

00

JERUSALEM, NOVEMBER 15, 1977.

HIS EXCELLENCY
MR. ANWAR SADAT
PRESIDENT OF THE ARAB REPUBLIC OF EGYPT
CAIRO

DEAR MR. PRESIDENT,

"ON BEHALF OF THE GOVERNMENT OF ISRAEL I HAVE THE HONOUR
TO EXTEND TO YOU OUR CORDIAL INVITATION TO COME TO JERUSALEM AND
TO VISIT OUR COUNTRY.

"YOUR EXCELLENCY'S READINESS TO UNDERTAKE SUCH A VISIT
AS EXPRESSED TO THE PEOPLE'S COUNCIL OF EGYPT, HAS BEEN NOTED
HERE WITH DEEP AND POSITIVE INTEREST, AS HAS BEEN YOUR STATEMENT
THAT YOU WOULD WISH TO ADDRESS THE MEMBERS OF OUR PARLIAMENT,
THE KNESSET AND TO MEET WITH ME.

"IF, AS I HOPE, YOU WILL ACCEPT OUR INVITATION, ARRANGEMENTS
WILL BE MADE FOR YOU TO ADDRESS THE KNESSET FROM ITS ROSTRUM. YOU
WILL ALSO, SHOULD YOU SO DESIRE, BE ENABLED TO MEET WITH OUR VARIOUS
PARLIAMENTARY GROUPS, THOSE SUPPORTING THE GOVERNMENT AS WELL AS THOSE
IN OPPOSITION.

"AS TO THE DATE OF THE PROPOSED VISIT WE SHALL BE GLAD TO
MEET WITH YOUR CONVENIENCE. IT SO HAPPENS THAT I AM SCHEDULED
AT THE INVITATION OF PRIME MINISTER CALLAGHAN TO LEAVE FOR LONDON
ON SUNDAY, 20 NOVEMBER, ON AN OFFICIAL VISIT TO GREAT BRITAIN. SHOULD
YOU ADVISE ME, MR. PRESIDENT, THAT YOU WOULD BE READY TO COME TO
JERUSALEM ON MONDAY, 21 NOVEMBER, I WOULD ASK PRIME MINISTER
CALLAGHAN'S INDULGENCE AND ARRANGE TO POSTPONE MY VISIT TO BRITAIN,
SO AS TO BE ABLE TO RECEIVE YOU PERSONNALLY AND TO INITIATE TOGETHER
WITH YOU TALKS ON THE ESTABLISHMENT OF PEACE FOR WHICH, AS WE BOTH
KNOW, THE PEOPLES OF THE MIDDLE EAST YEARN AND PRAY.

"ALTERNATIVELY, SHOULD YOU DECIDE TO COME HERE ON THURSDAY,
24 NOVEMBER, OR THEREAFTER, I WOULD BE BACK FROM LONDON BY WEDNESDAY
AFTERNOON, AND GREET YOU UPON YOUR ARRIVAL.

"MAY I ASSURE YOU, MR. PRESIDENT, THAT THE PARLIAMENT, THE
GOVERNMENT AND THE PEOPLE OF ISRAEL, WILL RECEIVE YOU WITH RESPECT

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסיחוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

דף מספר 3 מתוך 3 דפים
עותק מספר 3 מתוך 10 עותקים

סודי ביותר

AND CORDIALITY.

YOURS SINCERELY,
(SIGNED)
MENACHEM BEGIN.---

I ASKED AMBASSADOR LEWIS WHETHER IT WOULD BE POSSIBLE FOR US TO AVAIL OURSELVES OF THE GOOD OFFICES OF THE UNITED STATES TO TRANSMIT THIS AS A WRITTEN MESSAGE TO THE PRESIDENT OF EGYPT. YOUR AMBASSADOR IMMEDIATELY RESPONDED IN THE AFFIRMATIVE. I WISH TO THANK YOU, MR. PRESIDENT, FOR THE HELP THUS EXTENDED TO US THROUGH YOUR AMBASSADOR, WHICH IS OF ASSISTANCE BOTH TO ISRAEL AND TO EGYPT. SHOULD PRESIDENT SADAT DECIDE TO COME HERE, HE WILL BE RECEIVED WITH ALL HONOURS DUE TO HEAD OF STATE AND ALL THE CORDIAL HOSPITALITY DUE TO THE LEADER OF A NEIGHBOURING COUNTRY WITH WHICH WE WISH TO LIVE IN PEACE AND FRIENDSHIP. I SHALL, MR. PRESIDENT, WITH YOUR PERMISSION, KEEP YOU PERSONALLY INFORMED OF ANY FURTHER DEVELOPMENTS CONCERNING THE RELATIONS BETWEEN OURSELVES, EGYPT AND OTHER ARAB COUNTRIES. ALLOW ME, MR. PRESIDENT, ALSO TO ENCLOSE THE FULL TEXT OF MY ADDRESS TO THE EGYPTIAN PEOPLE.

YOURS RESPECTFULLY AND SINCERELY,

MENACHEM BEGIN.---

ADKAN.

MANKAL.---

שהח רהמ ס/רהמ שהבט מנכל ר/מ.
=מ/דכ.=

מס' 287
נשלח: 151030 נוב 77
התקבל: 151758 נוב 77

במל
ס/א/א
במל

אל: המשרד
מאת: וושינגטון

מצפא.

במסך לשלנו 286 לחץ הנוסח המלא של ראיונות קויינקס עם סאדאת ורונה"מ:

MR. SADAT: I AM JUST WAITING FOR THE PROPER INVITATION.
 CRONKITE: YOU MUST GET SOMETHING DIRECT FROM MR BEGIN NOT THROUGH THE PRESS?
 SADAT: RIGHT RIGHT.
 CRONKITE: AND HOW WOULD THAT BE TRANSMITTED SIR SINCE YOU DO NOT HAVE DIPLOMATIC RELATIONS WITH ISRAEL.
 SADAT: WHY NOT THROUGH OUR MUTUAL FRIEND THE AMERICANS?
 BEGIN: AND I WILL DURING THE WEEK ASK MY FRIEND THE AMERICAN AMBASSADOR TO ISRAEL TO FIND OUT IN CAIRO FROM HIS COLLEAGUE THE AMERICAN AMBASSADOR TO EGYPT WHETHER HE WILL BE PREPARED TO GIVE US HIS GOOD OFFICES AND TRANSMIT A LETTER FROM ME TO PRESIDENT SADAT INVITING HIM FORMALLY AND CORDIALLY THROUGH THE GOOD OFFICES OF THE UNITED STATES TO COME TO JERUSALEM.
 CRONKITE: WE'LL HAVE MORE ON THE SADAT BEGIN INTERVIEW IN A MOMENT.
 CRONKITE: THE INTERVIEWS WITH THE LEADERS OF EGYPT AND ISRAEL WERE CONDUCTED BY A SATELLITE TO CAIRO AND TEL AVIV. I TALKED FIRST WITH EGYPT'S SADAT AND ASKED HIM ABOUT HIS OFFER TO DISCUSS PEACE IN JERUSALEM AND WHETHER THERE WERE ANY PRECONDITIONS TO THAT TRIP.
 SADAT: THE ONLY CONDITION IS THAT I WANT TO DISCUSS THE WHOLE SITUATION WITH THE 120 MEMBERS OF THE KNESSET AND PUT THE FULL PICTURE AND DETAIL THE SITUATION FROM OUR POINT OF VIEW.
 CRONKITE: I YOU GET THAT FORMAL INVITATION HOW SOON ARE YOU PREPARED TO GO?
 SADAT: REALLY I AM LOOKING FORWARD TO FULFILL THIS VISIT IN THE EARLIEST TIME POSSIBLE.
 CRONKITE: THAT COULD BE SAY WITHIN A WEEK?
 SADAT: YOU CAN SAY THAT YES.
 CRONKITE: YOU SAID THAT YOU WISHED TO ADDRESS THE KNESSET THE PARLIAMENT IN ISRAEL. WOULD YOU ALSO ENGAGE IN SUBSTANCE DISCUSSION?
 SADAT: I MEAN EXCHANGE OF VIEWS WITH BEGIN YES.
 CRONKITE: WHAT ABOUT THE OPPOSITION FROM SOME OF YOUR FELLOW LEADERS IN THE ARAB WORLD TO THIS VISIT? THEY HAVE EXPRESSED THIS TO YOU I GATHER.
 SADAT: I DID NOT TELL ANY ONE OF MY COLLEAGUES AND I DID NOT ASK THEM TO AGREE OR NOT AGREE UPON THIS. I FELT THAT MY RESPONSIBILITY AND MY RSPONSIBILITY AS PRESIDENT OF EGYPT ALSO IS TO TRY ONLY TO REACH PEACE. AND I TOOK THIS DECISION. FOR SURE THERE ARE OTHERS WHO ARE AGAINST IT, BUT AS MUCH AS I AM CONVINCED

- 2 -

THAT THIS IS THE RIGHT WAY AND MY PEOPLE BACK ME I SHALL BE FULFILLING THE WHOLE THING.

CRONKITE: HAS THE PLO LEADER YASIR ARAFAT EXPRESSED ANY OPINION ON THIS VISIT TO PREMIER BEGIN?

SADAT: NOT AT ALL BECAUSE AS I TOLD YOU WALTER THIS IS MY INITIATIVE.

CRONKITE: WHAT IS THE ULTIMATE THAT COULD RESULT FROM SUCH A MEETING. WHAT IS THE BEST YOU COULD HOPE FOR?

SADAT: WE ARE IN A CRUCIAL MOMENT. THERE HAS NEVER BEEN A SUITABLE MOMENT IN THE ARAB WORLD TO REACH GENUINE PEACE LIKE WE ARE NOW. SO I WANT TO PUT THE FACTS BEFORE THEM AND AT THE SAME TIME WE WANT TO DISCUSS WHAT WILL BE THE OTHER ALTERNATIVE IF WE CANT ACHIEVE PEACE. I WOULD BE HORRIBLE BELIEVE ME HORRIBLE.

CRONKITE: YOU SUGGESTED THAT PERHAPS A PALESTINIAN NOW A PROFESSOR IN AN AMERICAN UNIVERSITY MIGHT BE PROPER REPRESENTATIVE AND SOLVE THIS PROBLEM OF WHO WOULD REPRESENT THE PALESTINIANS AT GENEVA. NOW YOU SAID THAT YASIR ARAFAT HAD AGREED WITH THAT HOWEVER, NOW THE INFORMATION DIRECTOR FOR THE PLO AT THE TUNIS MEETING OF FOREIGN MINISTERS SAYS THE WHOLE IDEA IS ABSURD.

SADAT: YOU KNOW WE ARE ACCUSATOMED TO THIS IN THE ARABS WORLD. AND I ANTICIPATED THIS BUT YOU SEE AS I AM TELLING YOU I AM QUITE CALM.

CRONKITE: IN MY LATER INTERVIEWS WITH ISRAELS BEGIN, I ASKED HIM WHEN HE WOULD TAKE THE NECESSARY STEPS TO MOVE THIS NEW PEACE INITIATIVE FROM LONG DISTANCE DIALOGUE TO A PERSON TO PERSON MEETING.

BEGIN: TOMORROW I WILL MAKE A STATEMENT IN OUR PARLIAMENT IN THE AFTERNOON AND I THINK THAT IMMEDIATELY AFTER THIS STATEMENT I WILL GET IN TOUCH AMERICAN AMBASSADOR AND SO FIND OUT WITH MR LEWIS MY GOOD FRIEND. BUT I CAN ASSURE YOU MR CRONKITE AS WE REALLY WANT THE VISIT OF PRESIDENT SADAT WE REALLY WANT TO NEGOTIATE PEACE, TO ESTABLISH PERMANENT PEACE. I WILL NOT HESITATE TO SEND SUCH A ALETTER.

CRONKITE: ARE THERE ANY PRECONDITIONS? ARE THERE ANY CONDITIONS UNDER WHICH YOU WILL BE INVITING HIM TO -

BEGIN: NO PRECONDITIONS AND I UNDERSTAND THAT ALSO PRESIDENT SADAT DOES NOT PUT FORWARD ANY PRECONDITIONS. HE HAS HIS POSITION WE HAVE OUR POSITION LET US SIT TOGETHER AROUND THE TABLE AND TALKS PEACE AND EVERYBODY WILL BRING HIS POSITION.

CRONKITE: HE HINTED TO ME THIS MORNING THAT HE THOUGHT IT MIGHT BE POSSIBLE THAT HE WOULD BE GOING TO ISRAEL IF THE INVITIATION WAS FORTHCOMING WITHIN A WEEK OR SO. DO YOU THING THAT IS REALISTIC?

BEGIN: VERY GOOD NEWS. OF PRESIDENT SADAT IS REALY TO COME NEXT WEEK IF HE TELLS THAT HE WILL COME NEXT WEEK I WILL HAVE TO POSTPOME MY TRIP TO BRITIAN BECAUSE I AM SUPPOSED TO GO NEXT

בלתי מסווג

משרד החוץ
מחלקת חקשר

מברק נכנס

- 3 -

SUNDAY TO LONDON AT THE INVITATION OF PRIME MINISTER CALLAGHAN BUT I SUPPOSE THAT PRIME MINISTER CALLAGHAN WILL ALSO BE AGREEABLE RATHER TO POSTPONE THAT MEETING FOR A WEEK AND RATHER HAVE PRESIDENT SADAT IN JERUSALEM BECAUSE IT GIVES HOPE TO HAVE PEACE IN THE MIDDLE EAST BUT IF PRESIDENT SADAT WOULD COME AFTER MY RETURN FROM EUROPE I WILL COME BACK HOME NEXT FRIDAY AFTER MY VISIT TO LONDON AND GENEVA AND THEN HE MAY COME THE OTHER MONDAY. BUT ANYHOW ANY TIME ANY DAY HE IS PREPARED TO COME I WILL RECEIVE HIM CORDIALLY AT THE AIRPORT GO TOGETHER WITH HIM TO JERUSALEM ALSO PRESENT HIM TO THE KNESSET AND LET HIM MAKE A SPEECH TO OUR PARLIAMNT. I WILL FOLLOW HIM TO THE PLATFORM GREET HIM RECEIVE HIM. I THINK IT IS NOW UP TO PRESIDENT SADAT TO CARRY OUT HIS PROMISE OR BRING INTO FRUITION HIS READINESS TO COME TO JERUSALEM.

AD KAN
PAZNER--

לגבי ההגעה לירושלים של שבת או ראשון
המברק מלשון הנהגה הוא שיש להמתין
למברק מלשון הנהגה לגבי תאריך הגעה

כל המוסד תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
ותחסי החוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת השגר

מברק יוצא - מסווג

אל: וואשינגטון

מאת: המשרד

ש מ ר

מידי

מס. 23
נשלח: 131030 בוד

השגריר. רפ"ח.

דין - סאדאט

משלחת ועדת השירותים המזויינים עזבה הבוקר את הארץ לקהיר.
בארוחת ערב - פרידה מטעם שר הבטחון הביעו חברי המשלחת שביעות
רצון רבה מהביקור. דיווחים על השיחות עם רוהיים-שהייח ושהבייט יגיעוכם
בדין. להלן השע מדברי רוהיים אמש בפני הועדה:

PRESIDENT SADAT OF EGYPT MADE A STATEMENT TO THE EFFECT THAT
HE IS PREPARED TO COME TO JERUSALEM, TO THE KNESSETH.
I ASSUME THAT YOU WILL MEET HIM TOMORROW AND MAY I ASK YOU,
MR. CHAIRMAN, TO GIVE MY MESSAGE TO PRESIDENT SADAT TO THE EFFECT:
THAT I WELCOME HIS STATEMENT AND IF HE DECIDES TO COME TO
JERUSALEM, I WOULD LIKE TO HAVE SOME NOTICE IN ADVANCE, OF A DAY.
WE SHALL RECEIVE HIM WITH ALL THE HONORS DUE TO A PRESIDENT.
I WILL GO OUT MYSELF TO LYDDA AIRPORT TO RECEIVE HIM AND I
SHALL BRING HIM TO JERUSALEM AND WE SHALL BE VERY HAPPY TO START
TALKS, TO ESTABLISH PEACE IN THE MIDDLE EAST.

ON THE OTHER HAND, I AM PREPARED TO COME ANY DAY TO CAIRO
FOR THE VERY SAME PURPOSE. AS I SAID WHEN I TOOK OFFICE, I AM
READY TO GO TO ANY PLACE, ANY TIME, TO SEE PRESIDENT SADAT
AND ALSO PRESIDENT ASSAD AND THE NEGOTIATIONS FOR PEACE TREATY
CAN TAKE PLACE IN OUR VARIOUS CAPITALS, CAIRO, DAMASCUS, JERUSALEM
OR A NEUTRAL PLACE LIKE GENEVA. AND I ONLY HOPE THAT WHEN I
COME TO CAIRO HE WILL ALSO RECEIVE ME HOSPITABLY AND GIVE ME A
CHANCE TO HAVE A GLIMPSE AT THE PYRAMIDS WHICH OUR FOREFATHERS
HELPED TO CONSTRUCT, FOR WHICH WE DON'T ASK ANY COMPENSATION.
I'LL BE VERY GRATEFUL. AND LET US START TALKING PEACE.
THAT IS MY MESSAGE.

SECONDLY, THE PRESIDENT SAID THAT WHEN HE COMES TO GENEVA,
HE WILL ASK FOR ISRAEL'S TOTAL WITHDRAWAL TO THE LINES OF 4 TH OF
JUNE 1967 AND FOR A FORMATION OF WHAT HE CALLS A "PALESTINIAN
STATE" IN JUDEA, SAMARIA AND IN THE GAZA STRIP WHICH SHALL
BE LINKED WITH A CORRIDOR.

IT IS MY DUTY TO SAY THAT ISRAEL CANNOT ACCEPT THOSE DEMANDS.

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (כסחון חמדינה
יחסי-חוק וסודות רשמיים).
תש"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

BECAUSE THEY WOULD MEAN A MORTAL DANGER TO THE STATE OF ISRAEL,
MORTAL DANGER ABOUT WHICH PROF. BREZEZINSKI SPOKE A FEW
WEEKS AGO ON CANADIAN TELEVISION. PROF. BREZEZINSKI SAID THAT IF
ISRAEL SHOULD FACE MORTAL DANGER, THE UNITED STATES WILL RUSH TO
HER RESCUE. I WROTE TO THE PRESIDENT, PRESIDENT CARTER, THAT WE
FIND IN THIS STATEMENT GOOD WILL. THE QUESTION IS WHY SHOULD THERE
BE MORTAL DANGER TO ISRAEL? IT HAS LOOMED OVER US FOR TOO LONG.
DANGER IS A DIFFERENT STORY. EVERYBODY NOW LIVES IN A CERTAIN
DANGER IN EVERY COUNTRY, WHETHER SMALL OR LARGE, BUT MORTAL DANGER
IS A COMPLETELY DIFFERENT TERM AND WE DON'T WANT TO
SEE AGAIN ISRAEL BEING IN MORTAL DANGER.

WE DON'T WANT AMERICAN SOLDIERS TO FIGHT OUR BATTLES.
WE DON'T WANT ANY SOLDIERS OF ANY COUNTRY TO DIE FOR US.
WE CAN SUSTAIN OUR INDEPENDENCE, AND, THEREFORE, WE MUST
BE VERY CAREFUL TO CREATE CONDITIONS IN WHICH THERE IS NOT MORTAL
DANGER TO ISRAEL. AND, THEREFORE, WE CANNOT ACCEPT HIS DEMAND.

HOWEVER, PRESIDENT SADAT IS ENTITLED TO STATE HIS POSITION
IN GENEVA AT THE PEACE CONFERENCE, HERE WE HAVE AN
OPPORTUNITY TO MAKE CLEAR WHAT IS THE REAL MEANING OF THE WORD
"PRE-CONDITION".

IF PRESIDENT SADAT SHOULD SAY TO US: IF YOU WANT ME TO BE IN
GENEVA, ACCEPT IN ADVANCE MY DEMAND FOR THAT TOTAL WITHDRAWAL
AND THE PALESTINIAN STATE, ETC. THAT WOULD BE A PRECONDITION.
THEN WE WOULDN'T ACCEPT IT AT ALL. OR, TO GIVE ANOTHER EXAMPLE
ON OUR SIDE AND WITH THE SAME SENSE OF JUSTICE, FOR INSTANCE,
WE HAVE OUR POSITION ON JERUSALEM. THIS CITY IS UNDIVIDED,
INDIVISIBLE, AND IT WILL STAY THE CAPITAL OF OUR COUNTRY.
WE SHALL STATE THAT POSITION WHEN WE COME TO GENEVA. BUT IF WE
HAD ASKED PRESIDENT SADAT TO ACCEPT THAT POSITION OF ISRAEL
IN ADVANCE FOR US AS A CONDITION TO GO TO GENEVA, THAT WOULD
MEAN A PRE-CONDITION ON OUR SIDE AND WE DON'T ASK IT. NO SIDE
SHOULD HAVE PRE-CONDITIONS.

EVERY SIDE WILL HAVE ITS POSITION AND THOSE POSITIONS WILL
BE BROUGHT TO THE PEACE CONFERENCE TABLE AND DISCUSSED.
BUT NONE OF THE SIDES SHOULD SAY, ACCEPT OR ADOPT IN ADVANCE
ANY POSITION SO THAT I WOULD COME TO GENEVA. OTHERWISE, I WON'T
COME.

SO NOW, EVERYBODY WILL UNDERSTAND WHY IS THE REAL MEANING OF THE
WORD "PRE-CONDITION", AND, OF COURSE, IF PRESIDENT SADAT PREFERS
TO COME TO GENEVA, WELCOME, AS YOU KNOW, LADIES AND GENTLEMEN,
IT WAS OUR SUGGESTION TO GO TO GENEVA WHEN I WAS IN
WASHINGTON AND MET THE PRESIDENT, THE SECRETARY OF STATE AND YOU
AS WELL AND OUR COLLEAGUES IN THE SENATE AND THE HOUSE OF
REPRESENTATIVES AND WE WANT TO HAVE THE GENEVA CONFERENCE
RECONVENED.

AD KAH
M. RAVIV

שוח, רוהיים, ס/רוהם, שהבייט, מנכל, סמנכל
מצפייא הסברה, תקר, רמ, אמנ.

אנ/מג

מברי טואת בני משלח הקונגרס האמריקני (לפי סימנת 12.11)

בין סולא

הישראלים מתגדים להשתתפות בשלח אטפ, למרות שבגין עצמו מחפאר בככ
שהוא טרוריסט, אינני מצמינ שמיטהו יגלח התגליתו בציג כלשהו כאשר
נלכ לגנבה במשלח ערביית מאוחרת או שאנו נתגד לחזר כלשהו
בשלח הישראלית, והייתה 2 בשלחות: האחת ישראלית והשניה ערבית.

בכל ותשא הזה לא לקינו במשכונ את הדעינ שהפלסטינים ייצוגו עי פרופסור
אמריקני המוצא פלסטיני, האם הוא טרוריסט? האם ידור בו הישראלים טרוריסט
האם ידארו פרופסור אמריקני המוצא פלסטיני, בעל אזרחות אמריקנית
תתי בועיה זו בעוד, הסכמת עם ערפאת ודי נוחת על ככ לקדטר.
זה דבר מעורר, לא כני?

אני מוכן ללכת לכסת ואפילו לשהות שם יומיים או שלושה, אני מוכן לדון
עם כונס, אולם אינני רואה כל סימן לכך שהם מקבלים זאת בברכה: בגין
אמר משהו דומה לזה רק בעתונים, אולם במציאות אין שום סימן שמקבלים
זאת בברכה.
לא קבלתי אגרת מבגין בודיך תשמית, אני מוכן לשבת לא רק עם בגין אלא
עם כל 120 הצירים.

אני לי כל דבר נגד השתתפות בריחם בתהליכ השלום, אולם אמרתי כבר ש-99
אזויים מקלפי המשחק נמצאים בידי אדוב, אינני נגד השתתפות בריחם,
אולם אני מעשי בלבד.
הנה נלכ לגנבה, נקיים דיתים תוחתום על הסכמ שלוח שישים קצ למצב
השלומה.

והיכן הסכמה ביחס לכל הערבויות ולכל מה שאיכים, אני מוצעין בעמדת בריחם
כלפי ואני בטוח שהם ינסו להקשות עלי, אם יוכלו השתתפים להגיע
להסכמ כלשהו, אינני רואה כל סכנה מצד בריחם, שכן הענין הוא עניינו ויש
בו החרות המלאה להסכים או לא להסכים ביחס לכל דבר, בריחם
משיכה באמברגו שלה עלינו, בעוד ישראל משיכה לקבל נשק מוושנגטון.
לפי שלושה או ארבעה ימים קבלה ישראל מצבורים של נשק מתוחכמ, עפי
הדיווחים, יש לישראל עתה 120 אחוז לעומת מה שהיה לה במלחמת אוקטובר.

הייתם מסרבת לכבוד לני אפילו נשק מסודרת, שלא לדבר על נשק מתחומים, הם
עוולים כנסות המיד ליצור בעיה, אוכלם הם אינם מפזידימ אותי.

אני מוכים לערבויות שרוצה ישראל, זה מצד ארצה, מצד בריחה או מצד
כל מדינה אחת שירצו למשל צרפת או בריטניה, ערבויות אלו עשויות לכלול
הסמט אזרחים מפרוויים, על יסוד הודי, כחוזות ארם והקמת מתקנים להתראת
מוקדמת. אני מוכה אפילו שישראל החתום על ברית עם ארצה, אנו נדרוש ארומ
הערבויות שהקבל ישראל, פרט לברית הגנה, על הישראלית לסגת מהחזרות
שכבוש ואני נעניק להם ערבויות לכך, הגיע הזמן שכונם, בעולם הערבי או
בכל מקרה אחר, יוצרו ט-טפ אזרחים מהקלפים בידי ארצה.

הידע יש תפקיד חשוב מאד ויטווי מאד, אפ שאינו החשוב ביותר.
מעבר היו קריאות למחוק את ישראל אוכלם יתה, אני רוצה לבשר
לכם בשם עמית הערבים: אנו רוצים ומוכנים להגיע לשלום צודק.

אמרת שאני מוכה ללכת לכנסת, כמה מעמית הערבים אינם מסכימים לכך,
אוכלם לא העמדה הערבית היא המעיינת אותי, אלא העמדה של ישראל,
אי הסכמתם של כמה מעמית הערבים אינ פירושה שאינני מוכה ללכת לכנסת.
באשר להסכם השני להפידת הכוחות בסיסי, הדי זהו הסכם ביני לבינ ארצה,
זהו התאייכ שנתתי לארצה, ואני מכבד את מילתי, ובאשר למתקן ההתראת
דמוקדמת, הדי אמרת כבר שהמתקן ימ יכולים להפוך לזלק מהערבויות, הפעם
לא נלכ לגובה כדי לחתום על הסכם שלישי להפידת כוחות, הפעם נלכ
לכותנ שלום בר קיימא.

לכ הבעיה הוא הענין הפלסטיני, אם רוצה ישראל באמת בכינון שלום, הדי
רבעיה הפלסטינית לא תהיה כלל בעיה, כירות שנינו יהיה לפתוח
אותה עי הקמת מולדת לפלסטינים, אם אינ ישראל רוצה שלום, הדי היא
תרימ קטיים ומשורלים, אינני מסכים כלל להצטרות בגינ שהוא פלסטיני.

לוב החולה לאגור כלי נשק, אוכלם אינ זה מסוייד אותי, מה שמפתיע אותי
הוא, שאמרת (הפניה היא לחבר הקונגרס ששאת את השאלה - הציב) שישראל
מוראגת ממאור הנשק הלובי, מדוע עליהם לחיות מוראגים, הדי לפי דוחות
הפגגור הם יכולים לפתוח במלחמה ולנהל אותה בנשכ ששה חודשימי

לא אוכל לחתום על הסכם נפרד עם ישראל, שכן הבעיה בכללותה אינה בעיה מצרית. זוהי בעיה ערבית. אם ישראל מוכנה להגיע להסדר אתי, מדוע לא תגיע להסדר עם האחרים?

יש לי אמות מלא בקיטר.

הסכמתי לבוא לכנסת אינן פירושה שאני מוכן להסכם נפרד עם ישראל. השיחות תוסת, אם היערכנה, והזיינה גלויות והשוויונה באמצעי והתקשורת בעולם. אני מוכן ים להסדר את עזה לפלסטין ים כדי שיקימו בה סולחות.

זאתי עם קיטר בנושא הוצפעה הסובייטיות באפריקה. קבלתי אזחה מברזנייב. גייתי לברזנייב שיקרה מה שיקרה, מצרים תצטרף לסודאן בכל כוחה במקרה של התקפה אתי ופית.

בוואטנאם בזבזתם חיי אדם וכסף. איננו רוצים חייילים אמריקנים, או באפריקה רוצים רק לקנות נשק לשם הגנה עצמית.

מריכז

שהו רחם סודאן שהבט מכלל ממכלל מסמכל הסברה מוע אירופה אב מצפא מלט באומ ב מזתים חקר רם אב תעוד אילסר. = אב/גצ.

אזרחי מצרים,

זו הפעם הראשונה שאני פונה אליכם ישירות, אבל זו איננה הפעם הראשונה שאני חושב
עליכם ומדבר אודותיכם.

אתם שכנינו, ותמיד תהיו כאלה. ב-29 השנים האחרונות נמשך קונפליקט טראגי, שהוא
מיותר לחלוטין, בין ארצנו לבין ארצכם.

מאז ציורתה ממשלתו של המלך פרוק לפלוש לארצנו, ארץ-ישראל, על מנת להחניק את חירותנו
ועצמאותנו, שחודשו, פרצו ארבע מלחמות ביניכם לבינינו. דם רב נשפך משני הצדדים,
משפחות רבות נתייחמו ונחאלמנו במצרים ובישראל.

במכת לאחרי, אנו יודעים שכל הנסיונות הללו להרוס את המדינה היהודית היו לשוא. כשם
שכל הקורבנות שנדרשתם להקריב בחיי אדם, בפיתוח, בכלכלה ובקידמה חברתית, כל הקורבנות
המיותרים הללו, היו לשוא.

הרשו לי לומר לכם, שכנינו, שכך יהיה הדבר גם בעתיד.

אתם חייבים לדעת, כי שבנו לארץ אבותינו, וכי אנו היינו אלה ששיחררנו את ארץ מהשלטון
הבריטי, וכי אנחנו היינו אלה שייסדנו את עצמאותנו בארצנו למען כל הדורות אשר יבואו.

אנו מאחלים לכם כל טוב. למעשה, אין כל סיבה שהיא לאיבה בין עמינו. בימי קדם, מצרים
וארץ ישראל היו בנות-ברית, ידידות אמיתיות וכוונת-ברית. כנגד האויב המשותף מן הצפון.
אך, הרבה שינויים קרו מאז אותם ימים. אך אולי הבסיס העקרוני לידידות ולעזרה ההדדית
נותרו ללא שינוי. אנו הישראלים מושיטים את ידינו אליכם זו אינה יד חלשה, כפי שאתם
יודעים. אם נוחקף - תמיד נגן על עצמנו, כפי שעשו אבותינו "המכבים" וניצחו.

אך איננו מבקשים להחנגש עמכם. הבה נאמר איש לרעהו והבה תהיה זאת שבועה אילמת בין שני
העמים, של מצרים ושל ישראל: לא עוד מלחמות, לא עוד שפיכות דמים, לא עוד איומים.
הבה נעשה לא רק שלום, הבה נעלה על דרך הידידות, גילוי הלב ושיתוף-הפעולה הפרודוקטיבי.
אנו יכולים לעזור איש לרעהו. אנו יכולים להביא לכך, שהחיים של עמינו יהיו טובים יותר,
נוחים יותר, מאשרים יותר.

ג'ון סטוארט

נשיאכם אמר לפני יומיים, שהוא יהיה מוכן לבוא לירושלים, אל הפרלמנט שלנו, אל הכנסת
על מנת למנוע את פציעתו של חייל מצרי אחד. זו הצהרה טובה. וכבר קיבלתי אותה בכרחה.
תשמע

יהיה לי העונג לקבל את פני נשיאכם בהכנסת-האורחים המסודרית, אשר אתם ראשוננו ירשנו מאבינו
המשותף אברהם. ואני מצידו אהיה מוכן, כמובן, לבוא לבירחכם - קהיר, לשם אותה משרה.
אל עוד מלחמות. שלום, שלום אמיתי, ולעולם.

בקוראן הקדוש בסורה 5 נקבעה וקודשה זכותנו לארץ הזאת. אני ממבקש לקרוא לכם את הפרקים
מהסורה האלמרחית הזאת:

"זיכרו עת אמר משה לעמו. הרי עמי, זיכרו את טוב אללה לכם. עת מינה נביאים מתוכם...
הרי עמי היכנסו אל הארץ הקדושה אשר אללה נתן לכם".

הרי זה ברור זר של אמונתנו המשותפת כאלוהים, בהשגחה העליונה, באמת ובצדק בכל הערכים
האנושיים אשר הורישו לנו הנביא מוחמד ונביאינו משה, ישעיהו, ירמיה ויחזקאל, הנה ברור
אנרש זר אנוש אני לכם, בכל ליבי ומעומק ליבי: שלום. פרוש הדבר "סולח" וההיפך: "סולח"
פירשו שלום.

1970 1/12
ADDRESS BY ~~THE~~ PRIME MINISTER MENACHEM BEGIN
TO THE EGYPTIAN PEOPLE, JERUSALEM, NOVEMBER 11, 1977

Citizens of Egypt this is the first time that I address you directly, but it is not for the first time that I think and speak of you. You are our neighbours and always will be.

For the last twenty nine years, a tragic, completely unnecessary conflict continues between your country and ours. Since the time when the Government of King Farouk ordered to invade our land, Eretz Israel, in order to strangle our newly-restored freedom and independence, four major wars took place between you and us. Much blood was shed on both sides. Many families were orphaned and bereaved, in Egypt and Israel. In retrospect, we know that all those attempts to destroy the Jewish State were in vain, as all the sacrifices you were called upon to make - in life, in development, in economy, in social advancement - all these superfluous sacrifices were also in vain. And may I tell you, our neighbours, that so it will be in the future.

You should know that back we came to the Land of our forefathers that it is we who liberated the country from British rule, and we established our independence in our own Land, for all generations to come.

We wish you well. In fact, there is no reason whatsoever for hostility between our peoples. In ancient times, Egypt and Eretz Israel were allies; real friends and allies, against a common enemy from the North. Yes, indeed, many changes have taken place since those days, but perhaps the intrinsic basis for friendship and mutual help remains unaltered.

We, the Israelis, stretch out our hands to you. It is not, as you know, a weak hand. If attacked, we shall always defend ourselves, as our forefathers, the Maccabees did - and won the day.

But we do not want any clashes with you. Let us say one to another, and let it be a silent oath by both peoples, of Egypt and Israel: No more wars, no more bloodshed, and no more threats. Let us not only make peace; let us also start on the road of friendship, sincere and productive cooperation. We can help each other. We can make the lives of our nations better, easier, happier.

1 Your President, said, two days ago, that he will be ready to come to Jerusalem, to our Parliament - the Knesset - in order to prevent one Egyptian soldier from being wounded. It is a good statement. I have already welcomed it, and ~~it will be~~ it will be a pleasure to welcome and receive your President with the traditional hospitality you and we have inherited from our common father, Abraham. And I, for my part, will, of course, be ready to come to your capital, Cairo, for the same purpose: No more wars - peace - a real peace, and for ever. It is in the Holy Koran, in Surah 5, that our right to this Land was stated and sanctified. May I read to you this eternal Surah:

"Recall when Moses said to his people: Oh my people, remember the goodness of Allah towards you when He appointed prophets amongst you... Oh my people, enter the Holy Land which Allah hath written down as yours..."

It is in this spirit of our common belief in God, in Divine Providence, in right and in justice, in all the great human values which were handed down to you by the Prophet Mohammed and by our Prophets - Moses, Yeshayahu, Yermiyahu, Yehezkiel - it is in this human spirit that I say to you with all my heart : Shalom.

It means Sulh.

משרד החוץ
המרכז למחקר
ולתכנון מדיני

ירושלים, כט' בחשוון תשל"ח
10 בנובמבר 1977
9/77

תמצית החלק על מדיניות חוץ מנאום סאדאת
(שדורי קהיר 9.11)

בתחילת נאומו ולפני שדבר ארוכות בנושאי פנים התחייב סאדאת שהתקציב החדש נותן לכוחות המזויינים כל מה שהם זקוקים לו בכסף ובציוד למלחמת השחרור.

עניני חוץ

תמיד פעלתי למען הענין הלאומי והשחרור וכן החזרת זכויות פלסטין האח. גורל מצרים תמיד היה ויהיה לשאת בחלק תארי של הנטל. זהו מס שעם מצרים מקבל אותו בהשתכנעות על אף ההקרבה הכרוכה בכך.

עמנו קיים תמיד את יכולתו לראות את היעד ולהבחין בין עיקר וטפל. הג'האד למען קודש האומה וכבודה וכן הרתעת התוקפנות הינו אמונה קדושה. יש להשיג את המטרה אם במלחמה או בשלום. זוהי דרכו של המג'אהד שהוא עושה צעדיו בתבונה ובבטחה תוך ראיית המציאות והחלטה נחושה לשנותה בהתאם לעקרונותיו ואנטרסיו העליונים. אומתנו נלחמה ב-1973 והיא עדיין כנה בקריאתה להשכנת שלום באזור שכן מטרתנו בסופו של דבר שכל אחד יהיה בארצו בשלום במולדתו ובגבולותיו תוך בטחון ורווחה.

לא היססתי איפוא לשלול מישראל את הנשק שניצלה אותו תמיד. זהו נשק התרמית של שוחר שלום. על כן קראתי לשלום לפני, בעת ואחרי המלחמה. בפברואר 71 קראתי לנסיגת ישראל מהתעלה לקראת ביצוע החלטה 242.

בעיצומו של נצחוננו פניתי לעולם מעל דוכן זה, ב-16 אוקטובר 73, וקראתי לעריכת ועידה בינ"ל לשלום בהשתתפות נציגי העם הפלסטיני הגבור שהוא צד בסיסי בבעיה. זה הוא הרעיון שעל פיו התגבשה ועדת ג'נבה. ישראל הועמדה איפוא במצב שבו לא תוכל לטעון שהערבים אינם רוצים בשלום.

אשר לוועידת ג'נבה, הנני לעדכן אתכם. ועידת ג'נבה אינה מטרה אלא אמצעי שיכול להגיע למטרה אם ננצל את פוטנציאל העוצמה שלנו כדי לאלץ את ישראל לבחור בין שלום של צדק לבין עימות מסוכן שהערבים יתרמו לו על כל הפוטנציאל שלהם. נעשו מאמצים גדולים לכינוס ג'נבה לפני סוף שנה זו. בתנאי שתהיה הכנה רצינית. הכנה זו תביא אותנו להסדר שלום תוך פרק זמן סביר, דבר שימנע הפיכת הועידה לזירת התנצחות בנאומים ובסיסמאות. ארה"ב מילאה חלק גדול במאמצים אלה. קארטר הקדיש זמן ועדיפות לבעיה זו. זוהי תופעה ראויה לשבח המשקפת ראייה נכונה וראויה להערכה מצידו, והבנת הסכנות הצפויות לעולם כולו.

האחריות המיוחדת רובצת על ארה"ב, שכן היא המושגתה סיוע מקיף לישראל. בולטת חיפתחות קארטר לענין הפלסטיני לאחר שישראל הוליקה שולל את דעת הקהל האמריקני שקארטר פקח את עיניה בסוף והניח את הענין הפלסטיני במקומו הנכון, הן בנוגע לזכות העם הפלסטיני למדינה משלו והן מבחינה הומאניטרית.

עמדת ארה"ב זקוקה אולי ליתר שיפור מנקודת ראותנו אנו, אך האמת היא שעמדה זו היא נסיון ראשון להציב את מדיניות ארה"ב על מסלול שניתן להדבר איתו ולצפות להמשך התפתחותו. נייר העבודה, שהכתיר את המאמצים למן פברואר 1977 ועד סוף ספטמבר, דן בצד הפרוצדוראלי כולל שיתוף הנציגים הלגיטימיים של העם הפלסטיני בוועידה. אולם ב-5 לאוקטובר נוסח נייר עבודה שני תחת הלחץ הישראלי חסר הבושה בזירה האמריקנית, הלחץ על קארטר ועוזריו במטרה לא לאלצם לשוב לתמיכה בישראל. כמובן שהיו לנו הסתייגויות מנייר זה. על כן לא הססנו להציב השגותינו בפני ארה"ב, מתוך נאמנות לעניננו ולנשמות חללינו.

בתחילת אוקטובר פורסם נייר העבודה האמריקני-סובייטי שדן בצדדים המהותיים. ניירות העבודה שפורסמו אינם תורה משמיים אלא חוות דעת של שתי מעצמות העל. בימינו לא יוכלו המעצמות להכתיב רצונן. אולם טבעי שהן יתעניינו במשבר המזה"ת בעל החשיבות הרבה והדחופה. כתוצאה מכך נפתח המסלול לג'נבה על יסודות חדשים ושונים מהתפישות הישראליות.

אנו שחשנו כי קיימים המרכיבים העקריים החיוביים לקראת ג'נבה.

1. ייצוג העם הפלסטיני באופן חופשי ללא השפעות או התערבות ישראלית.
2. דיון בזכות הפלסטינית המדינית והאנושית, הרחק מכל ערפול. הדרך לג'נבה נעשתה סלולה במידה רבה אך עלינו לעשות מיטב ההכנות. ג'נבה היא הזדמנות לאלץ את ישראל לנטוש את האדמות הכבושות, לנטוש את חלומות ההתפשטות ואת ההתנגדות לזכויות הפלסטיניות, או לחשופ פרצופה.

חשוב לי לסקור את דרכנו:

1. אנו לא חוששים משום צורה של עימות עם ישראל לאחר שהעמדנו אותה בדמותה הריאלית הרחק מהאגדה. אחרי מלחמת אוקטובר 1973 התכווצה ישראל ואנו רואים את ישראל כגוף שניתן לבלום אותו. יהיה אשר יהא כוחה והשפעתה, הרי יש לנו נתוני עוצמה מעבר לכל מה שיכולה ישראל לרתום לעצמה. יש לנו די הכרת אויב והכרת שיטותיו כדי שנוכל להתגבר עליו בכל מקום. אנו אדונים לרצוננו ופועלים ללא לחצים כלשהם.

2. אנו שוקדים על קיום הסולידריות הערבית. במסע שערכת ברומניה, איראן וסעודיה חתרתי שוב לתאום.

אני מברך את האח למאבק ערפאת, מנהיג אש"ף, הנציג הלגיטימי הבלעדי של עם פלסטין, היושב כעת באולם זה, שהיה תאום מלא ביני ובינו בסעודיה, אח"כ נמשך התאום ביננו. לפני בואי לאולם זה, טלפן אלי אסד והסכמנו שאבקר אצלו לאחר שאסיים כמה עבודות דחופות. זאת כדי שנדון בנושא התיאום והמחוייבות הערבית בצורתה המפוארת ביותר.

כולנו קראנו בצער על הנעשה כעת בין מרוקו ואלג'יריה האחיות. בזמנו שיגרתי את חסני מבארכ כדי למנוע עימות בין שני העמים האחים.

על כן אני מודיע לכם כדרכי, כי אני אשגר מחר את חסני מבארכ כדי לעשות מאמץ של רצון טוב בין מרוקו ואלג'יריה ולמנוע סיבוכים בסולידריות הערבית.

פיסגה ערבית

מצרים אינה מתנגדת לסולידריות ערבית. אך אני חושש שקיום פסגה ערבית יהיה דבר בטרם עת. בפסגת רבאט התווינו אסטרטגיה עקבית. אני חושש שאם תקויים פסגה כעת, לא יהיה כל חדש שכן אנו עומדים לקראת ג'נבה. אך אם בכל זאת ירצו האחים הערביים לכנס פסגה, הרי לא נתנגד. מעבר לסולידריות הערבית, תרי הסולידריות היא חובה עוד יותר חיונית בין מדינות העמות עם ישראל. על כן אנו לא נחסוך מאמץ בתיאום ובהתייעצות עם אחינו לקו העימות. בהקשר זה נפגשתי עם ערפאת ושוחחתי היום עם אסד. לפני יומים נועדתי עם המלך חסין, גם לשם תיאום ואיחוד העמדה הערבית וביחוד שהסכמנו כי נלך לג'נבה במשלחת ערבית מאוחדת שצעדיה יהיו מתואמים. כל צעד שלנו חייב להתמקם במהות ולא בשום דבר שולי השייך לצורה. לא נעמוד על ענייני - צורה ופרוצדורה. אנו נסכל מטרות ישראל ולא נשחק את משחקה. נחייב אותה לעמוד בעימות שבו נגיע במהרה לדיון בשורש הסכסוך אז איש לא יוכל לכפות עלינו דבר שלא יגשים את מטרותינו המבוססות על הלגיטימיות הבינ"ל.

"קבוצת העבודה"

לא נזנהג בהיסטריה. בעת בקור וואנס אצלנו, הצעתי בין היתר להקים קבוצת עבודה. זו לא הייתה הצעה שהגשתי. העתונאים פרסמו זאת וממשלת ישראל נכנסה להיסטריה אך התברר שאין שום הצעה חדשה. זה סימן של עצבנות.

אני חוזר ואומר: לא נשים לב לענייני פרוצדורה. אנו נכונים ללכת לג'נבה ולשבת למען עניין השלום מבלי לשים לב לעניינים הפרוצדורליים שישראל מעלה כדי לעצבן אותנו כדי שאנו נופיע כסרבני שלום.

אני מסכים לכל פרוצדורה, שכן כשנלך לג'נבה לא תוכל ישראל להניא אותי מדבקות בתביעות דבר האדמות הכבושות וזכות הפלסטינים לכוונן מדינתם. ישראל רוצה שלא נגיע לשם ע"י כך שהיא משחקת במילים וניסוחים כדי שנתעצבן ונאמר: לא נלך לג'נבה.

אני מכריז: לא אכפת לי מהעניינים הפרוצדורליים בכלל. אני הולך לג'נבה חרף מה שעושה ישראל וההיסטריה שלה. אנו נדבוק בתביעותנו (האדמה והמדינה הפלסטינית). לא אנו אלא ישראל פוחדת מג'נבה. לא אסתיר מכם ומאומתנו כי אני נכון לנסוע לקצה העולם אם יש בכך כדי למנוע פציעה, אפילו לא הריגה, של אחד מבני החיילים.

על "הנכונות ללכת לכנסת"

ישראל תופתע בוודאי לשמוע אותי אומר כעת: אני נכון ללכת אליהם, לביתם, ל"כנסת" עצמה ולהתווכח אתם. (מחיאות כפיים).
אין זמן לבזבז. ההחלטה נתונה בידנו, אין החלטה ללא העם. העם רוצה שנפנה קדימה כדי לפצות עצמנו על מה שאבדנו, למען נבנה את המחר.

727-1010-43

10.11.77

עלי להזכיר, כי בהיכנסו לתפקידי הודעתי שאני מוכן להיפגש עם נשיא מצרים בכל מקום לרבות בקאהיר, כדי לשאת ולתת על השכנת שלום אמת במזרח התיכון.

ישראל דוחה על הסף וללא סייג את תנאיו של סאדאת לאמור: נסיגה טוטאלית לקרוי יוני 1967 והקמת מדינה הקרויה פלשתינית. תנאים אלה הם סכנה לעצם קיומה של מדינת ישראל. אולם הנשיא סאדאת יוכל להביא את עמדתו זו לועידת ג'נובה, כפי שאנו נביא לפניו את עמדותינו.

אל יהפוך שום צד את עמדותיו לתנאי מוקדם להשתתפות בוועידת השלום.

אם אין זו מליצה, והנשיא סאדאת אכן מוכן לבוא לירושלים לכנסת - אנו מברכים על נכונות זו.

08/127

שיחת רה"מ, מ. בגין, ושר החוץ דיין עם השגריר לואיס בלשכת ראש הממשלה בירושלים -
 3.11.77 בשעה 1700 בנוכחות: ברובק ויהודה אבנר

השגריר מסר לרה"מ העתק נאום הנשיא בפני ועידת הקונגרס היהודי העולמי ב-רוש' 2.11.77.

רה"מ סיפר לשגריר תוך סודיות מוחלטת, ולמסירה למזכיר המדינה בלבד, כי באותו בוקר בא אליו שליח מיוחד מנשיא רומניה צ'ורצ'סקו. הוא הביא שדר האומר כי הוא הציע לסאדאח שנציג בכיר מצרי יפגש בבוקרשט עם נציג ישראלי בכיר תחת חסותו של נשיא רומניה. סאדאח מסכים, וקבע כי מצד המצרים הפגישה תהיה בדרג סגן נשיא. רה"מ אמר שהנציג הישראלי יהיה שר החוץ דיין.

לואיס שאל איזה מסגני הנשיא יהיה?

רה"מ השיב כי לפי דברי השליח, שהוא היועץ הראשי של צ'ורצ'סקו, טרם נקבע. אותו שליח נוסע עתה למצרים לסדר הפגישה והוא יודיעני שמו של סגן הנשיא.

השגריר שאל מתי בערך חתקיים הפגישה?

רה"מ השיב שהיא חתקיים לאחר 15.11. דיין מוכן לצאת לבוקרשט בערך ב-17.11 ליום-יומיים לצורך זה. רה"מ מסר שהוא יוצא לאנגליה לביקור רשמי ב-20.11 ועל דיין להיות חזרה כארץ בעת העדרו.

השגריר הביע שבעות רצון עמוקה על אפשרות המפגש.

רה"מ הזכיר כי בעת ביקורו ברומניה הוא אמר לצ'ורצ'סקו כי הוא מוכן להפגש אישית עם סאדאח, וכי כנראה הפגישה הצפויה באה בעקבות שיחה זו. רה"מ הוסיף כי צ'ורצ'סקו סיפר לו בשעתו כי סאדאח הורשם מאד מהעובדה שישראל מוכנה ללכת לב'נבה ללא תנאים מוקדמים וכי הוא, כמו רה"מ רוצה להגיע לידי חוזה שלום. רה"מ אמר כי ביום ב' הוא מתכוון למסור לצ'ורצ'סקו באמצעות שגרירנו בבוקרשט על נכונותו של דיין לקיים את הפגישה בערך ב-16 - 17 בנוב'. רה"מ חזר והדגיש את הצורך בסודיות מוחלטת.

השגריר הסכים על הצורך לשמור את הענין בסוד מוחלט כי הסורים כבר מפיצים שמעות כאילו המצרים מתכוונים לעיסקה נפרדת עם ישראל.

בהמשך השיחה הוחלפו דעות בקצרה על הארגון העבודה הבינלאומי בעקבות פרישת ארה"ב מהארגון. רה"מ אמר כי הוא מרגיש חובה מוסרית להתייעץ עם ממשלת ארה"ב בנושא המשך חברותה של ישראל בארגון. אם אנחנו מחליטים להשאר, אמר רה"מ, היינו רוצים שנוכל לאמר לציבור ולממשלה שהחלטה נפלה לאחר התייעצות עם ארה"ב. רה"מ ביקש מהשגריר לעלות את הנושא בפני מזכיר המדינה והשגריר הסכים. השגריר הביע את דעתו שהאישית באמרו כי הוא גאה על החלטת הנשיא לפרוש מהארגון. אך בתנאים של ישראל, עליה לשמור את חברותה אחרת הדבר יעודד תהליך נאו"ם שלא יהיה לטובת ישראל. על ישראל לשמור על חברותה בכל הארגונים הבינלאומיים עד כמה שאפשר ואסור לה לרוותר על זכויותיה.

שר החוץ מסר לשגריר כי ישראל עומדת כמגע עם הצלב האדום וכי נמצא כעת בארץ האיש מספר 2 של הארגון. שר החוץ אמר כי נמסר לו שישראל תסכים לביקור אצל כל אסיר בטחוני במשך השבוע הראשון לאחר מאסרו.

לאחר מכן נסובה השיחה על העניינים המדיניים השוטפים בענין ועידת ג'נבה. רה"מ מסר כי הוא קיים שיחה עם השגריר דיניץ לאחר שיחתו עם מזכיר המדינה בצהריים, 2.11. לראים נשאל אם הוא קיבל דירוח מלא על אותה שיחה והשיב כי הוא קיבל דירוח בע"פ בלבד.

שר החוץ אמר שמסתמנות מהשיחה 2 עובדות: 1. אין עדיין לארה"ב תגובה ממשית מצד הערכים לגבי נייר העבודה. מסתבר כי מזכיר המדינה חושב שהמלך הסעודי יוכל להשפיע על האחרים לקידום הענין. 2. מצרים וירדן מגלות יחס מתון יחסית ואילו הסורים עומדים בעמדותיהם הקיצוניות. מכל-מקום שום דבר אינו סופי עדיין, וכי יש לחכות לתוצאות השיחות בערב-הסעודית. מזכיר המדינה עדיין אינו יודע אם תתכנס ג'נבה לפני תום השנה.

דין המשיך: מתוך שיחת וואנס-דיניץ עולה נקודה אחרת הדורשת הבהרה. לא ברור למה התכוון וואנס כאשר הוא אמר כי מליאת הוועידה צריכה לשכת כל הזמן. לדעתנו - ושמחה הבהיר זאת למזכיר המדינה - לאחר מושב הפתיחה, הוועידה צריכה להתפצל לקבוצות עבודה וכי המליאה במסגרת המשלחת הערבית המאוחדת צריכה ^{למשיך} לפעול. כפי הנראה דיניץ-וואנס לא הגיעו להכנה בענין זה.

השגריר לואיס אמר שהוא נתבקש על-ידי מזכיר המדינה לעלות כמה נושאים בפני רה"מ ושר החוץ. קיימת קודם כל בעיית הסיווג והסודיות. בפגישה האחרונה, (רה"מ, שה"ח והשגריר, 28.10), נאמר מהצד הישראלי שבשלב זה מידת ההתייעצות בין שתי המדינות איננה מספקת. השגריר אמר כי הזמנת וואנס לדיניץ לקיום פגישה באה כתוצאה מהרגשה ישראלית זו. יחד עם זאת יש כנראה דליפות אשר מקשות על ההתייעצויות והשגריר הביא לדוגמא את שידור הטלוויזיה של יום ר' בערב (22.10) אשר הביא סיקור די מדויק מהפגישה שנתקיימה באותו יום. גם היום, הרדיו הישראלי שידר סיכום מאד קרוב לאמת על פגישת וואנס-דיניץ. אין ספק, אמר השגריר, שקיימת בעיה של גישה לחומר המסווג.

הדבר חמור במיוחד בגלל המצב העדין ~~המור~~ של המו"מ לקראת ג'נבה. ברור כי קיימים חילוקי דעות בין מה שהסכמנו, (ישראל וארה"ב) בשיחות בניו-יורק לבין מה שהערכים מוכנים לקבל. לדעת השגריר, מוכנות מצרים וירדן ללכת לג'נבה על בסיס נייר העבודה עם כי הם דורשים כמה תיקונים. הסורים, מאידך, הרכה יותר נוקשים ומגלים סלידה מכמה נקודות שבנייר העבודה. ארה"ב משתדלת להניע את הסעודים והסובייטים לרכך את עמדת סוריה. אין אנו יודעים עדיין אם נצליח במהלך זה. וזו הסיבה למה ארה"ב איננה יכולה לתת לישראל תשובה ברורה על עמדת הערכים. המצב הפנים-ערבי הוא מורכב ביותר בשלב הנוכחי. הם, הערכים, לא יכולים אלא להשמיע בפומבי דברים פוגעים בישראל ודברים שליליים על נייר העבודה. אך מאחורי הקלעים ארה"ב משתדלת להביא להסכמה ביניהם אשר תהיה סבירה מבחינת ישראל. ישנם נושאים אשר הערכים יודעים היטב שארה"ב לא תשנה את דעתה. למשל ענין היצוג הפלשתינאי. הם יודעים שענין היצוג חייב ~~להיות לפי ההסכם~~ להיות לפי ההסכם ביננו.

רה"מ אמר כי אותו פרוטוקול הנוגע ליצוג לא הובא אפילו לידיעת רח"כ וכי אנו שומרים על ענין כסוד מוחלט. ^{השגריר הוסיף שאנו נתונים כדיון דו-שלבי, האחד מאחרי הקלעים והשני הדיבורים הפומביים.} כל הצדדים משמיעים דברים לצורך ^{ציבוריהם} והדבר מובן מאליה. אך כאשר השיחות השקטות נעשות פומביות הדבר גורם לנזק בלתי משוער. ^{רה"מ הגיב כאמרו כי על} השגריר לדעת שאנו לא נודיע על דבר פומבית, הסותר את מדיניותנו ~~כפי שהיא~~ ^{כפי שהיא} רה"מ הביא כדוגמא את דבריו בכנסת כתגובה לדברי ^{סגן} ~~סגן~~ אשר דרש כתנאי לשלום את הפסקת העליה לישראל. אמרתי בכנסת, אמר רה"מ, כי אם הערכים יעלו נושא כזה בג'נבה לא נסכים אפילו להקשיב ולהתייחס אליו. מה שאמרתי בכנסת אמר רה"מ מביע את עמדתנו כמו שהיא. יתכן שמדי פעם הערכים ישמיעו דבר פומבי הסותר את עמדתם הפרטית אך לא כן-ישראל.

שר החוץ אמר כי הוא בדק את ההדלפה לטלוויזיה והוא גילה שהיא יצאה מרח"כ בה דיווח רה"מ על מהלך השיחות באותו בוקר. שר החוץ הוסיף שבימים אלה פורסמו בניו-יורק פוסט ציטוטים מדויקים של שיחותיו עם הנשיא בניו-יורק, וכי העתון טוען כי החומר הושג מאחד הנוכחים אשר רשם את חכך הפגישה.

השגריר ביקש שיעשה מאמץ עליון למנוע דליפות. הוא אמר שהפסיכולוגיה הערבית ביחס לנייר העבודה היא שהם אינם יכולים לקבל נייר שהוא ישראלי. אנו אמרנו להם פעם אחרי פעם שהנייר ביסודו הוא אמריקני. הגישה הערבית הזו מסבירה למה אפילו מצרים וירדן מרגישות שאינן יכולות לקבל את הנייר ללא תיקונים. לא קיימת תמונה ברורה עדיין מה יהיה אופיים של התיקונים האלה.

רה"מ שאל מתי לדעת השגריר נקבל את התגובה הערבית המוסמכת?

השגריר הביע את הדעה כי יתכן שבאמצע השבוע הבא הוא יוכל למסור את הפרטים. הוא המשיך כי מבחינה קונספציונאלית אנו קרובים לג'נבה, אבל מבחינה פרוצדוראלית קיימים עדיין מכשולים. נתבקשתי ע"י ~~השגריר~~ להבהיר בפניכם שאנו ממשיכים להשאיר נאמנים להתחייבותינו, להחיע אתכם על כל הנושאים החייבים הבהרה. אנו מבינים את עמדותיכם ואין אנחנו מתכוונים לגלות אותם לאחרים. כמו כן אנו נעמוד על הפרוטוקול המוסכם בינינו בענין היצוג הפלשתינאי והערבים יודעים זאת היטב. אנו מעונינים לחת לערבים זמן מספיק בכדי לאפשר לממשלות המתונות השפעה על הסורים. תהליך ההתיעצות הערבית מתמשך בגלל המעורבות של 4 מדינות ערב כולל ערב הסעודית. ישנם ענינים פרוצדוראליים כמו ההצעה; חורנות יושבי הראש *Rotating Chairmen* שלא הגענו עדיין לחשוב עליה. מזכיר המדינה ביקש ממני לבקש ממכם לא להתפס לידיעות בעתונות על דברים שאנחנו מגבשים, כביכול, הנרגעים לוועידת ג'נבה. עלינו להחדיין על בסיס של מידע מוסמך ולא על ספקולאציות באמצעי החקשורת. בנוגע לדברים ספציפיים השגריר הוסיף: לא חל שינוי ~~צפוי~~ בעמדת ארה"ב לגבי אש"ף מאז ביקור המזכיר וואנס בישראל. לאמור: - כי ארה"ב לא תקיים מגע עם אש"ף ללא קבלת 242 וגם הכרת אש"ף בזכות ~~ה~~ כל מדינה לחיות בשלום תוך גבולות בטוחים. אם אש"ף היה מודיע על קבלת 2 העקרונות האלו הדבר יתפרש מצד ארה"ב *(tantamount)* לביטול האמנה הפלשתינאית. המלה הזאת *(tantamount)* הוא ביטוי של מזכיר המדינה. רזוהי העמדה שהוא נקט בה בעת ביקורו בירושלים. רה"מ הזכיר כי ב-3 הזדמנויות ~~א~~ המזכיר וואנס 3 ביטויים שונים בדבר פירושו שלו לשינוי עמדת אש"ף אם אמנם הוא יבוא. בשיחות בירושלים בחדר הממשלה המזכיר אמר שאם אש"ף יקבל את 242 ויכיר בזכות המדינות לשלום תוך גבולות מוכרים וכו' הוא, המזכיר, יפרש זאת *per se* כביטול האמנה. מאידך בפני המנהיגים היהודים כפגישתו ברוש' לפני שבוע הוא ~~ה~~ השתמש בביטוי *automatically*, ובשיחתו עם אלון ברוש' הוא השתמש בביטוי *(tantamount)* לפי הדיווח שקבלנו משיחתו עם אלון לא נאמר מפורשות שאש"ף צריך להזכיר את המלה ישראל ~~קונטקט~~ זה. (התפתחה שיחה על משמעות הביטויים האלה וסוכם כי ככל הנראה הנושא הוא אקדמי וכי אין כל סימן בשלב זה שאש"ף אומנם מתכוון לשנות את עמדותיו הידועות. רה"מ עמד על שלו שהמזכיר עושה רושם כאילו שהוא יסתפק בהכרת אש"ף 242 כבסיס לקיום מגע עם רה"ב).

שר החוץ חזר לנושא ג'נבה באמרו כי טרם קיימנו דיון עם הערבים על העיתוי, מתי ובאיזה שלב תתפצל המליאה לקבוצות עבודה.

השגריר לואיס אמר שכאשר מזכיר המדינה התייחס לנושא בשיחתו עם ידין הוא הביע הרהור בלבד וטרם גיבשנו דיעה. ביחס ליושבי ראש של קבוצות העבודה העלה רה"מ בביקורו ברוש' את הרעיון של חורנות *Rotating Chairmen*. המזכיר בדק את הרעיון אצל הערבים והם שללו אותו מכל וכל. השגריר העלה את הרעיון שהיושב ראש יהיה מטעם האו"ם כמו בוועידת ג'נבה א'. כללית ארה"ב מבקשת מישראל להשאיר עם ראש פתוח על הדברים הפרוצדוראליים. יתכן שזה יהיה לטובת ~~ה~~ להשאיר כמה וכמה דברים באופן בלתי ~~מובנה~~ *ambiguous*.

אנחנו פונים גם לערכים ברוח זו. כולנו מקוים כי עצם המו"מ בג' נבה תיצור דינמיקה משלה והיא תתגבר על הבעיות הפרוצדוראליות השונות. החשוב הוא שלא לתת לנושאים הפרוצדוראליים להתנפח ולפרוץ מדרג הפרופורציות הנכונות. ארה"ב ממשיכה להיות נחושה ומלאה תקוה כי ג' נבה תתכנס. השגריר הביע עידוד רב מהמידע על המפגש הצפוי בבוקרשט. שר החוץ הסכים שזה מוקדם עדיין להכנס לברור פרטים ביחס למספר נוקודות הנוגעות לכינוס ג' נבה. אבל קשה לקבל את התפיסה שג' נבה תקבל דינמיקה משלה ללא הנהרה מספקת של כמה ענינים פרוצדוראליים. ללא בירור זה הצד הפרוצדוראלי יוכל לפוצץ את הצד המהותי של ג' נבה. שר החוץ המשיך כי היתה נקודה אחת שהוא לא דיבר עליה עם הנשיא והיא הדרך להזמנת הפלשתינאים הערכים לוועידה. זהו ענין חשוב ביותר. שר החוץ הביע התנגדות להזמנה ישירה לפלשתינאים. זוהי דוגמא של נקודה שחייבים הסכמה עליה עוד בטרם כינוס הוועידה. השגריר לוואיס הביע הסכמה.

רה"מ חזר והדגיש שאם וכאשר תתכנס ג' נבה אסור שהיא תתפור בלי דיונים בין קבוצות העבודה. יו"ר הוא, פגישת קבוצות אצט העבודה חייבת להיות חלק אינטגרלי של פתיחת ג' נבה.

שר החוץ אמר שחשוב שבמועד המתאים תשכ ארה"כ וישראל ביחד להשיג הכנה על איך הדברים בג' נבה יסתדרו. כי חשוב לנו שתהיה תמונה ברורה מה יהיה שם. שר החוץ הדגיש כי מדובר על החייעצויות טרומיות ללא כל פרסום.

השגריר הביע את דעתו האישית כי הדבר היה רצוי וכי ישנם נושאים שאסור לעלות אותם על הנייר אלא להסתפק בהבנות. ביחס לקשר בין המליאה וקבוצות העבודה עמדת ארה"כ אצט היא שיש להמנע מויכוחים פרוצדוראליים אלא לשאוב מהתקדים של ג' נבה א'. למשל: - בסיום ישיבת המליאה ב-73 הודיע ולדאיים הודעת קונצסיוס אשר קבעה שקבוצת העבודה ידווחו למליאה. רה"מ אמר שישראל התנגדה לבישה זו.

אפרים עברון העיד כמי שהיה בג' נבה א' שיש שוני מוחלט בין מה שהיה אז ומה צריך להיות היום. אז המליאה היתה מורכבת ממשלחות נפרדות לאומיות בלי משלחת ערכית מאוחדת. שנית היה מדובר אז על קבוצת עבודה צבאית בלבד אשר חפקידה היה לא מו"מ על חרזה שלום אלא מוגבל למו"מ טכני על הסכם ההפרדה. שלישיית היה מוכן לכל הצדדים שגם התהליך הזה היה לצורך תרגיל ואחיזת עיניים בלבד וכי עצם המו"מ התנהל מחוץ לג' נבה. לכן אין כל בסיס להשוואה.

השגריר הגיב שארה"כ מחפשת מכנה פרוצדוראלי אשר יביא לידי פתיחת ג' נבה וכי התקדים של הודעת הקונצסיוס מפי ואלדאס דאז יכול אולי לשמש נקודת מוצא לצורך ג' נבה ב'.

שר החוץ אמר שלא יחכן כי קבוצת העבודה תדווחנה למליאה. יכול להווצר מצב שמצרים, בניגוד לסוריה, תגיע אתנו להסכם אשר במהותו קרוב מאד להסכם שלום ובי קיום ההסכם יחנה בשמירה על על סודיותו. כדוגמא: נוכל אולי להסכים עם מצרים שאשור אותו הסכם יבוא לידי ביטוי ע"י החלפת אגרות סודיות בין 2 הצדדים עם ארה"ב, בלי שזה יהיה הסכם פומבי.

לדרוש דיווח חזרה למליאת הועידה חתן למעשה לסוריה זכות וטו לשלול כל הסכם עם מדינה ערבית אחרת. לכן, אמר שה"ח, בנייר שלנו אנחנו מחקנו את הרעיון של דיווח למליאה, נוסף על כך יש להבדיל בין הדברים שסוכמו עליהם לפני ולקראת כינוס ג'נבה ב-73 ובין הדברים אשר סוכמו בעת הועידה. מה שנאמר בסעיף 6 של נייר העבודה מתייחס לעניינים שסוכמו עליהם לפני ג'נבה 73 ולא במהלך הועידה. מה גם שאין ליצור כחקדים את הסיכומים אשר סוכמו תוך כדי הדבורים בג'נבה א'. הם אינם יכולים לשמש כחקדים לפגישות נוספות. השגריר לוואיס עמד על שלו שיש בכל זאת מקום ללמוד מהדיונים של ג'נבה א'.

כתום השיחה מסר לוואיס כי הוא שוחח עם שר הבטחון וכי נקבע תאריך לבקרו בארה"ב בסוף נוב' עם כי מוקדם עדיין בעת ביקור זה לסכם דברים הנוגעים למטמון ג'. רק בינו', פברו' תגמור ידח הצוות את עבודתה ביחס למטמון ג'. לכן אין לצפות מביקור זה החלטות מרחיקות לכת.

השגריר לוואיס מסר כי, על פי בקשת רה"מ, בדקה ארה"ב את המצב באחיופיה. דעתו של מזכיר המדינה היא שאין לשנות את מדיניות ארה"ב בשלב זה וכי אין לקיים עתה קשר של הספקת נשק. המצב בשטח מתחיל להשתנות וכי גודל מדינת אחיופיה וכח צבאה מתחילים לתת את סימניהם בשדה הקרב. סוכם כי חתקיים פגישה נוספת עם השגריר בשבוע הקרוב.

יהודה אבנר

י. א. אבנר